

Euroopan unionin virallinen lehti

ISSN 1725-261X

L 81

47. vuosikerta

19. maaliskuuta 2004

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 501/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, rahoitustilejä koskevasta julkisyhteisöjen neljännesvuositilinpäätöksestä ⁽¹⁾ 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 502/2004, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2004, laivanrakennusteollisuuden väliaikaisista suojajärjestelyistä annetun asetuksen (EY) N:o 1177/2002 muuttamisesta 6
- Komission asetus (EY) N:o 503/2004, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 8
- Komission asetus (EY) N:o 504/2004, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004, vähennyskertoimen soveltamisesta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomien tavaroiden tukitodistuksiin asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 5 kohdassa säädetyllä tavalla 10
- Komission asetus (EY) N:o 505/2004, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tuen määrien vahvistamisesta 11
- Komission asetus (EY) N:o 506/2004, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 14
- Komission asetus (EY) N:o 507/2004, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004, lihotettaviksi tarkoitettujen nuorten urospuolisten autojen tuonnista maaliskuussa 2004 jätettyjen tuontioikeushakemusten hyväksyttävyydestä 18
- Komission asetus (EY) N:o 508/2004, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004, vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 19

Hinta: 18 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

Komission asetus (EY) N:o 509/2004, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004, melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla	22
Komission asetus (EY) N:o 510/2004, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004, sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta	24
Komission asetus (EY) N:o 511/2004, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004, siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien vahvistamisesta	26
Komission asetus (EY) N:o 512/2004, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004, tiettyihin kolmansiin maihin vietävän valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1290/2003 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestettävää 23. osittaista tarjouskilpailua varten	29
Komission asetus (EY) N:o 513/2004, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004, Botswana, Keniasta, Madagaskarista, Swazimaasta, Zimbabwesta ja Namibiasta peräisin olevien naudanliha-alan tuotteiden tuontitodistuksista	30
Komission asetus (EY) N:o 514/2004, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004, durran tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 238/2004 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	32
Komission asetus (EY) N:o 515/2004, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004, asetuksessa (EY) N:o 2315/2003 tarkoitetun maissin tuontia koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	33
Komission asetus (EY) N:o 516/2004, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004, asetuksessa (EY) N:o 1814/2003 tarkoitetun kauran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	34

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2004/259/EY:

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 19 päivänä helmikuuta 2004, valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevaan vuoden 1979 yleissopimukseen liittyvän pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta** 35
- Valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevaan vuoden 1979 yleissopimukseen liittyvä pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskeva pöytäkirja** 37

Komissio

2004/260/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 30 päivänä huhtikuuta 2003, tukiohjelmasta, jonka Italia (Toscanan alue) aikoo panna täytäntöön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 1327)** 72

2004/261/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2003, valtiontuesta N:o C 11/2002 (ex N 382/2001), jonka Italia aikoo myöntää tietyille tiekuljetuksiin tarkoitetuille raskaille ajoneuvoille kyseisten kuljetusten siirtämiseksi Lago Maggioreen valtiolta 33 moottoritille A26 ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2154)** 80

- ★ **Komission päätös, tehty 17 päivänä maaliskuuta 2004, eräistä Etelä-Afrikasta lähtöisin oleviin rekisteröityihin hevosiin liittyvistä suojatoimenpiteistä ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 808)** 86

- ★ **Komission päätös, tehty 17 päivänä maaliskuuta 2004, Vietnamin sosialistisesta tasavallasta peräisin olevien simpukoiden, piikkinahkaisten, vaippaeläinten ja merikotiloiden tuontia koskevista erityisedellytyksistä tehdyn päätöksen 2000/333/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse toimivaltaisen viranomaisen nimeämisestä ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 824)** 88

- ★ **Komission päätös, tehty 18 päivänä maaliskuuta 2004, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan, läpimitaltaan yli 80 millimetrin kappaleina olevan kivihiilikoksin tuonnissa komission päätöksellä N:o 2730/2000/EHTY käyttöön otetun polkumyyntitullin suspendoimisesta** 89

Oikaisuja

- ★ **Oikaistaan komission direktiivi 2004/4/EY, annettu 15 päivänä tammikuuta 2004, elintarvikkehygieniasta annetun neuvoston direktiivin 93/43/ETY eräistä määräyksistä, jotka koskevat irtotavarana nestemäisessä muodossa olevien öljyjen ja rasvojen kuljetusta, annetun direktiivin 96/3/EY muuttamisesta (EUVL L 15, 22.1.2004)** 92

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 501/2004,
annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004,
rahoitustilejä koskevasta julkisyhteisöjen neljännesvuositilinpidoista
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 285 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä yhteisössä 25 päivänä kesäkuuta 1996 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2223/96 ⁽³⁾ sisältää yhteiset standardit, määritelmät, luokittelut ja tilinpitosäännöt, jotka on tarkoitettu noudatettaviksi laadittaessa jäsenvaltioiden tilejä Euroopan yhteisön tilastotarpeisiin ja joiden avulla jäsenvaltioiden tiedot saadaan keskenään vertailukelpoisiksi.
- (2) Tietotarpeita käsittelevässä talous- ja rahoituskomitean raportissa, jonka Ecofin-neuvosto hyväksyi 18 päivänä tammikuuta 1999, korostettiin, että tehokas valvonta ja talouspolitiikkojen koordinointi ovat erittäin tärkeitä talous- ja rahaliiton ja yhtenäismarkkinoiden moitteetoman toiminnan kannalta ja että tämä edellyttää kattavaa tilastotietojärjestelmää, joka tarjoaa poliittisille päättäjille tarpeellisia tietoja päätöstensä perustaksi. Raportissa todettiin myös, että julkisen rahoituksen lyhyen aikavälin tilastoille olisi annettava etusija erityisesti niissä jäsenvaltioissa, jotka osallistuvat talous- ja rahaliittoon, ja että tavoitteena oli laatia vaiheittain rahoitustilejä koskeva julkisyhteisöjen neljännesvuositilinpito.

- (3) Julkisyhteisöjen rahoitustilinpitoa (taloustoimia ja taseita) koskevat neljännesvuosittaiset kansalliset tiedot kattavat suuren osan euroalueen kaikista rahoitustaloustoimista ja rahoitustaseista ja niillä on tärkeä asema rahapolitiikan toteuttamisen tukemisessa. Euroopan keskuspankin neuvosto on tämän vuoksi sekä omiin tarkoituksiinsa antanut sääntöjä ja suuntaviivoja turvatakseen rahoitustilastoja ja kansallisia rahoitustilejä koskevien, vuotta lyhyemmältä aikaväliltä kerättyjen tietojen toimittamisen Euroopan keskuspankille.

- (4) Julkisyhteisöjen rahoitustaloustoimien ja taseiden vastinsektoreita koskevat tiedot ovat välttämättömiä, jotta julkisyhteisöjen rahoitusta ja vastinsektorin rahoitusinvestointeja koskevat tiedot voidaan analysoida kattavasti vastinsektori- ja instrumenttikohtaisesti.

- (5) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 täytäntöönpanosta julkisen rahoituksen lyhyen aikavälin tilastojen osalta 3 päivänä helmikuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 264/2000 ⁽⁴⁾ ja muita kuin rahoitustilejä koskevasta julkisyhteisöjen neljännesvuositilinpidoista 10 päivänä kesäkuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1221/2002 ⁽⁵⁾ täsmennetään muita kuin rahoitustilejä koskevat julkisyhteisöjen neljännesvuosittaiset tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille).

- (6) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 2 ja 3 artiklassa säädetään edellytyksistä, joilla komissio voi päättää muutoksista Euroopan tilinpitojärjestelmän menetelmiin niiden sisällön selkiyttämiseksi tai parantamiseksi. Julkisyhteisöjen neljännesvuosittainen rahoitustilinpito edellyttää jäsenvaltioilta lisäresursseja, joten aiheesta ei voi antaa komission päätöstä, vaan siitä olisi hyväksyttävä erillinen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus.

⁽¹⁾ EUVL C 165, 16.7.2003, s. 6.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 21. lokakuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 22. joulukuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. helmikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1267/2003 (EUVL L 180, 18.7.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EYVL L 29, 4.2.2000, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 179, 9.7.2002, s. 1.

- (7) Neuvoston päätöksellä 89/382/ETY ⁽¹⁾ perustettu tilasto-ohjelmakomitea ja neuvoston päätöksellä 91/115/ETY ⁽²⁾ perustettu raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomitea ovat ilmoittaneet puoltavansa tämän asetusluonnoksen antamista,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tavoite

Tämän asetuksen tavoitteena on luetella ja määritellä keskeiset ominaispiirteet Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän (EKT 1995) julkisyhteisöjen sektorin ja sen kunkin alasektorin rahoitustaloustoimien sekä rahoitusvarojen ja velkojen luokille, joita koskevat neljännesvuosittaiset tiedot on toimitettava vaiheittain komissiolle (Eurostatille).

2 artikla

Neljännesvuosittaisen tietojen keruu: lähteet ja menetelmät

1. Korkealaatuisten tilastojen laatimiseksi rahoitustaloustoimia sekä rahoitusvaroja ja velkoja koskevien neljännesvuosittaisen tietojen on perustuttava mahdollisimman pitkälti julkisyhteisöissä sellaisinaan saatavilla oleviin tietoihin. Neljännesvuosittaiset tiedot julkisyhteisöjen yksikköjen hallussa olevista noteeraamattomista osakkeista (AF.512) ja muista osuuksista (AF.513), sellaisina kuin ne on määritelty ja koodattu EKT 1995:ssä, voidaan kuitenkin estimoida interpoloimalla ja ekstrapoloimalla vuosittaisista tiedoista.

2. Rahoitustaloustoimia sekä rahoitusvaroja ja velkoja koskevien neljännesvuosittaisen tietojen keruussa on noudatettava EKT 1995:n sääntöjä ja erityisesti institutionaalisten yksikköjen sektorikohtaista luokitusta ja konsolidointia koskevia sääntöjä ja rahoitustaloustoimien sekä rahoitusvarojen ja velkojen luokitusta, kirjausajankohtaa ja arvotusta koskevia sääntöjä.

3. Neljännesvuosittaisen tietojen ja niitä vastaavien, asetuksen (EY) N:o 2223/96 mukaisesti komissiolle toimitettavien tietojen on oltava keskenään johdonmukaisia.

4. Rahoitusvaroja ja velkoja koskevat neljännesvuosittaiset tiedot ovat rahoitusvarojen ja velkojen määriä kunkin vuosineljänneksen päätyttyä.

3 artikla

Rahoitustaloustoimia, rahoitusvaroja ja velkoja koskevien neljännesvuosittaisen tietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille) rahoitustaloustoimia (F.) sekä rahoitusvaroja ja velkoja (AF.) koskevat neljännesvuosittaiset tiedot seuraavista instrumenteista, sellaisina kuin ne on määritelty ja koodattu EKT 1995:ssä:

- a) monetaarinen kulta ja erityiset nosto-oikeudet (SDR) (F.1 ja AF.1);

- b) käteisraha ja talletukset (F.2 ja AF.2);

- c) muut lyhytaikaiset arvopaperit kuin osakkeet ja johdannaiset (F.331 ja AF.331);

- d) muut pitkäaikaiset arvopaperit kuin osakkeet ja johdannaiset (F.332 ja AF.332);

- e) johdannaiset (F.34 ja AF.34);

- f) lyhytaikaiset lainat (F.41 ja AF.41);

- g) pitkäaikaiset lainat (F.42 ja AF.42);

- h) osakkeet ja muut osuudet (F.5 ja AF.5);

- i) kotitalouksien osuus henkivakuutus- ja eläkerahastoista (F.61 ja AF.61);

- j) vakuutusmaksu- ja korvausvastuu (F.62 ja AF.62);

- k) muut saamiset ja velat (F.7 ja AF.7).

2. Jäsenvaltioiden on myös toimitettava komissiolle (Eurostatille) 4 artiklassa tarkoitettua valtionhallinnon alasektoria (S.1311) koskevat neljännesvuosittaiset tiedot seuraavasti:

- a) noteeratut osakkeet (F.511 ja AF.511) rahoitusvaroihin kohdistuvien taloustoimien ja rahoitusvarojen osalta;

- b) käteisraha (F.21 ja AF.21) velkoihin kohdistuvien taloustoimien ja velkojen osalta.

4 artikla

Julkisyhteisöt-sektorin ja alasektoreiden kattavuus

Jäsenvaltioiden on toimitettava neljännesvuosittaiset tiedot julkisyhteisöt-sektorista ja sen seuraavista alasektoreista, jotka on EKT 1995:ssä määritelty ja koodattu julkisyhteisöihin (S.13) kuuluviksi:

— valtionhallinto (S.1311)

— osavaltiohallinto (S.1312)

— paikallishallinto (S.1313)

— sosiaaliturvarahastot (S.1314).

5 artikla

Toimitettavien neljännesvuosittaisen tietojen luonne

1. Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen neljännesvuosittaisen tietojen on toimitettava sulautettuina (konsolidoituina) 4 artiklassa tarkoitettujen julkisyhteisöt-sektorin alasektoreiden osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽²⁾ EYVL L 59, 6.3.1991, s. 19, päätös sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston päätöksellä 96/174/EY (EYVL L 51, 1.3.1996, s. 48).

2. Edellä 3 artiklassa tarkoitetut neljännesvuosittaiset tiedot on toimitettava sekä sulautettuina (konsolidoituina) että sulauttamattomina 4 artiklassa tarkoitetun julkisyhteisöt-sektorin (S.13) osalta.

3. Vastinsektoreittain eritelty neljännesvuosittaiset tiedot on toimitettava 4 artiklassa tarkoitettujen valtionhallinnon (S.1311) ja sosiaaliturvarahastojen (S.1314) alasektoreiden osalta tämän asetuksen liitteessä esitetyn kuvauksen mukaisesti.

6 artikla

Neljännesvuosittaisten tietojen toimittamisen aikataulu

1. Edellä 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitetut neljännesvuosittaiset tiedot on toimitettava komissiolle (Eurostatille) viimeistään kolmen kuukauden kuluttua sen vuosineljänneksen päätyttyä, jota tiedot koskevat.

2. Kaikki tarkistukset edellisten vuosineljännesten tietoihin on toimitettava samanaikaisesti.

3. Edellä 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitetut neljännesvuosittaiset tiedot, lukuun ottamatta muita saamia ja velkoja (F.7 ja AF.7), on toimitettava ensimmäisen kerran seuraavan aikataulun mukaisesti:

a) valtionhallinnon alasektoria (S.1311) ja sosiaaliturvarahastojen alasektoria (S.1314) koskevat tiedot on toimitettava 30 päivään kesäkuuta 2004 mennessä; komissio voi myöntää vastinsektoreittain eriteltyjen tietojen sekä joidenkin rahoitustaloustoimia sekä rahoitusvarojen ja velkojen koskevien tietojen toimittamisen aloittamispäivää koskevan poikkeuksen enintään 18 kuukaudeksi, mikäli kansallisiin tilastojärjestelmiin on tehtävä huomattavia mukautuksia;

b) osavaltiohallinnon (S.1312) ja paikallishallinnon (S.1313) alasektoreita koskevat tiedot on toimitettava:

i) 30 päivään kesäkuuta 2004 mennessä 3 artiklan 1 kohdassa eriteltyjen velkoihin kohdistuvien taloustoimien ja velkojen osalta; komissio voi myöntää enintään 18 kuukauden poikkeuksen tietojen toimittamisen aloitusajankohdan osalta, jos kansalliseen tilastojärjestelmään on tehtävä huomattavia mukautuksia;

ii) 30 päivään kesäkuuta 2005 mennessä 3 artiklan 1 kohdassa eriteltyjen rahoitusvaroihin kohdistuvien taloustoimien ja varojen osalta; komissio voi myöntää enintään kuuden kuukauden poikkeuksen tietojen toimittamisen aloitusajankohdan osalta, jos kansalliseen tilastojärjestelmään on tehtävä huomattavia mukautuksia;

c) julkisyhteisöt-sektoria (S.13) koskevat tiedot on toimitettava 30 päivään kesäkuuta 2005 mennessä; komissio voi myöntää enintään kuuden kuukauden poikkeuksen tietojen toimittamisen aloitusajankohdan osalta, jos kansalliseen tilastojärjestelmään on tehtävä huomattavia mukautuksia.

4. Edellä 4 artiklassa tarkoitettujen sekä julkisyhteisöt-sektorin (S.13) ja sen alasektoreiden muita saamia ja velkoja (F.7 ja AF.7) koskevat neljännesvuosittaiset tiedot on toimitettava komissiolle (Eurostatille) ensimmäisen kerran 30 päivään kesäkuuta 2005 mennessä; komissio voi myöntää enintään kuuden kuukauden poikkeuksen tietojen toimittamisen aloitusajankohdan osalta, jos kansalliseen tilastojärjestelmään on tehtävä huomattavia mukautuksia.

7 artikla

Takautuvia tietoja koskevat säännökset

1. Edellä 6 artiklassa tarkoitettujen neljännesvuosittaisten tietojen on katettava rahoitustaloustoimia koskevat takautuvat tiedot vuoden 1999 ensimmäisestä neljänneksestä alkaen ja rahoitustaseita koskevat takautuvat tiedot vuoden 1998 neljänneksestä neljänneksestä alkaen 6 artiklan 3 ja 4 kohdassa ensimmäisen kerran toimitettaville tiedoille vahvistetun aikataulun mukaisesti.

2. Takautuvat tiedot voivat tarvittaessa perustua ”parhaisiin estimaatteihin”, joiden osalta on noudatettava erityisesti 2 artiklan 2 ja 3 kohtaa.

8 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille) kuvaus 3 artiklassa tarkoitettujen neljännesvuosittaisten tietojen keruussa käytettävistä lähteistä ja menetelmistä (ensimmäinen kuvaus) samalla, kun ne aloittavat neljännesvuosittaisten tietojen toimittamisen 6 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyn aikataulun mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle (Eurostatille) kaikki muutokset tähän ensimmäiseen kuvaukseen, kun tarkistettut tiedot toimitetaan.

3. Komissio (Eurostat) tiedottaa tilasto-ohjelmakomitealle ja raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomitealle kunkin jäsenvaltion käyttämistä lähteistä ja menetelmistä.

9 artikla

Raportti

Edellä 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen tietojen perusteella ja tilasto-ohjelmakomiteaa sekä raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomiteaa kuultuaan komissio (Eurostat) antaa 31 päivään joulukuuta 2005 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle raportin, joka sisältää jäsenvaltioiden toimittamien neljännesvuosittaisten tietojen luotettavuuden arvioinnin.

*10 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 10 päivänä maaliskuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ROCHE

LIITE

VASTASEKTORIKOHTAINEN ERITTELY ⁽¹⁾Valtionhallinnon (S.1311) ja sosiaaliturvarahastojen (S.1314) rahoitustaloustoimet ja rahoitustaseet ⁽²⁾

Vastasektori/alasektori	Yritykset (S.11)	Rahoituslaitokset (S.12)		Kotitaloudet ja kotitalouksia palvelevat voittoja tavoittelemattomat yhteisöt (S.14+S.15)	Ulkomaat (S.2)
		Yht.	Vakuutuslaitokset ja eläkerahastot (S.125)		
Luokka/alaluokka					

Rahoitusvarat

Muut lyhytaikaiset arvopaperit kuin osakkeet ja johdannaiset (F.331 ja AF.331)					
Muut pitkäaikaiset arvopaperit kuin osakkeet ja johdannaiset (F.332 ja AF.332)					
Lyhytaikaiset lainat (F.41 ja AF.41)					
Pitkäaikaiset lainat (F.42 ja AF.42)					
Osakkeet ja muut osuudet (F.5 ja AF.5)					

Velat

Lyhytaikaiset lainat (F.41 ja AF.41)	
Pitkäaikaiset lainat (F.42 ja AF.42)	

⁽¹⁾ Kehyksissä ilmoitetaan raportointivaatimukset.⁽²⁾ EKT 95:n mukaiset koodit ovat: S: sektorit/alasektorit; F: rahoitustaloustoimet; AF: rahoitustaseen erät.

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 502/2004,**annettu 11 päivänä maaliskuuta 2004,****laivanrakennusteollisuuden väliaikaisista suojajärjestelyistä annetun asetuksen (EY) N:o 1177/2002 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 87 artiklan 3 kohdan e alakohdan, 89 artiklan ja 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

ja menettelyjä riitojen ratkaisemiseksi koskevan Maailman kauppajärjestön sopimuksen mukaisia konsultaatioita Korean kanssa.

(4) Korean ja Euroopan yhteisön välillä käydyssä Maailman kauppajärjestön sopimuksen mukaisessa konsultaatiossa ei saavutettu tyydyttävää lopputulosta. Yhteisö pyysi 11 päivänä kesäkuuta 2003 Maailman kauppajärjestön riitoratkaisuelintä perustamaan paneelin käsittelemään Korean epäterveitä käytäntöjä laivanrakennusallalla.

(5) Asetuksen (EY) N:o 1177/2002 voimassaolo päättyy 31 päivänä maaliskuuta 2004. Korean tasavalta ei vielä ole täysin täyttänyt yhteisymmärryspöytäkirjan mukaisia sitoumuksiaan eikä ole odotettavissa, että Maailman kauppajärjestön riidanratkaisumenettelyt saataisiin päätökseen mainittuun päivään mennessä. Väliaikaisia suojajärjestelyjä on näin ollen tarpeen jatkaa,

(1) Komissio ja Korean tasavallan hallitus allekirjoittivat 22 päivänä kesäkuuta 2000 maailman laivanrakennusmarkkinoita koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan, jäljempänä 'yhteisymmärryspöytäkirja', tarkoituksenaan palauttaa terveet ja avoimet kilpailuedellytykset. Korea ei kuitenkaan ole täysin täyttänyt yhteisymmärryspöytäkirjan mukaisia sitoumuksiaan, varsinkaan sitoumusta tehokkaan hintavalvontamekanismin toteuttamisesta, eikä tyydyttävää tulosta ole näin ollen vielä saavutettu.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

(2) Poikkeuksellisen ja väliaikaisena toimenpiteenä yhteisön telakoiden avustamiseksi niillä segmenteillä, jotka ovat kärsineet haittavaikutuksista Korean epäterveistä kilpailukäytännöistä aiheutuneiden huomattavien vahinkojen ja vakavien haittojen muodossa, luotiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 1177/2002 ⁽²⁾ väliaikainen laivanrakennusteollisuuden suojajärjestely suppeilla markkinasegmenteillä lyhyeksi ja rajoitetuksi ajaksi. Väliaikainen suojajärjestely on erityisesti sallittu vasta yhteisön aloitettua Korean tasavaltaa vastaan menettelyt riitojen ratkaisemiseksi eikä se enää ole sallittua, jos nämä riidanratkaisumenettelyt saadaan päätökseen tai keskeytetään.

(3) Komissio käynnisti päätöksessä 2002/818/EY ⁽³⁾ säädettyin tavoin 8 päivänä lokakuuta 2002 Korean tasavaltaa vastaan riitojen ratkaisumenettelyn pyytämällä sääntöjä

⁽¹⁾ Lausunto annettu 26. helmikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 172, 2.7.2002, s. 1.

⁽³⁾ Komission päätös 2002/818/EY, tehty 8 päivänä lokakuuta 2002, Korean kauppajärjestön kaupassa harjoittamista kauppakäytännöistä neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94 säännösten nojalla (EYVL L 281, 19.10.2002, s. 15).

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1177/2002 5 artikla seuraavasti:

"5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ja sen voimassaolo päättyy 31 päivänä maaliskuuta 2005."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä maaliskuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. HARNEY

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 503/2004,
annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 18 päivänä maaliskuuta 2004 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	104,4
	204	75,8
	212	125,1
	999	101,8
0707 00 05	052	138,6
	068	141,1
	096	93,1
	204	16,8
	220	147,3
	999	107,4
0709 10 00	220	77,3
	999	77,3
0709 90 70	052	107,2
	204	49,0
	999	78,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	61,5
	204	48,6
	212	55,9
	220	47,7
	400	65,3
	624	61,1
	999	56,7
0805 50 10	400	46,9
	600	51,3
	999	49,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	45,0
	388	86,7
	400	108,0
	404	98,5
	508	75,9
	512	80,7
	524	66,2
	528	85,7
	720	91,3
	999	82,0
0808 20 50	388	77,3
	512	64,1
	528	68,2
	999	69,9

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EYVL L 313, 28.11.2003, s. 11) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 504/2004,
annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004,
vähennyskertoimen soveltamisesta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomien tavaroiden
tukitodistuksiin asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 5 kohdassa säädetyllä tavalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisyjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 2 kohdan mukaisista jäsenvaltioiden ilmoituksista käy ilmi, että saatujen hakemusten kokonaismäärä on 1 340 535 305 euroa, kun taas 1 päivästä huhtikuuta 2004 voimassa

olevia tukitodistuksia varten asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti käytettävissä oleva määrä on 59 812 118 euroa.

- (2) Vähennyskerroin lasketaan asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Kyseistä kerrointa olisi näin ollen sovellettava 1 päivästä huhtikuuta 2004 voimassa olevien tukitodistusten muodossa haettuihin määriin asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Huhtikuun 1 päivästä 2004 voimassa oleviin tukitodistushakemusten määriin sovelletaan vähennyskerrointa 0,956.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2580/2000 (EYVL L 298, 25.11.2000, s. 5).

⁽²⁾ EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 307/2004 (EUVL L 52, 21.2.2004, s. 35).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 505/2004,**annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004,****perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tuen määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

kuukausien markkinatilannetta ei ole mahdollista vielä varmuudella arvioida.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾ ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan a alakohdan ja 15 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti voidaan kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a, c, d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisten kauppahintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus kattaa vientituella, jos kyseiset tuotteet viedään kyseisen asetuksen liitteessä V mainituina tavaroina. Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisyjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000⁽²⁾ täsmennetään kyseisistä tuotteista ne, joille olisi vahvistettava niitä asetuksen (EY) N:o 1260/2001 liitteessä I mainittuina tavaroina vietäessä sovellettava tuen määrä.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuen määrä on vahvistettava kuukausittain 100 kilogrammalle kutakin kyseistä perustuotetta.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 3 kohdassa samoin kuin Uruguay'n kierroksen monenvälisten neuvottelujen osana tehdyn maataloutta koskevan sopimuksen 11 artiklassa määrätään, että tavaraan sisältyvälle tuotteelle myönnettävä vientituki ei saa olla suurempi kuin kyseiseen tuotteeseen sitä sellaisenaan vietäessä sovellettava tuki.
- (4) Tässä asetuksessa vahvistettujen tukien määrien osalta voidaan käyttää ennakkovahvistusta, sillä tulevien

- (5) Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin sisältyville maataloustuotteille myönnettävän vientituen osalta tehdyt maksusitoumukset saattavat vaarantua, jos tuen määrät vahvistetaan ennakolta suuri. Tämän vuoksi olisi kyseisissä tapauksissa toteutettava suoja-toimenpiteitä estämättä silti pitkän aikavälin sopimusten tekoa. Erityisen tuen määrän vahvistaminen niitä tapauksia varten, joissa tuen ennakkovahvistusta käytetään, on toimenpide, jolla kyseisten eri tavoitteiden saavuttaminen mahdollistetaan.

- (6) Virosta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Viroon suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 2 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1039/2003⁽³⁾, Sloveniasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Sloveniaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1086/2003⁽⁴⁾, Latviasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Latviaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1087/2003⁽⁵⁾, Liettuasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Liettuahan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1088/2003⁽⁶⁾, Slovakian tasavalta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Slovakian tasavaltaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1089/2003⁽⁷⁾, Tšekin tasavalta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Tšekin tasavaltaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1090/2003⁽⁸⁾, jotka tulivat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003, mukaisesti Viroon, Sloveniaan, Latviaan, Liettuahan, Slovakiaan tai Tšekin tasavaltaan vietävät perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomat jalostetut maataloustuotteet eivät ole vientitukikelpoisia.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2196/2003 (EUVL L 328, 17.12.2003, s. 17).

⁽²⁾ EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 740/2003 (EUVL L 106, 29.4.2003, s. 12).

⁽³⁾ EUVL L 151, 19.6.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 19.

⁽⁶⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 38.

⁽⁷⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 56.

⁽⁸⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 73.

- (7) Unkarista peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Unkariin suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 2 päivänä kesäkuuta 2003, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2003 ⁽¹⁾, joka tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003, mukaisesti sen 1 artiklan 2 kohdassa mainitut tavarat, joita viedään Unkariin, eivät ole vientitukikelpoisia.
- (8) Maltasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Maltaansuuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1890/2003 ⁽²⁾, joka tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2003, mukaisesti Maltaan vietyvät perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomat jalostetut maataloustuotteet eivät ole vientikelpoisia.

- (9) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi ottaen huomioon menoarvot ja varojen saatavuus.
- (10) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liitteessä A ja asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa lueteltuihin perustuotteisiin, jotka viedään asetuksen (EY) N:o 1260/2001 liitteessä V lueteltuina tavaroina, sovellettavien tukin määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 146, 13.6.2003, s. 10.

⁽²⁾ EUVL L 278, 29.10.2003, s. 1.

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tuen määrät 19 päivästä maaliskuuta 2004

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuen määrä EUR/100 kg ⁽¹⁾	
		tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
1701 99 10	Valkoinen sokeri	47,42	47,42

⁽¹⁾ 1 päivästä heinäkuuta 2003 lähtien näitä määriä ei sovelleta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin, joita viedään Viroon, Sloveniaan, Latviaan, Liettuaan, Slovakiaan ja Tšekkiin, tai eikä asetuksen (EY) N:o 999/2003 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tavaroihin, kun niitä viedään Unkariin. Näitä määriä ei sovelleta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin, kun niitä viedään Maltaan 1 päivästä marraskuuta 2003 lähtien.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 506/2004,**annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004,****perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisi-
alojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 1 kohdan mukaan kummankin mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön markkinoiden noteerausten tai hintojen ero voidaan kattaa vientituella.
- (2) Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisenjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾, määritellään tuotteet, joille olisi vahvistettava niiden vientiin tapauskohtaisesti sovellettava tuen määrä, joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle kyseisiä perustuotteita on vahvistettava kullekin kuukaudelle.
- (4) Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin sisältyville maataloustuotteille myönnettävän vientituen osalta tehty maksusitoumukset saattavat vaarantua, jos tuen määrät vahvistetaan ennakolta suu-riksi. Tämän vuoksi olisi kyseisissä tapauksissa toteutettava suojatoimenpiteitä estämättä silti pitkän aikavälin sopimusten tekoa. Erityisen tuen määrän vahvistaminen niitä tapauksia varten, joissa tuen ennakkovahvistusta käytetään, on toimenpide, jolla kyseisten eri tavoitteiden saavuttaminen mahdollistetaan.
- (5) Neuvoston päätöksessä 87/482/ETY ⁽⁴⁾ hyväksytyn Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen kesken sovitun makaronivalmisteiden vientiä yhteisöstä Yhdysvaltoihin koskevan järjestelyn johdosta on tarpeen eriyttää CN-koodeihin 1902 11 00 ja 1902 19 kuuluvien tavaroiden tuki niiden määräraikan mukaan.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti on tarpeen vahvistaa alennetun tuen määrä ottaen huomioon kyseiseen perustuotteeseen sovellettava neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1722/93 ⁽⁵⁾, mukainen tuotantotuen määrä, joka on ollut voimassa tavaroiden oletettuna valmistusajankohtana.
- (7) Alkoholiuomia ei pidetä erityisen herkkinä niiden valmistamiseen käytettävien viljojen hinnan vaihteluille. Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin ja Tanskan liittymissopimuksen 19. pöytäkirjassa kuitenkin määrätään, että on säädettävä tarpeellisista toimenpiteistä, joilla helpotetaan yhteisössä viljellyn viljan käyttöä viljoista valmistettavien alkoholijuomien tuotannossa. Siten on syytä mukauttaa alkoholijuomien muodossa vietyihin viljoihin sovellettavaa vientitukea.
- (8) Virosta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Viroon suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 2 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1039/2003 ⁽⁶⁾, Sloveniasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Sloveniaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1086/2003 ⁽⁷⁾, Latviasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Latviaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1087/2003 ⁽⁸⁾, Liettuaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Liettuasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1088/2003 ⁽⁹⁾, Slovakian tasavalta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Slovakian tasavaltaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1784/2003 (EYVL L 270, 21.10.2003, s. 78).⁽²⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 (EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27).⁽³⁾ EYVL L 117, 15.7.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 740/2003 (EYVL L 106, 29.4.2003, s. 12).⁽⁴⁾ EYVL L 275, 29.9.1987, s. 36.⁽⁵⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1786/2001 (EYVL L 242, 12.9.2001, s. 3).⁽⁶⁾ EUVL L 151, 19.6.2003, s. 1.⁽⁷⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 1.⁽⁸⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 19.⁽⁹⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 38.

1089/2003⁽¹⁾, Tšekin tasavallasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Tšekin tasavaltaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1090/2003⁽²⁾, jotka tulivat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003, mukaisesti Viroon, Sloveniaan, Latviaan, Liettuaan, Slovakiaan tai Tšekin tasavaltaan vietävät perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomat jalostetut maataloustuotteet eivät ole vientitukikelpoisia.

- (9) Unkarista peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Unkariin suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 2 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2003⁽³⁾, joka tuli voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003, mukaisesti sen 1 artiklan 2 kohdassa mainitut tavarat, joita viedään Unkariin, eivät ole vientitukikelpoisia.
- (10) Maltasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Maltaansuuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1890/2003⁽⁴⁾, joka tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta

2003, mukaisesti Maltaan vietävät perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomat jalostetut maataloustuotteet eivät ole vientikelpoisia.

- (11) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi ottaen huomioon menoarviot ja varojen saatavuus.
- (12) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1520/2000 liitteessä A ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklassa tai asetuksen (ETY) N:o 3072/95, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin perustuotteisiin, jotka viedään asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B mainittujen tavaroiden muodossa, sovellettavien tukien määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 56.

⁽²⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 73.

⁽³⁾ EUVL L 146, 13.6.2003, s. 10.

⁽⁴⁾ EUVL L 278, 29.10.2003, s. 1.

LIITE

**perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin
sovellettavien tukien määrät 19 päivästä maaliskuuta 2004**

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tuotteiden kuvaus ⁽¹⁾	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta ⁽²⁾	
		tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
1001 10 00	Durumvehnä: – vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin – muissa tapauksissa	— —	— —
1001 90 99	Vehnä sekä rukiin sekavilja: – vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin – muissa tapauksissa: – – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾ 4 artiklan 5 kohtaa – – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽⁴⁾ kuuluvia tavaroita – – muissa tapauksissa	— — — — —	— — — — —
1002 00 00	Ruis	—	—
1003 00 90	Ohra – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽⁴⁾ kuuluvia tavaroita – muissa tapauksissa	— —	— —
1004 00 00	Kaura	—	—
1005 90 00	Maissi, käytetty seuraavien tavaroiden muodossa: – tarkkelys: – – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾ 4 artiklan 5 kohtaa – – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽⁴⁾ kuuluvia tavaroita – – muissa tapauksissa – CN-koodeihin 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 kuuluva glukoosi, glukoosisiirappi, maltodekstriini, maltodekstriinisii-rappi ⁽⁵⁾ : – – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾ 4 artiklan 5 kohtaa – – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽⁴⁾ kuuluvia tavaroita – – muissa tapauksissa – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽⁴⁾ kuuluvia tavaroita – muut (mukaan lukien jalostamaton käyttö) CN-koodiin 1108 13 00 kuuluva perunatarkkelys, joka rinnastetaan maissin jalostuksesta saatavaan tuotteeseen: – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾ 4 artiklan 5 kohtaa – – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽⁴⁾ kuuluvia tavaroita – muissa tapauksissa	2,043 — 2,043 1,532 — 1,532 — 2,043 2,043 — 2,043	2,043 — 2,043 1,532 — 1,532 — 2,043 2,043 — 2,043

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tuotteiden kuvaus ⁽¹⁾	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta ⁽²⁾	
		tuen ennakko vahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
ex 1006 30	Kokonaan hiottu riisi:		
	– lyhytjyväinen	9,100	9,100
	– keskipitkäjyväinen	9,100	9,100
	– pitkäjyväinen	9,100	9,100
1006 40 00	Rikkoutuneet riisinjyvät	2,400	2,400
1007 00 90	Durra, ei kuitenkaan kylvämiseen tarkoitettut hybridit	—	—

⁽¹⁾ Käytettyihin jalostettuihin tai niihin rinnastettavien tuotteiden määriin on tarvittaessa sovellettava komission asetuksen (EY) N:o 1520/2000, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä E olevia kertoimia (EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ 1 päivästä heinäkuuta 2003 lähtien näitä määriä ei sovelleta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin, joita viedään Viroon, Sloveniaan, Latviaan, Liettuaan, Slovakiaan tai Tšekkiin, eikä asetuksen (EY) N:o 999/2003 1 artiklan 2 kohdassa mainittuihin tavaroihin, kun niitä viedään Unkariin. Näitä määriä ei sovelleta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin, kun niitä viedään Maltaan 1 päivästä marraskuuta 2003 lähtien.

⁽³⁾ Kyseisen tavarankoodin CN-koodi on 3505 10 50.

⁽⁴⁾ Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B olevat tuotteet tai asetuksen (ETY) N:o 2825/93 2 artiklassa tarkoitettut tuotteet.

⁽⁵⁾ CN-koodien 1702 30 99, 1702 40 90 ja 1702 60 90 siirapeille, jotka on saatu sekoittamalla glukoosi- ja fruktoosisiirappia, vientituki voidaan myöntää ainoastaan glukoosisiirapin osalta.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 507/2004,**annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004,****lihotettaviksi tarkoitettujen nuorten urospuolisten nautojen tuonnista maaliskuussa 2004 jätettyjen tuontioikeushakemusten hyväksyttävyydestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelmästä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon lihotukseen tarkoitettuja nuoria urospuolisia nautaeläimiä koskevan tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoinnista (1 päivän heinäkuuta 2003 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 väliseksi ajaksi) 6 päivänä kesäkuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 977/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 977/2003 9 artiklan 1 kohdassa säädetään tuontioikeuksien uudelleenjakamisesta määrille, joiden osalta ei ole säädetty tuontitodistushakemusta 6 päivään helmikuuta 2004 mennessä.

- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 279/2004 ⁽³⁾ 1 artiklassa vahvistetaan lihotukseen tarkoitettujen nuorten urospuolisten nautaeläinten määrät, jotka voidaan tuoda erityisedellytyksin 30 päivään kesäkuuta 2004 mennessä.

- (3) Määrät, joille tuontioikeutta on haettu, ylittävät käytettävissä olevat määrät. Näin ollen haettuja määriä on alennettava suhteutetulla tavalla asetuksen (EY) N:o 977/2003 9 artiklan 6 kohdan ja 4 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 977/2003 9 artiklan mukaisesti jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään 0,5328 prosentin osalta haetusta määrästä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 141, 7.6.2003, s. 5, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1361/2003 (EUVL L 194, 1.8.2003, s. 38).

⁽³⁾ EYVL L 47, 18.2.2004, s. 25, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 467/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 30).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 508/2004,
annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004,
vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 ⁽³⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisten asetusten 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta viljojen, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuutta sekä niiden yhteisön markkinoiden hintoja ja toisaalta viljojen, riisin, rikkoutuneiden riisinjyvien ja vilja-alan tuotteiden maailmanmarkkinahintoja koskeva tilanne ja niiden kehitysnäkymät; näiden samojen artiklojen nojalla on myös varmistettava vilja- ja riisimarkkinoiden tasapainoinen tilanne sekä hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys ja lisäksi otettava huomioon suunnitellun viennin taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla.
- (3) Vilja- ja riisijalosteiden tuonti- ja vientijärjestelmästä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1518/95 ⁽⁴⁾ 4 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet.
- (4) Tietyille jalostetuille tuotteille myönnettävä tuki olisi porrastettava tuotteiden tuhka-, raakakuitu-, kuoriaine-, valkuaisaine-, rasva- tai tärkkelyspitoisuuden mukaan,

koska tämä pitoisuus osoittaa erityisen hyvin jalostettuun tuotteeseen tosiasiallisesti sisältyvän perustuotteen määrän.

- (5) Maniokkijuurten ja muiden trooppisten juurten ja mukuloiden sekä niistä valmistettujen jauhojen suunniteltavissa olevan viennin taloudelliset seikat eivät, erityisesti kyseisten tuotteiden luonteen ja alkuperän huomioon ottaen, tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista; tiettyjen viljajalosteiden osalta yhteisön maailmankauppaan osallistumisen vähäinen merkitys ei tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista.
- (6) Maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan.
- (7) Tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.
- (8) Tiedot maissijalosteet voivat olla lämpökäsiteltyjä ja tämä saattaa johtaa sellaisen tuen myöntämiseen, joka ei vastaa tuotteen laatua; olisi tarkennettava, että tällaiset esihyytelöityä tärkkelystä sisältävät tuotteet eivät voi saada vientitukea.
- (9) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ja asetuksen (EY) N:o 1518/95 soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä maaliskuuta 2004.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 (EYVL L 158, 27.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁴⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 55. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2993/95 (EYVL L 312, 23.12.1995, s. 25).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 18 päivänä maaliskuuta 2004 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	28,60	1104 23 10 9300	C10	EUR/t	23,49
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	24,52	1104 29 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	24,52	1104 29 51 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C11	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C11	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C11	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C10	EUR/t	5,11
1103 19 40 9100	C10	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	36,77	1107 10 91 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	28,60	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	24,52	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	24,52	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	32,69
1103 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	32,69
1103 19 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	32,69
1103 20 60 9000	C12	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	32,69
1103 20 20 9000	C11	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	36,48
1104 19 69 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	36,48
1104 12 90 9100	C10	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	32,02
1104 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	24,52
1104 19 50 9110	C10	EUR/t	32,69	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	32,02
1104 19 50 9130	C10	EUR/t	26,56	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	24,52
1104 29 01 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	24,52
1104 29 03 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	32,02
1104 29 05 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	24,52
1104 29 05 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	33,56
1104 22 20 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	23,29
1104 22 30 9100	C10	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C10	EUR/t	24,52
1104 23 10 9100	C10	EUR/t	30,65				

⁽¹⁾ Tukea ei myönnetä tuotteille, jotka on lämpökäsitelty siten, että tärkkelys on esihyytelöitynyt.

⁽²⁾ Tuet myönnetään neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2730/75 (EYVL L 281, 1.11.1975, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisesti.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EYVL L 313, 28.11.2003, s. 11).

Muut määräpaikat:

C10 Kaikki määräpaikat, Kypros, Tšekki, Viro, Unkari, Liettua, Latvia, Malta, Puola, Slovenia ja Slovakia pois lukien.

C11 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Kypros, Tšekki, Viro, Unkari, Liettua, Latvia, Malta, Puola, Slovenia ja Slovakia pois lukien.

C12 Kaikki määräpaikat, Tšekki, Viro, Unkari, Liettua, Latvia, Malta, Puola, Romania, Slovenia ja Slovakia pois lukien.

C13 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Kypros, Tšekki, Viro, Unkari, Liettua, Latvia, Malta, Puola, Romania, Slovenia ja Slovakia pois lukien.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 509/2004,
annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004,
melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon melassin tuontia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalle ja asetuksen (ETY) N:o 785/68 muuttamisesta 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1422/95 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 1422/95 säädetään, että melassin cif-tuontihinta, jäljempänä 'edustava hinta', vahvistetaan komission asetuksen (ETY) N:o 785/68 ⁽³⁾ mukaisesti. Kyseinen hinta on vahvistettu edellä mainitun asetuksen 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.
- (2) Melassin edustava hinta lasketaan yhteisön rajanylityspaikalla, joka on tässä tapauksessa Amsterdam. Tämän hinnan laskennan on perustuttava maailmanmarkkinoiden edullisimpiin ostomahdollisuuksiin, jotka määritellään vakiolaadun poikkeamiin mukautettujen pörssikurssien tai markkinahintojen perusteella. Melassin vakiolaatu määritetään asetuksessa (ETY) N:o 785/68.
- (3) Maailmanmarkkinoiden edullisimpia ostomahdollisuuksia määritettäessä on otettava huomioon kaikki tiedot, jotka koskevat maailmanmarkkinoilla tehtyjä tarjouksia, tärkeiden kolmansien maiden markkinoiden hintoja ja kansainvälisessä kaupassa tehtyjä myyntitoimia, joista komissio on saanut tiedon joko jäsenvaltion tai omien kanaviensa kautta. Asetuksen (ETY) N:o 785/68 7 artiklan mukaisesti tämä määrittäminen voi perustua usean hinnan keskiarvoon siinä tapauksessa, että tämän keskiarvon katsotaan edustavan markkinoiden todellista suuntausta.
- (4) Tietoja ei oteta huomioon silloin, kun tavara ei ole virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista, tai silloin, kun tarjouksessa ilmoitettu hinta koskee ainoastaan pientä määrää, joka ei anna edustavaa käsitystä

markkinoista. Tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, on myös hylättävä.

- (5) Jotta melassin vakiolaatua koskevat tiedot olisivat verrattavissa, tarjotun melassin laadun huomioon ottaen hintoja on laskettava tai nostettava asetuksen (ETY) N:o 785/68 6 artiklan soveltamisesta saatujen tulosten mukaisesti.
- (6) Edustava hinta voidaan jättää rajoitetuksi ajaksi poikkeuksellisesti muuttamatta, jos edellisessä edustavan hinnan laskennassa perustana käytetty tarjoushinta ei ole tullut komission tietoon ja jos saatavissa olevat tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, aiheuttaisivat edustaviin hintoihin äkillisiä ja huomattavia muutoksia.
- (7) Jos kyseessä olevan tuotteen käynnistyshinta ja edustava hinta eroavat toisistaan, tuonnille olisi vahvistettava lisätulli asetuksen (EY) N:o 1422/95 3 artiklassa tarkoitettuihin edellytyksiin. Jos tuontitullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tulille olisi vahvistettava tietyt määrät.
- (8) Näiden säännösten soveltamisesta seuraa, että kyseisten tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti.
- (9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1422/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä maaliskuuta 2004.

⁽¹⁾ EYVL 178, 30.6.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 39/2004 (EYVL L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EYVL L 141, 24.6.1995, s. 12. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 79/2003 (EYVL L 13, 18.1.2003, s. 4).

⁽³⁾ EYVL L 145, 27.6.1968, s. 12.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

LIITE

melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla 18 päivänä maaliskuuta 2004 annettuun komission asetukseen

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta	Tuontitulli 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta sillä perusteella että tullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	6,37	0,22	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	8,98	—	0

⁽¹⁾ Vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 785/68, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Tämä määrä korvaa, asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tuotteille vahvistetun yhteisen tullitariffin tullen.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 510/2004,
annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004,
sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾ ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevien maailmanmarkkinoiden noteerausten tai hintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 mukaan denaturoimattoman ja sellaisenaan viedyn valkoisen sokerin ja raakasokerin tukea vahvistettaessa on otettava huomioon yhteisön ja maailman sokerimarkkinoiden tilanne ja erityisesti mainitun asetuksen 28 artiklassa tarkoitettut hinnat ja kustannukset. Saman artiklan mukaisesti olisi myös otettava huomioon suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset näkökohdat.
- (3) Raakasokerin tuki on vahvistettava vakioaladulle. Vakioalatu määrätään asetuksen (EY) N:o 1260/2001 liitteessä I olevassa II kohdassa. Kyseinen tuki vahvistetaan lisäksi kyseisen asetuksen 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kandisokeri määritellään sokerialan vientitukien myöntämisen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 7 päivänä syyskuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2135/95⁽²⁾. Tällä tavalla laskettua tuen määrää on lisättyjä maku- tai väriaineita sisältäviin sokereihin sovellettava niiden sakkaroosipitoisuuden perusteella, ja sen vuoksi tuki on vahvistettava tämän pitoisuuden yhtä prosenttia kohden.
- (4) Erityistapauksissa tuen määrä voidaan vahvistaa luonteeltaan tästä poikkeavilla säännöksillä.
- (5) Tuki on vahvistettava joka toinen viikko. Tukea voidaan muuttaa muuna aikana.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuen eriyttämistä määräpaikan mukaan.
- (7) Vuoden 2001 alusta tapahtunut Länsi-Balkanin maista peräisin olevan etuuskohteluun oikeutetun sokerin tuonnin sekä kyseisiin maihin suuntautuvan yhteisön sokerin viennin merkittävä ja nopea kasvu näyttää hyvin keinotekoiselta.
- (8) Jotta vältettäisiin vientitukea saaneiden sokerialan tuotteiden jälleentuonnista yhteisöön aiheutuvat vääriinkäytökset, on syytä olla vahvistamatta Länsi-Balkanin maille vientitukea tässä asetuksessa tarkoitetuille tuotteille.
- (9) Toisaalta yhteisön ja toisaalta Tšekin tasavallan, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian (jäljempänä 'uudet jäsenvaltiot') väliseen kauppaan sovelletaan joidenkin sokerialan tuotteiden osalta edelleen tuontitulleja ja vientitukia, ja vientituet ovat huomattavasti suurempia kuin tuontitullit. Koska mainitut maat liittyvät yhteisöön 1 päivänä toukokuuta 2004, tuontitullien ja kyseisille tuotteille myönnettujen vientitukien välinen huomattava ero voi johtaa keinottelutarkoituksessa tehtäviin siirtoihin.
- (10) Jotta vältettäisiin vientitukea saaneiden sokerialan tuotteiden jälleentuonnista yhteisöön aiheutuvat vääriinkäytökset, on syytä olla vahvistamatta uusille jäsenvaltioille maksuja tai tukea tässä asetuksessa tarkoitetuille tuotteille.
- (11) Kun otetaan huomioon nämä tekijät ja sokerialan nykyinen markkinatilanne ja erityisesti sokerin noteeraukset tai hinta yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla, on syytä vahvistaa tuki soveltuvien määrien mukaiseksi.
- (12) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien ja denaturoimattomien tuotteiden vientituet vahvistetaan liitteessä esitettyjen määrien mukaisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä maaliskuuta 2004.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 39/2004 (EYVL L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EYVL L 214, 8.9.1995, s. 16.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

19 PÄIVÄSTÄ MAALISKUUTA 2004 SOVELLETTAVAT SELLAISENAAN VIETÄVIEN VALKOISEN SOKERIN JA RAAKASOKERIN VIENTITUET

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tukimäärä
1701 11 90 9100	S00	euroa/100 kg	43,62 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	euroa/100 kg	43,62 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	euroa/100 kg	43,62 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	euroa/100 kg	43,62 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	euroa / 1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,4742
1701 99 10 9100	S00	euroa/100 kg	47,42
1701 99 10 9910	S00	euroa/100 kg	47,42
1701 99 10 9950	S00	euroa/100 kg	47,42
1701 99 90 9100	S00	euroa / 1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,4742

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1).

Määräpaikkojen numerokoodit määritellään komission asetuksessa (EY) N:o 1779/2002 (EYVL L 269, 5.10.2002, s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi määritellään seuraavat:

S00: Kaikki määräpaikat (kolmannet maat, muut alueet, muonitus ja muut määräpaikat, joihin vienti rinnastetaan vientiin yhteisön ulkopuolelle) lukuun ottamatta Albaniaa, Kroatiaa, Bosniaa ja Hertsegovinaa, Serbiaa ja Montenegroa (mukaan luetuna Kosovo, sellaisena kuin se on määriteltynä 10 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa nro 1244) sekä entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa, Tšekin tasavaltaa, Viroa, Kyprosta, Latviaa, Liettuaa, Unkaria, Maltaa, Puolaa, Sloveniaa ja Slovakiaa, paitsi muihin neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sisältyvä sokeri (EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Tätä määrää sovelletaan raakasokeriin, jonka tuottoaste on 92 prosenttia. Jos viedyn raakasokerin tuottoaste poikkeaa 92 prosentista, vientituen määrä lasketaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 511/2004,**annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004,****siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevien maailmanmarkkinoiden noteerausten tai hintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Sokerialan vientitukien myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 7 päivänä syyskuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2135/95⁽²⁾ 3 artiklan mukaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen vietyjen tuotteiden tuki sadalta kilogrammalta vastaa sakkaroosipitoisuudella, johon on tarvittaessa lisätty sakkaroosiksi muunnettujen muiden sokerien pitoisuus, kerrottua perusmäärää. Tämä kyseisen tuotteen todettu sakkaroosipitoisuus määritetään asetuksen (EY) N:o 2135/95 3 artiklassa.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 30 artiklan 3 kohdan mukaan sellaisenaan vietyä sorboosia koskevan tuen perusmäärä vastaa tuen perusmäärää, josta on vähennetty neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kemianteollisuudessa käytettävien sokerialan tuotteiden tuotantotuen myöntämisen osalta 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1265/2001⁽³⁾ mukaisesti jälkimmäisen asetuksen liitteessä luetelluille tuotteille voimassa olevan tuotantotuen sadasosa.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 30 artiklan 1 kohdan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen muiden sellaisenaan vietyjen tuotteiden tuen perusmäärä vastaa yhtä sadasosaa siitä määrästä, joka saadaan ottaen huomioon muilla kuin alijäämälueilla sen kuukauden aikana, jolle perusmäärä

on vahvistettu, voimassa oleva valkoisen sokerin interventiohinnan ja maailmanmarkkinoilla todettujen valkoisen sokerin noteerausten tai hintojen välinen erotus, sekä ottaen huomioon tarve saavuttaa tasapaino kolmannsiin maihin jalostettuina tavaroina vietäväksi tarkoitettujen yhteisön perustuotteiden käytön ja näiden maiden jalostusliikenteeseen hyväksytyjen tuotteiden käytön välillä.

- (5) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 30 artiklan 4 kohdan mukaan perusmäärän soveltaminen voidaan rajoittaa tiettyihin mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan nojalla voidaan säätää tuesta mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin sellaisenaan; tuen taso on määritettävä sadalta kilogrammalta kuiva-ainetta, ottaen erityisesti huomioon CN-koodiin 1702 30 91 kuuluvien tuotteiden vientiin sovellettava tuki, asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin sovellettava tuki sekä suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset näkökohdat. Mainitun 1 kohdan f ja g alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuki myönnetään ainoastaan tuotteille, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 2135/95 5 artiklassa esitetyt edellytykset, ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuki myönnetään ainoastaan tuotteille, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 2135/95 6 artiklassa esitetyt edellytykset.
- (7) Edellä mainitut tuet on vahvistettava kuukausittain. Tukia voidaan muuttaa muuna aikana.
- (8) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuen eriyttämistä määräaikaan mukaan.
- (9) Vuoden 2001 alusta tapahtunut Länsi-Balkanin maista peräisin olevan etuuskohteluun oikeutetun sokerin tuonnin sekä kyseisiin maihin suuntautuvan yhteisön sokerin viennin merkittävä ja nopea kasvu näyttää hyvin keinotekoiselta.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2196/2003 (EYVL L 328, 17.12.2003, s. 17).

⁽²⁾ EYVL L 214, 8.9.1995, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 63.

- (10) Jotta vältettäisiin vientitukea saaneiden sokerialan tuotteiden jälleentuonnista yhteisöön aiheutuvat väärinkäytökset, on syytä olla vahvistamatta Länsi-Balkanin maille vientitukea tässä asetuksessa tarkoitetuille tuotteille.
- (11) Yhteisön sekä Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian (jäljempänä 'uudet jäsenvaltiot') välisessä tiettyjen sokerialan tuotteiden kaupassa sovelletaan edelleen tuontituloja ja vientitukia ja vientitukien taso on selvästi tuontituloja korkeampi. Ottaen huomioon mainittujen maiden liittyminen yhteisöön 1 päivänä toukokuuta 2004, tuontitullien ja kyseisille tuotteille myönnettävien vientitukien välinen merkittävä ero voi johtaa keinottelutarkoituksessa tehtäviin siirtoihin.
- (12) Jotta vältettäisiin vientitukea saaneiden sokerialan tuotteiden yhteisöön suuntautuvan jälleentuonnin väärinkäyttö, on syytä olla vahvistamatta uusien jäsenvaltioiden osalta vientimaksua tai -tukea tässä asetuksessa tarkoitetuille tuotteille.

- (13) Kun otetaan huomioon nämä tekijät, on syytä vahvistaa kyseisten tuet soveltuvien määrien mukaiseksi.
- (14) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen, sellaisenaan vietävien tuotteiden vientiin myönnettävät tuet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

19 PÄIVÄSTÄ MAALISKUUTA 2004 SOVELLETTAVAT SIIRAPPIEN JA TIETTYJEN MUIDEN SELLAISENAAN VIETÄVIEN SOKERIALAN TUOTTEIDEN VIENTITUET

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	47,42 ⁽¹⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	47,42 ⁽¹⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	90,09 ⁽²⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4742 ⁽³⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	47,42 ⁽¹⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4742 ⁽³⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4742 ⁽³⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4742 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	47,42 ⁽¹⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4742 ⁽³⁾

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1).

Määräpaikkojen numerokoodit määritellään komission asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EYVL L 313, 28.11.2003, s. 11).

Muiksi määräpaikoiksi määritellään seuraavat:

S00: Kaikki määräpaikat (kolmannet maat, muut alueet, muonitus ja muut määräpaikat, joihin vienti rinnastetaan vientiin yhteisön ulkopuolelle) lukuun ottamatta Albaniaa, Kroatiaa, Bosniaa ja Hertsegovinaa, Serbiaa ja Montenegroa (mukaan luetuna Kosovo, sellaisena kuin se on määriteltynä 10 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa nro 1244) sekä entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa, Tšekkiä, Viroa, Kyprosta, Latviaa, Liettuaa, Unkaria, Maltaa, Puolaa, Sloveniaa ja Slovakiaa, paitsi muihin neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sisältyvä sokeri (EYVV L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2135/95 5 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

⁽²⁾ Sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2135/95 6 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

⁽³⁾ Perusmäärää ei sovelleta siirappeihin, joiden puhtausaste on alle 85 prosenttia (asetus (EY) N:o 2135/95). Sakkaroosipitoisuus määritetään asetuksen (EY) N:o 2135/95 3 artiklan mukaisesti.

⁽⁴⁾ Määrää ei sovelleta asetuksen (ETY) N:o 3513/92 liitteessä olevassa 2 kohdassa määriteltyyn tuotteeseen (EYVL L 355, 5.12.1992, s. 12).

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 512/2004,**annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004,****tiettyihin kolmansiin maihin vietävän valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1290/2003 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestettävää 23. osittaista tarjouskilpailua varten**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin vientiä koskevasta pysyvästä tarjouskilpailusta vientimaksujen ja/tai vientitukien määrittämiseksi markkinointivuodeksi 2003/2004 18 päivänä heinäkuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1290/2003 ⁽²⁾, nojalla tämän sokerin tiettyihin kolmansiin maihin vientiä varten järjestetään osittaisia tarjouskilpailuja.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1290/2003 9 artiklan 1 kohdan säännösten mukaan kyseistä osittaista tarjouskilpailua varten vahvistetaan tarvittaessa vientituen enimmäismäärä, ottaen erityisesti huomioon yhteisön ja maailmanmarkkinoiden sokerin markkinatilanne ja sen odotettavissa oleva kehitys.

(3) Tarjousten tarkastelun jälkeen olisi 23. tarjouskilpailusta annettava 1 artiklassa tarkoitetut säännökset.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan vientituen enimmäismääräksi asetuksen (EY) N:o 1290/2003 nojalla järjestetyssä tiettyihin kolmansiin maihin vietävän valkoisen sokerin 23. tarjouskilpailussa 50,557 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 39/2004 (EYVL L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EUVL L 181, 19.7.2003, s. 7.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 513/2004,**annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004,****Botswanasta, Keniasta, Madagaskarista, Swazimaasta, Zimbabwesta ja Namibiasta peräisin olevien naudanliha-alan tuotteiden tuontitodistuksista**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

maista 12 päivänä joulukuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/462/ETY ⁽³⁾ soveltamista,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista (AKT-valtioista) peräisin oleviin maataloustuotteisiin ja niiden jalostamisessa saatuihin tavaroihin sovellettavasta järjestelystä ja asetuksen (EY) N:o 1706/98 kumoamisesta 10 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2286/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan,

ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista tai merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin oleviin maataloustuotteisiin ja tiettyihin maataloustuotteiden jalostamisessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavista järjestelyistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2286/2002 soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta naudanliha-alalla 19 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2247/2003 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 2247/2003 1 artiklassa säädetään mahdollisuudesta antaa tuontitodistuksia naudanliha-alan tuotteille. Tuonti on kuitenkin toteutettava kullekin kolmannelle viejämälle säädettyjen määrien rajoissa.
- (2) Määrät, joista lupahakemuksia on jätetty 1 ja 10 päivän maaliskuuta 2004 välisenä aikana, eivät ole asetuksen (EY) N:o 2247/2003 mukaisesti luuttomaksi leikattuna lihana ilmaistuna suuremmat kuin Botswanan, Kenian, Madagaskarin, Swazimaan, Zimbabwe ja Namibian alkuperätuotteiden osalta käytettävissä olevat määrät. Tämän vuoksi tuontitodistuksia on mahdollista antaa haetuille määrille.
- (3) Olisi vahvistettava määrät, joille tuontitodistuksia voidaan hakea 1 päivästä huhtikuuta 2004 alkaen 52 100 tonnin kokonaismäärän rajoissa.
- (4) On aiheellista mainita, että tämä asetus ei rajoita terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten, sikojen, lampaiden ja vuohien sekä tuoreen lihan tai lihavalmisteiden tuonnissa kolmansista

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Seuraavat jäsenvaltiot antavat 21 päivänä maaliskuuta 2004 luuttomana lihana ilmaistuja, tietyistä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista peräisin olevia naudanliha-alan tuotteita koskevat tuontitodistukset jäljempänä esitettyjen määrien ja alkuperämaiden mukaisesti:

Yhdistynyt kuningaskunta:

- 20 tonnia Swazimaasta peräisin olevia tuotteita,
- 600 tonnia Namibiasta peräisin olevia tuotteita,

Saksa:

- 300 tonnia Botswanasta peräisin olevia tuotteita,
- 190 tonnia Namibiasta peräisin olevia tuotteita.

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2247/2003 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti todistushakemuksia voidaan jättää huhtikuun 2004 kymmenen ensimmäisen päivän aikana seuraavista luuttoman naudanlihan määristä:

Botswana:	17 606 tonnia,
Kenia:	142 tonnia,
Madagaskar:	7 299 tonnia,
Swazimaa:	3 319 tonnia,
Zimbabwe:	9 100 tonnia,
Namibia:	11 965 tonnia.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä maaliskuuta 2004.

⁽¹⁾ EYVL L 348, 21.12.2002, s. 5.⁽²⁾ EUVL L 333, 20.12.2003, s. 37.⁽³⁾ EYVL L 302, 31.12.1972 s. 28, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 514/2004,
annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004,
durran tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 238/2004 tarkoitetun
tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 238/2004 ⁽²⁾ on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta durran tuontitullista Espanjaan.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 5 artiklan mukaisesti ⁽³⁾ komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetyt perusteet. Tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä, jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen suuruihin tai sitä alhaisempi.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 238/2004 tarkoittaman tarjouskilpailun rajoissa 12.—18. maaliskuuta 2004 jätettyjen tarjousten osalta durran tuontitullin enimmäisalennukseksi vahvistetaan 8,93 EUR/t kohti 34 700 tonnin kokonaismäärään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 (EUVL L 158, 29.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 40, 12.2.2004, s. 23.

⁽³⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2235/2000 (EYVL L 256, 10.10.2000, s. 13).

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 515/2004,
annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004,
asetuksessa (EY) N:o 2315/2003 tarkoitettun maissin tuontia koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2315/2003 ⁽²⁾ kolmansista maista Portugaliin tuotavan on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta maissin tuontitullista.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 5 artiklan mukaisesti ⁽³⁾, komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä toimitettujen tarjousten osalta.

(3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa tuontitullin enimmäisalennusta.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 12.—18. maaliskuuta 2004 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 2315/2003 tarkoitettua maissin tuontitullin alennusta koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 (EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 342, 30.12.2003, s. 34.

⁽³⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2235/2000 (EUVL L 256, 10.10.2000, s. 13).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 516/2004,
annettu 18 päivänä maaliskuuta 2004,
asetuksessa (EY) N:o 1814/2003 tarkoitettun kauran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

ottaa huomioon viljoja koskevasta erityisestä interventiotoimenpiteestä Suomessa ja Ruotsissa markkinointivuonna 2003/2004 15 päivänä lokakuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1814/2003 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Suomessa ja Ruotsissa tuotettun kauran Suomesta ja Ruotsista kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Bulgariaa, Kyprosta, Viroa, Unkaria, Latviaa, Liettuaa, Maltaa, Puolaa, Tšekkiä, Romaniaia, Slovakiaa ja Sloveniaa, suuntautuvan viennin tukea koskeva tarjouskilpailu on avattu asetuksella (EY) N:o 1814/2003.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1814/2003 9 artiklan mukaisesti komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä.
- (3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea.
- (4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu välillä 12. ja 18. maaliskuuta 2004 osana asetuksessa (EY) N:o 1814/2003 tarkoitettua kauran vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 (EYVL L 158, 27.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1431/2003 (EYVL L 203, 12.8.2003, s. 16).

⁽³⁾ EUVL L 265, 16.10.2003, s. 25.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 19 päivänä helmikuuta 2004,

valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevaan vuoden 1979 yleissopimukseen liittyvän pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta

(2004/259/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen ja 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

on kuullut alueiden komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eräs yhteisön tavoitteista ympäristöpolitiikan alalla on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 174 artiklan mukaisesti edistää sellaisia kansainvälisiä toimia, joilla puututaan alueellisiin tai maailmanlaajuisiin ympäristöongelmiin.
- (2) Yhteisö allekirjoitti Århusissa 24 päivänä kesäkuuta 1998 valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevaan vuoden 1979 yleissopimukseen liittyvän pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan pöytäkirjan, jäljempänä 'pöytäkirja'.
- (3) Pöytäkirjan tavoitteena on rajoittaa, vähentää tai poistaa pysyvien orgaanisten yhdisteiden vuotoja, päästöjä ja hävikkejä, jotka kaukokulkeutuessaan ilmakehässä valtiosta toiseen aiheuttavat haitallisia vaikutuksia ihmisten terveyteen ja ympäristöön.

- (4) Pöytäkirjassa määrätään periaatteessa kolmentoista pysyväksi orgaaniseksi yhdisteeksi katsotun aineen tuotannon ja käytön lopettamisesta tai vähentämisestä. Lisäksi sopimuspuolten on toteutettava tehokkaita toimenpiteitä vähentääkseen tiettyjen aineiden vuotuisia kokonaispäästöjä tai pitääkseen ne vakaalla tasolla.

- (5) Pöytäkirja on avoinna yleissopimuksen sopimuspuolina olevien valtioiden ja alueellisten taloudellisen yhdentymisen järjestöjen ratifiointia tai hyväksymistä taikka siihen liittymistä varten.

- (6) Koska suurin osa pöytäkirjan määräyksistä liittyy ympäristönsuojeluun ja ihmisten terveyden suojeluun, on aiheellista valita oikeusperustaksi perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohta yhdessä 300 artiklan kanssa.

- (7) Pöytäkirja myötävaikuttaa yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen. Yhteisön olisi sen vuoksi hyväksyttävä tämä pöytäkirja mahdollisimman pian.

- (8) Yhteisö on jo hyväksynyt pöytäkirjan alaan kuuluvia asioita koskevia säädöksiä, kuten tiettyjä tehoaineita sisältävien torjunta-aineiden markkinoille saattamisen ja käytön kieltämisestä 21 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/117/ETY ⁽³⁾ ja polykloorattujen bifenyylien ja polykloorattujen terfenyylien käsittelystä (PCB/PCT) 16 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Lausunto annettu 20. marraskuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 19. lokakuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 33, 8.2.1979, s. 36, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁴⁾ EYVL L 243, 24.9.1996, s. 31.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään yhteisön puolesta valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevaan vuoden 1979 yleissopimukseen liittyvä pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskeva pöytäkirja.

Pöytäkirjan teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja oikeutetaan nimeämään henkilö tai henkilöt, jolla tai joilla on valtuudet tallettaa hyväksymisasiakirja Euroopan yhteisön puolesta Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan pöytäkirjan 16 artiklan mukaisesti.

Tehty Brysselissä 19 päivänä helmikuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. McDOWELL

Valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevaan vuoden 1979 yleissopimukseen liittyvä pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskeva

PÖYTÄKIRJA

Sopimuspuolet, jotka

OVAT PÄÄTTÄNEET panna täytäntöön valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevan yleissopimuksen,

TUNNUSTAVAT, että monet pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöt kulkeutuvat valtion rajojen yli ja laskeutuvat Eurooppaan, Pohjois-Amerikkaan ja arktisille alueille kauaksi lähtöpaikastaan ja että ilmakehä on näiden aineiden pääasiallinen kulkeutumisympäristö,

OVAT TIETOISIA siitä, että pysyvät orgaaniset yhdisteet hajoavat huonosti luonnollisissa olosuhteissa ja niillä on havaittu olevan haitallisia vaikutuksia ihmisten terveyteen ja ympäristöön,

OVAT HUOLISSAAN siitä, että pysyvät orgaaniset yhdisteet voivat rikastua ravintoketjun yläpäässä pitoisuuksiksi, jotka voivat vaikuttaa niille altistuvien luonnonvaraisten eläinten ja ihmisten terveyteen,

TUNNUSTAVAT, että arktiset ekosysteemit ja erityisesti niiden alkuperäisasukkaat, jotka saavat elantonsa arktisista kaloista ja nisäkkäistä, ovat erityisesti vaarassa pysyvien orgaanisten yhdisteiden keraantumisen vuoksi,

OVAT TIETOISIA siitä, että toimenpiteet pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamiseksi edistäisivät ympäristönsuojelua ja ihmisten terveyttä myös Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission toiminta-alueen ulkopuolella, mukaan lukien arktiset ja kansainväliset vesialueet,

OVAT PÄÄTTÄNEET toteuttaa toimenpiteitä ennakoidakseen, ehkäistäkseen tai vähentääkseen minimiin pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöt ottamalla huomioon ennaltaehkäisyn periaatteen ympäristöä ja kehitystä koskevan Rion julistuksen 15 periaatteen mukaisesti,

VAHVISTAVAT uudelleen, että valtioilla on Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan ja kansainvälisen oikeuden periaatteiden mukaisesti täysivaltainen oikeus käyttää omia luonnonvarojaan ympäristö- ja kehityspoliittikkansa mukaisesti ja vastuu siitä, että niiden lainkäyttövallan tai valvonnan alaiset toimet eivät vahingoita ympäristöä toisen valtion alueella tai kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla,

TOTEAVAT, että pysyvien orgaanisten yhdisteiden osalta tarvitaan maailmanlaajuisia toimia ja palauttavat mieliin Agenda 21:n 9 luvun, jossa ehdotetaan, että alueellisia sopimuksia käytettäisiin maailmanlaajuisien rajat ylittävien ilman epäpuhtauksien vähentämiseen, sekä erityisesti sen, että Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomissio antaisi alueellisen asiantuntemuksensa maailman muiden alueiden käyttöön,

TUNNUSTAVAT, että voimassa on alueiden sisäisiä, alueellisia ja maailmanlaajuisia sopimuksia, mukaan lukien vaarallisten jätteiden hallintaa, niiden rajan ylittäviä siirtoja ja käsittelyä sääntelevät kansainväliset asiakirjat, erityisesti vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvontaa koskeva Baselin yleissopimus,

OTTAVAT HUOMIOON, että pääasiallisia ympäristöön kertyvien pysyvien orgaanisten yhdisteiden ilman epäpuhtauksia aiheuttavia lähteitä ovat tiettyjen torjunta-aineiden käyttö, tiettyjen kemikaalien valmistus ja käyttö sekä tiettyjen yhdisteiden tahaton muodostuminen jätteiden polton, palamisen ja metallintuotannon yhteydessä sekä liikkuvissa lähteissä,

OVAT TIETOISIA siitä, että käytettävissä on tekniikoita ja käsittelytapoja, joilla pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä ilmakehään voidaan vähentää,

OVAT TIETOISIA siitä, että on tarpeen ottaa käyttöön kustannustehokas alueellinen lähestymistapa ilman epäpuhtauksien torjumiseksi,

PANEVAT MERKILLE yksityisen ja valtiosta riippumattoman sektorin merkittävän osallistumisen pysyvien orgaanisten yhdisteiden vaikutuksia, käytettävissä olevia vaihtoehtoja ja vähennystekniikoita koskevan tiedon lisäämiseen sekä näiden sektoreiden osallistumisen pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen vähentämiseen,

PITÄVÄT MIELESSÄ, että pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen vähentämiseksi toteutetut toimenpiteet eivät saisi toimia mielivaltaisen tai epäoikeudenmukaisen syrjinnän välineinä eivätkä peiteltynä kansainvälisen kilpailun tai kaupan rajoitteina,

OTTAVAT HUOMIOON olemassa olevat tieteelliset ja tekniset tiedot pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöistä, niiden käyttäytymisestä ilmakehässä sekä niiden vaikutuksista ihmisten terveyteen ja ympäristöön sekä tiedot vähennysten aiheuttamista kustannuksista ja tunnustavat tarpeen jatkaa tieteellistä ja teknistä yhteistyötä näiden kysymysten ymmärtämiseksi entistä laajemmin,

ovat tietoisia joidenkin sopimuspuolten kansallisella tasolla ja/tai muiden kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti toteuttamista pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevista toimenpiteistä,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla

Määritelmät

Tässä pöytäkirjassa tarkoitetaan:

- 1) 'yleissopimuksella' Genevessä 13 päivänä marraskuuta 1979 hyväksyttyä valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevaa yleissopimusta,
- 2) 'EMEP:llä' ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumisen tarkkailua ja arviointia koskevaa Euroopan yhteistyöohjelmaa,
- 3) 'toimeenpaneavalla elimellä' yleissopimuksen 10 artiklan 1 kappaleen nojalla perustettua yleissopimuksen toimeenpaneavaa elintä,
- 4) 'komissiolla' Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomissiota,
- 5) 'sopimuspuolilla' tämän pöytäkirjan sopimuspuolia, ellei asiayhteydestä toisin ilmene,
- 6) 'EMEP:n maantieteellisellä soveltamisalueella' vuoden 1979 valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevaan yleissopimukseen liittyvän Genevessä 28 päivänä syyskuuta 1984 hyväksytyn ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumisen tarkkailun ja arvioinnin Euroopan yhteistyöohjelman (EMEP) pitkän aikavälin rahoittamista koskevan pöytäkirjan 1 artiklan 4 kappaleessa määritettyä aluetta,
- 7) 'pysyvillä orgaanisilla yhdisteillä' (POP) orgaanisia aineita, jotka i) ovat myrkyllisiä, ii) hajoavat hitaasti, iii) rikastuvat eliöihin, iv) kaukokulkeutuvat helposti ilmakehässä maan rajojen ylitse ja laskeutuvat helposti ja v) joiden voidaan olettaa aiheuttavan merkittävän haitallisia vaikutuksia ihmisten terveyteen ja ympäristöön päästöjen lähteiden lähellä sekä kaukana niistä,
- 8) 'aineella' yksittäistä kemiallista ainetta tai sellaisia kemiallisia aineita, jotka muodostavat erityisen ryhmän, koska a) aineilla on samankaltaisia ominaisuuksia ja ne leviävät ympäristöön yhdessä, tai b) ne muodostavat seoksen, jota tavallisesti myydään yksittäisenä tuotteena,
- 9) 'päästöillä' aineen leviämistä ilmakehään jostakin piste- tai hajakuormituslähteestä,
- 10) 'kiinteällä lähteellä' mitä tahansa kiinteää rakennusta, rakennelmaa, laitosta, laitteistoa tai laitetta, joka päästää tai saattaa päästää mitä tahansa pysyvää orgaanista yhdistettä suoraan tai välillisesti ilmakehään,
- 11) 'huomattavalla kiinteiden lähteiden ryhmällä' mitä tahansa liitteessä VIII lueteltua kiinteän lähteen luokkaa,
- 12) 'uudella kiinteällä lähteellä' mitä tahansa kiinteää lähettä, jota ryhdytään rakentamaan tai olennaisesti muuttamaan kahden vuoden kuluttua i) tämän pöytäkirjan voimaantulo päivästä tai ii) III tai VIII liitteen muutoksen voimaantulo päivästä siinä tapauksessa, että tämän pöytäkirjan

määräykset koskevat kyseistä kiinteää lähettä ainoastaan kyseisen muutoksen nojalla. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset päättävät siitä, onko muutos olennainen vai ei, ottaen huomioon sellaiset tekijät kuin tästä muutoksesta ympäristölle koituva hyöty.

2 artikla

Tavoite

Tämän pöytäkirjan tavoitteena on rajoittaa, vähentää tai poistaa pysyvien orgaanisten yhdisteiden vuotoja, päästöjä ja hävikkejä.

3 artikla

Perusvelvoitteet

1. Lukuun ottamatta 4 artiklan mukaisesti myönnettyjä erityisiä vapautuksia, kukin sopimuspuoli toimii tehokkaasti:
 - a) lopettaakseen liitteessä I lueteltujen aineiden tuotannon ja käytön kyseisessä liitteessä määritettyjen vaatimusten mukaisesti;
 - b) i) varmistaakseen sen, että kun liitteessä I luetellut aineet tuhotaan tai käsitellään jätteenä, tällainen tuhoaminen tai käsittely tapahtuu ympäristön kannalta kestävällä tavalla siten, että otetaan huomioon olennaiset vaarallisten jätteiden hallintaa ja käsittelyä koskevat alueiden sisäiset, alueelliset ja maailmanlaajuiset sopimukset ja erityisesti vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvontaa koskeva Baselin yleissopimus,
 - ii) pyrkiäkseen varmistamaan sen, että liitteessä I lueteltujen aineiden käsittely jätteenä tapahtuu kotimaassa asiaan liittyvät ympäristönäkökohdat huomioon ottaen,
 - iii) varmistaakseen sen, että liitteessä I lueteltujen aineiden maan rajan ylittävät siirrot toteutetaan ympäristön kannalta kestävällä tavalla voimassa olevat vaarallisten jätteiden maan rajan ylittäviä siirtoja koskevat alueiden sisäiset, alueelliset ja maailmanlaajuiset sopimukset ja erityisesti vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvontaa koskeva Baselin yleissopimus huomioon ottaen;
 - c) rajoittaakseen liitteessä II lueteltujen aineiden käytön liitteessä kuvattuihin käyttötarkoituksiin kyseisessä liitteessä määritettyjen vaatimusten mukaisesti.

2. Edellä 1 kappaleen b kohdassa määritetyt vaatimukset tulevat voimaan kunkin aineen osalta siitä päivästä alkaen, jolloin kyseisen aineen tuotanto tai käyttö lopetetaan, sen mukaan, kumpi näistä tapahtuu myöhemmin.

3. Liitteessä I, II tai III lueteltujen aineiden osalta kunkin sopimuspuolen tulisi kehittää asianmukaisia strategioita yhä käytössä olevien tuotteiden sekä näitä aineita sisältävien jätteiden määrittämiseksi ja toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tällaiset jätteet ja tuotteet tuhoetaan tai käsitellään ympäristön kannalta kestävällä tavalla heti sen jälkeen, kun ne on luokiteltu jätteiksi.

4. Edellä 1 ja 3 kappaleen soveltamistarkoituksessa ilmaisut 'jäte', 'käsittely' ja 'ympäristön kannalta kestävä' tulkitaan vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvontaa koskevassa Baselin yleissopimuksessa käytettyjen määritelmien mukaisesti.

5. Kukin sopimuspuoli:

a) vähentää kunkin liitteessä III luetellun aineen vuotuisia kokonaispäästöjään kyseisen liitteen mukaisesti määritetyn vertailuvuoden päästöjen tasolta toteuttamalla tehokkaita, sopimuspuolen erityisolosuhteiden kannalta asianmukaisia toimenpiteitä;

b) soveltaa viimeistään liitteessä VI määritettyjen määräaikojen mukaisesti:

i) parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, ottaen huomioon liite V, kaikissa uusissa kiinteissä lähteissä, jotka kuuluvat johonkin sellaiseen huomattavien kiinteiden lähteiden ryhmään, jonka osalta parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa on määritetty liitteessä V,

ii) vähintään yhtä tiukkoja raja-arvoja kuin liitteessä IV on määritetty kaikille liitteessä IV lueteltuihin luokkiin kuuluville uusille kiinteille lähteille, ottaen huomioon liite V. Vaihtoehtoisesti sopimuspuoli voi soveltaa erilaisia päästöjen vähennysstrategioita, joiden avulla saavutetaan vastaava päästöjen kokonaisvähennys,

iii) parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, ottaen huomioon liite V ja siinä määrin kuin se on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa, kaikissa nykyisissä kiinteissä lähteissä, jotka kuuluvat johonkin sellaiseen huomattavien kiinteiden lähteiden ryhmään, jonka osalta parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa on kuvattu liitteessä V. Vaihtoehtoisesti sopimuspuoli voi soveltaa erilaisia päästöjen vähennysstrategioita, joiden avulla saavutetaan vastaava päästöjen kokonaisvähennys,

iv) vähintään yhtä tiukkoja raja-arvoja kuin liitteessä IV on määritetty kaikille liitteessä IV lueteltuihin luokkiin kuuluville nykyisille kiinteille lähteille, ottaen huomioon liite V ja siinä määrin kuin se on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa. Vaihtoehtoisesti sopimuspuoli voi soveltaa erilaisia päästöjen vähennysstrategioita, joiden avulla saavutetaan vastaava päästöjen kokonaisvähennys,

v) tehokkaita toimenpiteitä liikkuvien lähteiden päästöjen valvomiseksi ottaen huomioon liite VII.

6. Edellä 5 kappaleen b kohdan i ja iii alakohdan vaatimuksia sovelletaan pienpolton osalta kaikkiin tähän luokkaan kuuluviin kiinteisiin lähteisiin.

7. Jos sopimuspuoli ei edellä olevaa 5 kappaleen b kohtaa sovellettuaan voi täyttää edellä 5 kappaleen a kohdan vaatimuksia liitteessä III määritetyn aineen osalta, kyseinen sopimuspuoli vapautetaan tämän aineen osalta edellä olevan 5 kappaleen a kohdassa mainituista velvoitteista.

8. Kukin sopimuspuoli kehittää ja ylläpitää päästökartoituksia liitteessä III lueteltujen aineiden osalta ja kokoaa liitteessä I ja II lueteltujen aineiden tuotantoa ja myyntiä koskevat käytettävissä olevat tiedot. EMEP:n maantieteelliseen soveltamisalueeseen kuuluvat sopimuspuolet käyttävät vähintään EMEP:n johtoelimen määrittämiä menetelmiä ja ajan ja paikan erottelutarkkuutta; EMEP:n maantieteellisen soveltamisalueen ulkopuolella olevat sopimuspuolet käyttävät ohjeena toimeenpanevan elimen laatimassa työohjelmassa kehitettyjä menetelmiä. Sopimuspuolet toimittavat nämä tiedot jäljempänä 9 artiklassa määritettyjen, kertomusten laatimista koskevien vaatimusten mukaisesti.

4 artikla

Vapautukset

1. Edellä 3 artiklan 1 kappaletta ei sovelleta laboratoriotutkimuksiin tarkoitettuihin tai vertailustandardeina käytettäviin ainemääriin.

2. Sopimuspuoli voi myöntää 3 artiklan 1 kappaleen a ja c kohdasta vapautuksen tietyn aineen osalta edellyttäen, että vapautusta ei myönnetä tai käytetä sellaisella tavalla, joka haittaisi tämän pöytäkirjan tavoitteiden toteutumista, sekä ainoastaan seuraavia tarkoituksia varten ja seuraavien ehtojen mukaisesti:

a) muuhun kuin edellä 1 kappaleessa tarkoitettuun tutkimukseen edellyttäen, että:

i) merkittävien ainemäärien ei voida olettaa pääsevän ympäristöön aineen ehdotetun käytön ja käytön jälkeisen jätteenä käsittelyn aikana,

ii) sopimuspuoli arvioi ja hyväksyy tällaisen tutkimuksen tavoitteet ja parametrit,

iii) jos huomattava määrä ainetta vapautuu ympäristöön, vapautuksen voimassaolo päättyy välittömästi, asianmukaiset toimenpiteet toteutetaan aineen leviämisen aiheuttamien vaikutusten lieventämiseksi ja turvatoimenpiteet arvioidaan ennen tutkimuksen jatkamista;

b) kansanterveydellisen hätätilanteen hallitsemiseksi tarvittavalla tavalla, jos:

i) sopimuspuolella ei ole käytettävissään mitään soveltuvia vaihtoehtoisia toimenpiteitä tilanteen ratkaisemiseksi,

ii) toteutetut toimenpiteet on suhteutettu hätätilanteen laajuuteen ja vakavuuteen,

iii) asianmukaiset varotoimet toteutetaan ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi sekä sen varmistamiseksi, että ainetta ei käytetä sen alueen ulkopuolella, jossa hätätilanne vallitsee,

iv) vapautus myönnetään ajanjaksoksi, jonka kesto ei ylitä hätätilanteen kestoja, ja

v) hätätilanteen päätyttyä jäljellä olevaan aineeseen sovelletaan 3 artiklan 1 kappaleen b kohdan määräyksiä;

- c) merkitykseltään vähäiseen sopimuspuolen olennaiseksi katsomaan käyttöön, jos:
- i) vapautus myönnetään enintään viideksi vuodeksi,
 - ii) sopimuspuoli ei ole aikaisemmin myöntänyt vapautusta tämän artiklan nojalla,
 - iii) ehdotetulle käytölle ei ole sopivia vaihtoehtoja,
 - iv) sopimuspuoli on arvioinut vapautuksesta aiheutuvat aineen päästöt sekä niiden vaikutuksen arvioidessaan sopimuspuolten päästöjen kokonaismäärää kyseisen aineen osalta,
 - v) riittävät varotoimet toteutetaan sen varmistamiseksi, että päästöt ympäristöön ovat mahdollisimman vähäiset,
 - vi) vapautuksen voimassaolon päätyttyä jäljellä olevaan aineeseen sovelletaan 3 artiklan 1 kappaleen b kohdan määräyksiä.

3. Kukin sopimuspuoli toimittaa sihteeristölle enintään yhdeksänkymmentä päivää edellä 2 kappaleessa mainitun vapautuksen myöntämisen jälkeen vähintään seuraavat tiedot:

- a) vapautuksen saaneen aineen kemiallinen nimi;
- b) käyttötarkoitus, jota varten vapautus on myönnetty;
- c) vapautuksen myöntämistä koskevat ehdot;
- d) vapautuksen kesto;
- e) niiden henkilöiden tai järjestöjen nimet, joihin vapautusta sovelletaan; ja
- f) edellä 2 kappaleen a ja c kohdan nojalla myönnetyn vapautuksen osalta vapautuksen vuoksi aiheutuvien aineen päästöjen arvioitu määrä sekä arvio niiden vaikutuksesta sopimuspuolten päästöjen kokonaismäärään kyseisen aineen osalta.

4. Sihteeristö antaa edellä 3 kappaleen mukaisesti vastaanottamansa tiedot kaikkien sopimuspuolten käyttöön.

5 artikla

Tietojen ja teknologian vaihto

Sopimuspuolet luovat omien lakiensa, määräystensä ja käytäntöjensä mukaisesti suotuisat olosuhteet, joiden avulla edistetään pysyvien orgaanisten yhdisteiden syntymisen ehkäisemistä ja päästöjen vähentämistä koskevien tietojen ja tekniikan vaihtoa ja joissa voidaan kehittää kustannustehokkaita vaihtoehtoja edistämällä muun muassa:

- a) teknologia-, suunnittelu- ja teknisiä palveluja, laitetoimitus- tai rahoituspalveluja tarjoavien yksityisen ja julkisen sektorin ja soveltuvien järjestöjen välisiä yhteyksiä ja yhteistyötä;
- b) pysyvien orgaanisten yhdisteiden vaihtoehtojen kehittämistä ja käyttöä koskevan tiedon, kyseisten vaihtoehtojen ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamien riskien arviointia koskevan tiedon sekä kyseisten vaihtoehtojen sosiaalis-taloudellisia kustannuksia koskevan tiedon vaihtoa ja saatavuutta;
- c) sopimuspuolten nimeämiä muuhun samankaltaiseen kansainväliseen toimintaan osallistuvia viranomaisia koskevien luetteloiden laatimista sekä näiden luetteloiden säännöllistä ajantasaistamista;

- d) muuta kansainvälistä toimintaa koskevan tiedon vaihtoa.

6 artikla

Yleinen tietoisuus

Sopimuspuolet edistävät omien lakiensa, asetustensa ja käytäntöjensä mukaisesti kansalaisille, mukaan lukien pysyviä orgaanisia yhdisteitä välittömästi käyttävät henkilöt, suunnatun tiedon levittämistä. Nämä tiedot voivat sisältää muun muassa:

- a) riskien arviointia ja vaarallisuutta koskevia tietoja, mukaan lukien merkintöjä koskevat tiedot;
- b) riskien vähentämistä koskevia tietoja;
- c) tietoja, joilla edistetään pysyvien orgaanisten yhdisteiden käytön lopettamista tai vähentämistä, mukaan lukien, tarvittaessa, tiedot tuholaitosten monitorijuntamenetelmistä, integroidusta viljelystä sekä käytön lopettamisen tai vähentämisen aiheuttamista sosiaalis-taloudellisista vaikutuksista;
- d) tietoja vaihtoehtoisista pysyville orgaanisille yhdisteille sekä arvio kyseisten vaihtoehtojen ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamista riskeistä sekä tietoja tällaisten vaihtoehtojen sosiaalis-taloudellisista vaikutuksista.

7 artikla

Strategiat, toimintasuunnitelmat, ohjelmat, toimenpiteet ja tiedottaminen

1. Kukin sopimuspuoli kehittää viimeistään kuuden kuukauden kuluessa tämän pöytäkirjan voimaantulopäivästä strategioita, toimintasuunnitelmia ja ohjelmia täyttääkseen tämän pöytäkirjan mukaiset velvoitteensa.

2. Kukin sopimuspuoli:

- a) kannustaa taloudellisesti toteuttamiskelpoisten, ympäristön kannalta kestävien käsittelytekniikoiden käyttöä, mukaan lukien ympäristön kannalta parhaat käytännöt, tässä pöytäkirjassa mainittujen aineiden sekä näitä aineita sisältävien teollisesti valmistettujen tuotteiden, seosten tai liuosten käyttöä, tuotantoa, levittämistä, jalostusta, jakelua, käsittelyä, kuljetusta ja jatkojalostusta koskevien näkökohtien osalta;
- b) edistää pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä rajoittavien muiden ohjelmien, mukaan lukien vapaaehtoisohjelmat ja taloudelliset ohjauskeinot, käyttöönottoa;
- c) harkitsee sopimuspuolen erityisolosuhteiden kannalta soveltuvien lisäpolitiikkien ja -toimenpiteiden, joihin voi sisältyä muita kuin hallinnollisia ohjauskeinoja, toteuttamista;
- d) pyrkii päättäväisesti toteuttamaan taloudellisesti toteuttamiskelpoisia toimia sellaisten tämän pöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvien aineiden pitoisuuksien vähentämiseksi, jotka sisältyvät epäpuhtauksina muihin aineisiin, kemiallisiin tai teollisesti valmistettuihin tuotteisiin, välittömästi sen jälkeen, kun kyseisen lähteen merkittävyys asian kannalta on vahvistettu;

e) ottaa aineiden arviointia koskevissa ohjelmissaan huomioon toimeenpanevan elimen tekemän päätöksen 1998/2 1 kohdan, joka koskee aineiden lisäämiseksi liitteeseen I, II tai III toimitettavia tietoja ja toteutettavia menettelyitä, sekä missä tahansa kyseisen päätöksen muutoksessa määritetyt ominaisuudet.

3. Sopimuspuolet voivat toteuttaa tiukempia toimia kuin mitä tässä pöytäkirjassa edellytetään.

8 artikla

Tutkimus, kehittäminen ja seuranta

Sopimuspuolet kannustavat tutkimusta, kehittämistä, seurantaa ja yhteistyötä, jotka liittyvät seuraaviin aloihin mutta joita ei rajoiteta niihin:

- a) päästöt, kaukokulkeutuminen ja laskeumatasot ja niiden mallintaminen, vallitsevat tasot elollisissa ja elottomassa ympäristössä, asianmukaisten menetelmien yhdenmukaistamista koskevien menettelytapojen kehittäminen;
- b) epäpuhtauksien kulkeutumisväylät ja kartoitukset edustavissa ekosysteemeissä;
- c) ihmisten terveyden ja ympäristön kannalta merkitykselliset vaikutukset, mukaan lukien näiden vaikutusten kvantitatiivinen määrittely;
- d) paras käytettävissä oleva tekniikka ja parhaat käytännöt, mukaan lukien maanviljelyskäytännöt, sekä sopimuspuolten tällä hetkellä käyttämät tai kehitteillä olevat päästöjen vähennystekniikat ja -käytännöt;
- e) vaihtoehtoisten vähentämisstrategioiden arvioinnissa käytettävät sosiaalis-taloudellisten tekijöiden huomioon ottamisen mahdollistavat menetelmät;
- f) vaikutuskeskeinen lähestymistapa, jossa integroidaan soveltuvat tiedot, mukaan lukien edellä a—e kohdan mukaisesti saadut tiedot, mitatut tai mallinnetut ympäristötasot, kulkeutumisväylät ja ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvat vaikutukset sellaisten tulevien vähentämisstrategioiden laitimiseksi, joissa otetaan huomioon myös taloudelliset ja teknologiset tekijät;
- g) menetelmät yksittäisten pysyvien orgaanisten yhdisteiden kansallisten päästöjen arvioimiseksi ja tulevien päästöjen ennustamiseksi sekä sen arvioimiseksi, miten tällaisia arvioita ja ennusteita voidaan käyttää tulevien velvoitteiden määrittelyssä;
- h) tämän pöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvien, muissa aineissa, kemiallisissa tai teollisesti valmistetuissa tuotteissa epäpuhtauksina esiintyvien aineiden pitoisuudet sekä näiden pitoisuuksien merkittävyys kaukokulkeutumisen kannalta, sekä tekniikat näiden epäpuhtauksien pitoisuuksien ja lisäksi pentakloorifenolilla käsitellyn puutavaran elinkaaren aikana syntyvien pysyvien orgaanisten yhdisteiden pitoisuuksien alentamiseksi.

Etusijalle olisi asetettava niiden aineiden tutkimus, joiden lisääminen pöytäkirjaan 14 artiklan 6 kappaleessa määritettyjen menettelyjen mukaisesti näyttää todennäköisimmältä.

9 artikla

Kertomusten antaminen

1. Kaupallisten tietojen luottamuksellisuutta koskevien lakiansa mukaisesti:

- a) kukin sopimuspuoli antaa komission toimeenpanevan sihteerin välityksellä toimeenpanevälle elimelle toimeenpanevassa elimessä kokoontuneiden sopimuspuolten määrittämin säännöllisin väliajoin kertomuksen niistä toimista, joita ne ovat toteuttaneet saattaakseen tämän pöytäkirjan voimaan;
- b) kukin EMEP:n maantieteelliseen soveltamisalueeseen kuuluva sopimuspuoli antaa EMEP:n johtoelimen määrittämin sekä toimeenpanevan elimen kokouksessa kokoontuneiden sopimuspuolten hyväksymin säännöllisin väliajoin komission toimeenpanevan sihteerin välityksellä EMEP:lle kertomuksen pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästötasoista, joka on laadittu vähintään sellaisia menetelmiä käyttäen sekä sellaisella ajan ja tilan erottelutarkkuudella, jotka EMEP:n johtoelin on määrittänyt. EMEP:n maantieteellisen soveltamisalueen ulkopuolella olevat sopimuspuolet antavat pyydetäessä samankaltaisen kertomuksen toimeenpanevälle elimelle. Lisäksi kukin sopimuspuoli antaa tietoja liitteessä III lueteltujen aineiden päästötasoista kyseisessä liitteessä määritettyjen vertailuvuosien osalta.

2. Edellä 1 kohdan a kohdan mukaisesti annettavat kertomukset ovat toimeenpanevan elimen kokouksessa kokoontuneiden sopimuspuolten tekemän kertomusten muotoa ja sisältöä koskevan päätöksen mukaisia. Tämän päätöksen yksityiskohtia tarkastellaan tarvittaessa uudelleen kertomukseen sisällytettävien tietojen muotoa ja sisältöä koskevien lisäysten määrittämiseksi.

3. EMEP antaa tietoja pysyvien orgaanisten yhdisteiden kaukokulkeutumisesta ja laskeumista hyvissä ajoin ennen toimeenpanevan elimen vuosikokousta.

10 artikla

Toimeenpanevan elimen kokouksessa tehtävät tarkastelut

1. Sopimuspuolet arvioivat toimeenpanevan elimen kokouksissa yleissopimuksen 10 artiklan 2 kappaleen a kohdan mukaisesti sopimuspuolten, EMEP:n ja muiden yleissopimuksen alaisten elinten toimittamia tietoja sekä tämän pöytäkirjan 11 artiklassa tarkoitetun täytäntöönpanokomitean laatimia kertomuksia.

2. Sopimuspuolet arvioivat toimeenpanevan elimen kokouksissa säännöllisesti tämän pöytäkirjan velvoitteiden täyttämässä saavutettua edistystä.

3. Sopimuspuolet tarkastelevat uudelleen toimeenpanevan elimen kokouksissa tämän pöytäkirjan velvoitteiden riittävyyttä ja tehokkuutta. Kyseisissä uudelleen tarkasteluissa on otettava huomioon paras käytettävissä oleva tieteellinen tieto pysyvien orgaanisten yhdisteiden laskeumien vaikutuksista, teknologista kehitystä koskevat arviot, muuttuvat taloudelliset olosuhteet sekä päästötasoja koskevien velvoitteiden täyttyminen. Sopimuspuolet määrittävät kyseisiä uudelleen tarkasteluja koskevat menettelyt, menetelmät ja aikataulun toimeenpanevan elimen kokouksessa. Ensimmäinen tällainen uudelleen tarkastelu on saatettava päätökseen viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän pöytäkirjan voimaantulosta.

11 artikla

Pöytäkirjan määräysten noudattaminen

Tämän pöytäkirjan velvoitteiden noudattamista tarkastellaan uudelleen kunkin sopimuspuolen osalta säännöllisesti. Toimeenpanevan elimen viidennessätoista kokouksessaan päätöksellä 1997/2 perustama täytäntöönpanokomitea toteuttaa kyseiset uudelleen tarkastelut ja antaa sopimuspuolille toimeenpanevan elimen kokouksessa kertomuksen kyseisen päätöksen liitteessä vahvistettujen ehtojen mukaisesti, kaikki liitteeseen tehdyt muutokset mukaan lukien.

12 artikla

Riitojen ratkaisu

1. Jos kahden tai useamman sopimuspuolen välille syntyy riita tämän pöytäkirjan tulkinnasta tai soveltamisesta, asianomaiset sopimuspuolet pyrkivät ratkaisemaan riidan neuvottelemalla tai jollakin muulla valitsemallaan rauhanomaisella keinolla. Riidan sopimuspuolet ilmoittavat toimeenpanevalle elimelle riidastaan.

2. Sopimuspuoli, joka ei ole alueellinen taloudellisen yhdentymisen järjestö, voi tämän pöytäkirjan ratifioidessaan, hyväksyessään tai siihen liittyessään tai milloin tahansa tämän jälkeen toimittaa tallettajalle kirjallisen selityksen, jonka mukaan se tunnustaa minkä tahansa tämän pöytäkirjan tulkintaa tai soveltamista koskevan riidan osalta toisen tai molemmat seuraavista riitojen ratkaisumenettelyistä pakolliseksi ipso facto ja ilman eri sopimusta ja suhteessa mihin tahansa saman velvoitteen hyväksyvään sopimuspuoleen:

- a) riidan alistaminen Kansainvälisen tuomioistuimen ratkaistavaksi;
- b) välimiesmenettely sellaisten sopimuspuolten välimiesmenettelyä koskevaan liitteeseen sisältyvien menettelyiden mukaisesti, jotka sopimuspuolet hyväksyvät niin pian kuin mahdollista toimeenpanevan elimen kokouksessa.

Alueellinen taloudellisen yhdentymisen järjestö voi antaa vaikutuksiltaan vastaavan välimiesmenettelyä koskevan selityksen edellä b kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen mukaisesti annettu selitys on voimassa kunnes sen voimassaolo päättyy sen ehtojen mukaisesti tai kolmen kuukauden ajan siitä, kun kirjallinen ilmoitus ilmoituksen peruuttamisesta on talletettu tallettajan huostaan.

4. Uusi selitys, selityksen peruuttamisilmoitus tai selityksen voimassaolon päättyminen eivät vaikuta millään tavalla Kansainvälisessä tuomioistuimessa vireillä olevaan oikeudenkäyntiin tai välimiesoikeudessa vireillä olevaan välimiesmenettelyyn, elleivät riidan sopimuspuolet toisin sovi.

5. Mikäli asianomaiset sopimuspuolet eivät ole onnistuneet ratkaisemaan riitaansa edellä 1 kappaleessa tarkoitettujen menettelyjen avulla viimeistään kahdentoista kuukauden kuluttua siitä, kun sopimuspuoli on ilmoittanut niiden välillä olevasta riidasta toiselle sopimuspuolelle, riita alistetaan sovittelumenettelyyn minkä tahansa riidan sopimuspuolen pyynnöstä, lukuun ottamatta tapauksia, jossa riidan sopimuspuolet ovat hyväksyneet samat riitojen ratkaisumenettelyt 2 kappaleen mukaisesti.

6. Edellä 5 kappaleen tarkoituksessa perustetaan sovittelukomissio. Komissio koostuu yhtä monesta kunkin asianomaisen sopimuspuolen nimittämästä jäsenestä, tai milloin on kyseessä sovittelun sopimuspuolten yhteinen etu, samaa etua ajavan ryhmän nimeämistä edustajista, sekä tähän tehtävään valittujen jäsenten yhteisesti valitsemasta puheenjohtajasta. Komissio esittää riidan ratkaisuehdotuksen, jota sopimuspuolet harkitsevat vilpittömässä mielessä.

13 artikla

Liitteet

Tämän pöytäkirjan liitteet ovat erottamaton osa tätä pöytäkirjaa. Liitteet V ja VII ovat suosituksia.

14 artikla

Muutokset

1. Jokainen sopimuspuoli voi esittää muutoksia tähän pöytäkirjaan.

2. Muutosehdotukset toimitetaan kirjallisina komission toimeenpanevalla sihteerillä, joka toimittaa ne tiedoksi kaikille sopimuspuolille. Toimeenpanevassa elimessä kokoontuvat sopimuspuolet keskustelevat muutosehdotuksista toimeenpanevan elimen seuraavassa kokouksessa sillä edellytyksellä, että toimeenpaneva sihteeri on toimittanut nämä esitykset sopimuspuolille vähintään yhdeksänkymmentä päivää ennen kokousta.

3. Toimeenpanevan elimen kokouksessa läsnäolevat sopimuspuolet hyväksyvät tämän pöytäkirjan ja sen liitteiden I–IV, VI ja VIII muutokset yksimielisesti, ja muutokset tulevat voimaan ne hyväksyneiden sopimuspuolten osalta yhdeksäntenäkymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaksi kolmasosaa sopimuspuolista on tallettanut muutosta koskevat hyväksymiskirjat tallettajan huostaan. Muutokset tulevat kaikkien muiden sopimuspuolten osalta voimaan yhdeksäntenäkymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona asianomainen sopimuspuoli on tallettanut muutosta koskevan hyväksymiskirjansa.

4. Toimeenpanevan elimen kokouksessa läsnäolevat sopimuspuolet hyväksyvät liitteiden V ja VII muutokset yksimielisesti. Kun yhdeksänkymmentä päivää on kulunut siitä päivästä, jona komission toimeenpaneva sihteeri on toimittanut muutokset tiedoksi kaikille sopimuspuolille, tällaisen liitteen muutos tulee voimaan niiden sopimuspuolten osalta, jotka eivät ole antaneet ilmoitusta tallettajalle tämän artiklan 5 kappaleen määräysten mukaisesti, edellyttäen, että vähintään kuusitoista sopimuspuolta ei ole antanut tällaista ilmoitusta.

5. Sopimuspuoli, joka ei voi hyväksyä liitteisiin V tai VII tehtyä muutosta, ilmoittaa tästä kirjallisesti tallettajalle yhdeksänkymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jona muutoksen hyväksyminen on toimitettu tiedoksi. Tallettaja ilmoittaa välittömästi kaikille sopimuspuolille jokaisesta vastaanottamastaan ilmoituksesta. Sopimuspuoli voi milloin tahansa korvata aikaisemman ilmoituksensa hyväksynnällä, ja kyseisen liitteen muutos tulee asianomaisen sopimuspuolen osalta voimaan sen tallettaessa hyväksymiskirjansa tallettajan huostaan.

6. Jos ehdotetaan liitteiden I, II tai III muuttamista niin, että jokin aine lisätään pöytäkirjaan:

- a) muutosta ehdottanut osapuoli toimittaa toimeenpanevälle elimelle toimeenpanevan elimen päätöksessä 1998/2, mukaan lukien kaikki sen muutokset, määritetyt tiedot;
- b) sopimuspuolet arvioivat muutosehdotusta toimeenpanevan elimen päätöksessä 1998/2, mukaan lukien kaikki sen muutokset, määritettyjen menettelyiden mukaisesti.

7. Sopimuspuolet tekevät kaikki toimeenpanevan elimen päätöksen 1998/2 muuttamista koskevat päätökset toimeenpanevan elimen kokouksessa yksimielisesti, ja asianomainen päätös tulee voimaan kuudenkymmenen päivän kuluttua sen hyväksymispäivästä.

15 artikla

Allekirjoittaminen

1. Tämä pöytäkirja on avoimna allekirjoittamista varten Århusissa (Tanska) 24 päivästä 25 päivään kesäkuuta 1998 ja tämän jälkeen Yhdistyneiden Kansakuntien päämajassa New Yorkissa 21 päivään joulukuuta 1998 asti komission jäsenvaltioille, sellaisille valtioille, joilla on Yhdistyneiden Kansakuntien talous- ja sosiaalineuvoston 28 päivänä maaliskuuta 1947 hyväksymän päätöslauselman 36 (IV) 8 kappaleen mukaisesti neuvoa-antava asema komissiossa, sekä alueellisille taloudellisen yhdentymisen järjestöille, jotka koostuvat toimivaltaisista komission jäsenvaltioista ja joilla on toimivalta neuvotella kansainvälisistä sopimuksista sekä tehdä ja soveltaa kansainvälisiä sopimuksia tämän pöytäkirjan alaan kuuluvissa asioissa, kuitenkin sillä edellytyksellä, että asianomaiset valtiot ja järjestöt ovat yleissopimuksen sopimuspuolia.

2. Toimivaltaansa kuuluvissa asioissa kyseiset alueelliset taloudellisen yhdentymisen järjestöt käyttävät niitä oikeuksia ja täyttävät ne velvollisuudet, jotka tämän pöytäkirjan nojalla kuuluvat niiden jäsenvaltioille. Tällaisissa tapauksissa näiden järjestöjen jäsenvaltiot eivät saa erikseen käyttää näitä oikeuksia.

16 artikla

Ratifiointi, hyväksyminen ja liittyminen

1. Allekirjoittajat ratifioivat tai hyväksyvät tämän pöytäkirjan.

TÄMÄN VAKUUDEKSI allekirjoittaneet ovat, siihen asianmukaisesti valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Tehty Århusissa (Tanska) 24 päivänä kesäkuuta 1998.

2. Tämä pöytäkirja on avoimna liittymistä varten 21 päivän joulukuuta 1998 jälkeen 15 artiklan 1 kohdan vaatimukset täyttävillä valtioilla ja järjestöillä.

17 artikla

Tallettaja

Ratifiomis-, hyväksymis- ja liittymiskirjat on talletetaan Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan, joka toimii tallettajana.

18 artikla

Voimaantulo

1. Tämä pöytäkirja tulee voimaan yhdeksäntenäkymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kuudestoista ratifiomis-, hyväksymis- tai liittymiskirja on talletettu tallettajan huostaan.

2. Kunkin 15 artiklan 1 kappaleessa tarkoitetun valtion ja järjestön osalta, joka ratifioi tai hyväksyy tämän pöytäkirjan tai liittyy siihen sen jälkeen, kun kuudestoista ratifiomis-, hyväksymis- tai liittymiskirja on talletettu, tämä pöytäkirja tulee voimaan yhdeksäntenäkymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona asianomainen sopimuspuoli on tallettanut ratifiomis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa.

19 artikla

Irtisanominen

Sopimuspuoli voi milloin tahansa viiden vuoden kuluttua siitä päivästä, jona tämä pöytäkirja on sen osalta tullut voimaan, irtisanoa pöytäkirjan ilmoittamalla siitä kirjallisesti tallettajalle. Irtisanominen tulee voimaan yhdeksäntenäkymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona tallettaja on vastaanottanut kyseisen ilmoituksen, tai irtisanomisilmoituksessa mainittuna myöhempanä ajankohtana.

20 artikla

Todistusvoimaiset tekstit

Tämän pöytäkirjan alkuperäiskappale, jonka englannin-, ranskan- ja venäjänkieliset tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset, talletetaan Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan.

LIITE I

AINEET, JOIDEN KÄYTTÖ JA TUOTANTO LOPETETAAN

Ellei tässä pöytäkirjassa toisin määritetä, tätä liitettä ei sovelleta jäljempänä lueteltuihin aineisiin siinä tapauksessa, että nämä aineet ovat: i) tuotteiden sisältämiä epäpuhtauksia, tai ii) voimaansaattamispäivämääränä teollisesti valmistettavissa tai käytössä olevissa tuotteissa, tai iii) yhden tai useamman aineen valmistuksen aikana esiintyviä kemiallisia välituotteita, jotka näin muunnetaan kemiallisesti. Ellei toisin määritetä, jokainen jäljempänä esitetty velvoite on voimassa pöytäkirjan voimaantulopäivästä alkaen.

Aine	Voimaansaattamista koskevat vaatimukset	
	Lopetettava	Ehdot
Aldriini CAS: 309-00-2	Tuotanto	Ei ole
	Käyttö	Ei ole
Klordaani CAS: 57-74-9	Tuotanto	Ei ole
	Käyttö	Ei ole
Klordekoni CAS: 143-50-0	Tuotanto	Ei ole
	Käyttö	Ei ole
DDT CAS: 50-29-3	Tuotanto	1. Tuotanto lopetettava vuoden kuluessa siitä, kun sopimuspuolet ovat yksimielisesti päättäneet, että DDT:lle on käytettävissä sopivia vaihtoehtoja kansalaisten terveyden suojelemiseksi sellaisilta sairauksilta kuin malaria ja aivokalvontulehdus. 2. Jotta DDT:n tuotanto voidaan lopettaa mahdollisimman nopeasti, sopimuspuolet tarkastelevat uudelleen viimeistään vuoden kuluessa tämän pöytäkirjan voimaantulosta ja sen jälkeen tarvittaessa säännöllisin väliajoin sekä kuullen Maailman terveysjärjestöä, Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestöä sekä Yhdistyneiden Kansakuntien ympäristöohjelmaa näiden vaihtoehtojen saatavuutta ja käyttökelpoisuutta ja tarvittaessa edistävät DDT:tä turvallisempien, taloudellisesti kannattavien DDT:n vaihtoehtojen kaupallistamista.
	Käyttö	Ei ole, lukuun ottamatta liitteessä II yksilöityjä ehtoja.
Dieldriini CAS: 60-57-1	Tuotanto	Ei ole
	Käyttö	Ei ole
Endriini CAS: 72-20-8	Tuotanto	Ei ole
	Käyttö	Ei ole
Heptakloori CAS: 76-44-8	Tuotanto	Ei ole
	Käyttö	Ei ole, lukuun ottamatta valtuutetun henkilöstön suorittamaa tulimuurahaisten torjuntaa teollisuudessa käytettävissä umpinaisissa sähköliitännäsoissa. Tätä käyttöä arvioidaan tämän pöytäkirjan nojalla uudelleen viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän pöytäkirjan voimaantulosta.
Heksabromi-bifenyyl CAS: 36355-01-8	Tuotanto	Ei ole
	Käyttö	Ei ole
Heksakloori-bentseeni CAS: 118-74-1	Tuotanto	Ei ole, lukuun ottamatta siirtymätalousmaiden pöytäkirjan allekirjoittamisen tai siihen liittymisen yhteydessä tallettamassa selityksessä määritettyjä rajoitettuja käyttötarkoituksia varten.
	Käyttö	Ei ole, lukuun ottamatta siirtymätalousmaiden pöytäkirjan allekirjoittamisen tai siihen liittymisen yhteydessä tallettamassa selityksessä määritettyä rajoitettua käyttöä.

Aine	Voimaansaattamista koskevat vaatimukset	
	Lopetettava	Ehdot
Mireksi CAS: 2385-85-5	Tuotanto	Ei ole
	Käyttö	Ei ole
PCB a/	Tuotanto	Ei ole, lukuun ottamatta siirtymätalousmaita, jotka lopettavat tuotannon mahdollisimman nopeasti ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2005 ja jotka ilmaisevat pyrkimyksenä tähän niiden ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan yhteydessä talletettavassa selityksessä.
	Käyttö	Ei ole, lukuun ottamatta liitteessä II yksilöityjä ehtoja.
Toksafeeni CAS: 8001-35-2	Tuotanto	Ei ole
	Käyttö	Ei ole

a/ : Sopimuspuolet ovat sopineet arvioivansa uudelleen polykloorattujen terfenyylien ja Ugilec-aineiden tuotantoa ja käyttöä pöytäkirjan nojalla 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä.

LIITE II

AINEET, JOIDEN KÄYTTÖÄ RAJOITETAAN

Ellei tässä pöytäkirjassa toisin määritetä, tätä liitettä ei sovelleta jäljempänä lueteltuihin aineisiin siinä tapauksessa, että nämä aineet ovat: i) tuotteiden sisältämiä epäpuhtauksia, tai ii) voimaansaattamispäivämääränä teollisesti valmistettavissa tai käytössä olevissa tuotteissa, tai iii) yhden tai useamman aineen valmistuksen aikana esiintyviä kemiallisia välituotteita, jotka näin muunnetaan kemiallisesti. Ellei toisin määritetä, jokainen jäljempänä esitetty velvoite on voimassa pöytäkirjan voimaantulopäivästä alkaen.

Aine	Voimaansaattamista koskevat vaatimukset	
	Sallitut käyttötarkoitukset	Ehdot
DDT CAS: 50-29-3	1. Kansalaisten terveyden suojelemiseksi malariaa ja aivokalvontulehdusta vastaan. 2. Kemiallisena väliaineena dicofolin tuotannossa.	1. Käyttö sallitaan ainoastaan osana tuholaisten monitorijuntamenetelmiä ja ainoastaan välttämättömässä laajuudessa vuoden ajan liitteen I mukaisesta tuotannon lopettamispäivästä lukien. 2. Tällaista käyttöä arvioidaan uudelleen viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän pöytäkirjan voimaantulopäivästä.
HCH CAS:608-73-1	Teknisten HCH-aineiden (kuten HCH-isomeeriseosten) käyttö rajoitetaan kemianteollisuuden väliaineiksi.	
	Tuotteet, joissa vähintään 99 % HCH:sta on gammaisomeerina (kuten lindaani, CAS: 58-89-9), rajoitetaan seuraavaan käyttöön: 1) Siementen käsittely. 2) Levitys maanpinnalle siten, että aine imeytyy välittömästi maan pintakerrokseen. 3) Sahatavaran, puutavaran ja tukkien ammattimainen suojaus ja teollinen käsittely. 4) Ulkoisesti käytettävänä hyönteismyrkkinä kansalaisten terveyden suojelussa ja eläinlääketieteellisissä tarkoituksissa. 5) Maanpinnalla tapahtuva puiden taimien käsittely, pienimuotoinen nurmikoiden käsittely ja taimitarhojen ja koristekasvien käsittely sisä- ja ulkotiloissa. 6) Teollinen käyttö ja kotitalouskäyttö sisätiloissa.	Kaikkia lindaanin sallittuja käyttötarkoituksia arvioidaan uudelleen pöytäkirjan puitteissa uudelleen viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän pöytäkirjan voimaantulopäivästä.
PCB <u>a/</u>	PCB-yhdisteet, jotka joko ovat käytössä voimaantulopäivänä tai joita tuotetaan 31 päivään joulukuuta 2005 asti liitteen I määräysten mukaisesti.	Sopimuspuolten on pyrittävä määrätietoisesti seuraaviin päämääriin: a) tunnistettavien PCB-yhdisteiden käytön lopettaminen laitteissa (kuten muuntajissa, kondensaattoreissa tai muissa nestejämiä sisältävissä säiliöissä), jotka sisältävät yli 5 dm³ PCB-yhdisteitä tai joiden PCB-pitoisuus on 0,05 % tai enemmän, mahdollisimman nopeasti mutta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010, tai siirtymätalousmaissa 31 päivänä joulukuuta 2015; b) kaikkien a kohdassa tarkoitettujen nestemäisten PCB-yhdisteiden ja muiden muualla kuin laitteissa olevien, yli 0,005 % PCB-yhdisteitä sisältävien nesteiden tuhoaminen tai puhdistaminen ympäristön kannalta kestäväällä tavalla mahdollisimman nopeasti ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015, tai siirtymätalousmaissa 31 päivänä joulukuuta 2020;

Aine	Voimaansaattamista koskevat vaatimukset	
	Sallitut käyttötarkoitukset	Ehdot
		c) a kohdassa tarkoitettujen laitteiden puhdistaminen tai hävittäminen ympäristön kannalta kestävällä tavalla.

a/ Sopimuspuolet ovat sopineet arvioivansa polykloorattujen terfenyylien ja Ugilec-aineiden tuotantoa ja käyttöä uudelleen pöytäkirjan nojalla 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä.

LIITE III

AINEET, JOIHIN VIITATAAN 3 ARTIKLAN 5 KAPPALEEN A ALAKOHDASSA SEKÄ VELVOITETTA KOSKEVA VERTAILUVUOSI

Aine	Vertailuvuosi
PAH-yhdisteet a/	1990 tai jokin sopimuspuolen ratifioinnin, hyväksymisen tai liittymisen yhteydessä määrittämä vaihtoehtoinen vuosi vuosien 1985 ja 1995 välillä.
Dioksiinit/furaanit b/	1990 tai jokin sopimuspuolen ratifioinnin, hyväksymisen tai liittymisen yhteydessä määrittämä vaihtoehtoinen vuosi vuosien 1985 ja 1995 välillä.
Heksaklooribentseeni	1990 tai jokin sopimuspuolen ratifioinnin, hyväksymisen tai liittymisen yhteydessä määrittämä vaihtoehtoinen vuosi vuosien 1985 ja 1995 välillä.

a/ Polysykliset aromaattiset hiilivedyt (PAH): Päästöarviointeja varten käytetään seuraavaa neljää indikaattoriyhdistettä: bentso(a)pyreeni, bentso(b)fluoranteeni, bentso(k)fluoranteeni ja indeno(1,2,3-cd)pyreeni.

b/ Dioksiinit ja furaanit (PCDD/F): Polyklooratut dibentso-p-dioksiinit (PCDD) ja polyklooratut dibentsofuraanit (PCDF) ovat trisyklisiä, aromaattisia yhdisteitä, jotka muodostuvat kahdesta bentseenirenkaasta, joita PCDD:n tapauksessa sitoo kaksi happiatomia ja PCDF:n tapauksessa yksi happiatomi; bentseenirenkaan vetyatomit voidaan korvata enintään kahdeksalla klooriatomilla.

LIITE IV

PCDD/F-YHDISTEITÄ KOSKEVAT RAJA-ARVOT HUOMATTAVIEN KIINTEIDEN LÄHTEIDEN OSALTA**I Johdanto**

1. Dioksiinien ja furaanien (PCDD/F) määritelmä on tämän pöytäkirjan liitteessä III.
2. Raja-arvot ilmaistaan yksikköinä ng/m³ tai mg/m³ ja normaaliolosuhteissa (273,15 K, 101,3 kPa, kuiva kaasu).
3. Raja-arvot koskevat tavallista käyttötilannetta käynnistys ja pysäytys mukaan lukien, ellei kyseisiä tilanteita varten ole määritetty erityisiä raja-arvoja.
4. Kaikkia epäpuhtauksia koskevat näytteenotot ja analyysit toteutetaan Euroopan standardointikomitean (CEN), kansainvälisen standardointijärjestön (ISO) tai vastaavien Yhdysvaltojen tai Kanadan vertailumenetelmien mukaisesti. CEN- tai ISO-standardien kehittymistä odottaessa sovelletaan kansallisia standardeja.
5. Todentamistarkoituksia varten raja-arvoihin liittyvien mittaustulosten tulkinnassa on otettava huomioon myös mittausmenetelmän epätarkkuus. Mittaustulos katsotaan raja-arvon mukaiseksi, jos mittauksen tulos, jossa on otettu huomioon mittausmenetelmän aiheuttama epätarkkuus, ei ylitä raja-arvoa.
6. Samankaltaisten eri PCDD/F-yhdisteiden päästöt ilmoitetaan toksisuusekvivalentteina (TE) käyttäen vertailukohteenä 2,3,7,8-TCDD:tä nykyaikaisen yhteiskunnan haasteita käsittelevän NATOn komitean (Committee on the Challenges of Modern Society, NATO-CCMS) vuonna 1988 esittämän järjestelmän avulla.

II Merkittävien kiinteiden lähteiden raja-arvot

7. Seuraavia raja-arvoja (savukaasun happipitoisuuden ollessa 11 prosenttia) sovelletaan seuraaviin polttolaitoksiin:
 - kiinteä yhdyskuntajäte (poltetaan yli kolme tonnia jätettä/tunti)
0,1 ng TE/m³
 - kiinteä sairaalajäte (poltetaan yli tonni jätettä/tunti)
0,5 ng TE/m³
 - vaarallinen jäte (poltetaan yli tonni jätettä/tunti)
0,2 ng TE/m³
-

LIITE V

PARAS KÄYTETTÄVISSÄ OLEVA TEKNIikka HUOMATTAVISTA KIINTEISTÄ LÄHTEISTÄ PERÄISIN OLEVIEIN PYSYVIEIN ORGAANISTEN YHDISTEIDEIN PÄÄSTÖJEN VÄHENTÄMISEKSI**I Johdanto**

1. Tämän liitteen tarkoituksena on opastaa yleissopimuksen sopimuspuolia tunnistamaan paras käytettävissä oleva tekniikka pöytäkirjan 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen velvoitteiden täyttämiseksi.
2. 'Parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla' tarkoitetaan sellaista toiminnan ja sen käyttömenetelmien kehityksen tehokkainta ja edistyneintä tasoa, jossa osoitetaan erityisten tekniikoiden käytännön soveltuvuus niiden päästöjen raja-arvojen saavuttamiseksi, joiden tarkoituksena on ehkäistä — ja milloin tämä ei ole mahdollista — yleensä vähentää päästöjä ja päästöjen kokonaisvaikutusta ympäristöön:

- 'tekniikka' sisältää sekä käytetyn teknologian että laitteiston suunnittelun, rakentamisen, huollon, käytön ja purkamisen,
- 'käytettävissä oleva' tarkoittaa tekniikkaa, joka on kehitetty sellaisessa laajuudessa, että se voidaan ottaa käyttöön asian kannalta merkityksellisellä teollisuudenalalla, ja joka on taloudellisesti ja teknisesti toteutettavissa, ottaen huomioon kustannukset ja hyödyt riippumatta siitä, käytetäänkö sitä tai onko se tuotettu kyseisen sopimuspuolen alueella, edellyttäen, että tekniikka on suhteellisen helposti käyttäjän saatavilla,
- 'parhaalla' tarkoitetaan tekniikkaa, jonka avulla voidaan saavuttaa tehokkaimmin koko ympäristön kattava korkea suojelun yleistaso.

Parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa määriteltäessä olisi yleensä tai erityistapauksissa kiinnitettävä erityisesti huomiota jäljempänä esitettyihin tekijöihin pitäen samalla mielessä kustakin toimenpiteestä todennäköisesti aiheutuvat kustannukset ja saatava hyöty sekä varovaisuutta ja ennaltaehkäisyä koskevat periaatteet:

- vähän jätettä muodostavan tekniikan käyttö,
- entistä vaarattomampien yhdisteiden käyttö,
- prosesseissa muodostuvien ja niissä käytettyjen yhdisteiden sekä jätteiden entistä tehokkaampi talteenotto ja kierrätys,
- vertailukelpoiset prosessit, järjestelmät ja toimintamenetelmät, joita on testattu teollisessa laajuudessa hyvin kokemuksiin,
- tieteellisen tiedon ja ymmärryksen lisääntyminen sekä tekniset edistysaskeleet,
- kyseisten päästöjen laatu, vaikutukset ja määrä,
- käyttöönottopäivämäärät sekä uusien että nykyisten laitosten osalta,
- parhaan käytettävissä olevan tekniikan käyttöönottoon tarvittava aika,
- prosessissa käytettävien raaka-aineiden (vesi mukaan lukien) kulutus ja ominaisuudet ja prosessin energiatehokkuus,
- tarve ehkäistä tai minimoida päästöjen kokonaisvaikutukset ympäristöön sekä niiden aiheuttamat ympäristöriskit,
- tarve ehkäistä onnettomuudet ja minimoida niiden ympäristövaikutukset.

Parhaan käytettävissä olevan tekniikan käsitteen tarkoituksena ei ole määrätä käytettäväksi mitään tiettyä tekniikkaa tai teknologiaa vaan ottaa huomioon kyseisen laitoksen tekniset ominaisuudet, sen maantieteellinen sijainti sekä paikalliset ympäristöolosuhteet.

3. Vähennystoimenpiteiden tehokkuutta ja kustannuksia koskeva tieto perustuu pysyvien orgaanisten yhdisteiden teknisen työryhmän ja valmisteleavan työryhmän vastaanottamiin ja tarkistamiin asiakirjoihin. Ellei toisin ilmoiteta, mainitun tekniikan katsotaan olevan vakiintunutta ja perustuvan käyttökokemukseen.
4. Päästöjä vähentävän tekniikan soveltamisesta sekä tällaisen tekniikan jälkiasennuksesta nykyisiin laitoksiin saatu kokemus lisääntyy jatkuvasti. Tämän vuoksi liitteen säännöllinen kehittäminen ja muuttaminen on tulevaisuudessa välttämätöntä. Uusia teollisuuslaitoksia varten määriteltyä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa voidaan tavallisesti soveltaa olemassa oleviin teollisuuslaitoksiin edellyttäen, että tätä varten varataan asianmukainen siirtämävaihe ja että tekniikka mukautetaan.

5. Liitteessä luetellaan joukko vähentämistoimenpiteitä, joiden kustannukset ja tehokkuus eroavat toisistaan huomattavasti. Toimenpiteiden valinta kussakin erityistapauksessa riippuu monesta tekijästä, mukaan lukien taloudelliset tilanteet, tekninen infrastruktuuri ja kapasiteetti sekä kaikki nykyiset ilman saastumista vähentävät toimenpiteet.

6. Kiinteistä lähteistä peräisin olevista pysyvistä orgaanisista yhdisteistä tärkeimmät ovat:

- a) polyklooratut dibentso-p-dioksiinit/furaanit (PCDD/F);
- b) heksaklooribentseeni (HCB);
- c) polysykliset aromaattiset hiilivedyt (PAH).

Näiden yhdisteiden määritelmät on annettu tämän pöytäkirjan liitteessä III.

II Pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen huomattavimmat kiinteät lähteet

7. PCDD/F-yhdisteet ovat peräisin lämpöprosesseista, joissa on osallisena orgaanista ainesta ja joissa syntyy klooria epätäydellisen palamisen tai kemiallisten reaktioiden tuloksena. Huomattavimpina PCDD/F-yhdisteiden kiinteinä lähteinä voidaan mainita:

- a) jätteiden poltto, mukaan lukien rinnakkaispoltto;
- b) metallurgiset lämpöprosessit, kuten alumiinin ja muiden rautaa sisältämättömien metallien, raudan ja teräksen tuotanto;
- c) energiaa tuottavat polttovoimalat;
- d) pienpoltto;
- e) erityiset kemialliset tuotantoprosessit, joissa vapautuu väliaineita ja sivutuotteita.

8. PAH-yhdisteiden huomattavimpina kiinteinä lähteinä voidaan pitää seuraavia:

- a) puu- ja hiililämmitys pienpolton yhteydessä;
- b) ulkoilmassa tapahtuva palaminen, kuten jätteiden poltto, metsäpalot ja kulutus;
- c) koksen ja anodien tuotanto;
- d) alumiinin tuotanto (Söderbergin prosessilla);
- e) puunsuojausta harjoittavat laitokset, paitsi jos nämä laitokset eivät muodosta merkittävää osaa osapuolen PAH-yhdisteiden kokonaispäästöistä (kuten liitteessä III on määritetty).

9. HCB-yhdisteiden päästöt ovat peräisin samantyyppisistä lämpöprosesseista ja kemiallisista prosesseista kuin PCDD/F-yhdisteiden kohdalla, ja HCB-yhdisteet muodostuvat saman mekanismin mukaisesti. HCB-yhdisteiden päästöjen huomattavimpina kiinteinä lähteinä voidaan pitää seuraavia:

- a) jätteenpolttolaitokset, mukaan lukien rinnakkaispoltto;
- b) metalliteollisuuden lämpölähteet;
- c) kloorattujen polttoaineiden käyttö polttouuneissa.

III Pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen vähentämistä koskevia yleisiä lähestymistapoja

10. Kiinteistä lähteistä peräisin olevien pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen vähentämisessä tai ehkäisemisessä voidaan soveltaa useita lähestymistapoja. Näihin kuuluu asian kannalta merkityksellisten syöttöaineiden korvaaminen, prosessien muuntaminen (mukaan lukien huolto ja käytön ohjaus) sekä laitteiden jälkiasennus nykyisiin laitoksiin. Seuraavassa luettelossa on esitetty yleisluonteisesti ne käytettävissä olevat toimenpiteet, jotka voidaan ottaa käyttöön joko erikseen tai yhdistelmänä:

- a) sellaisten syöttöaineiden korvaaminen, jotka ovat pysyviä orgaanisia yhdisteitä tai siinä tapauksessa, että syöttöaineiden ja lähteestä peräisin olevien pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen välillä todetaan suora yhteys;
- b) ympäristön kannalta parhaat käytännöt, kuten järkevä taloudenhoito, ehkäisevät huolto-ohjelmat tai prosessimuutokset, kuten prosessien muuttaminen suljetuiksi järjestelmiksi (esimerkiksi koksamoiden muuttaminen suljetuiksi tai inerttien elektrodien käyttö elektrolyysissa);
- c) Pposessisuunnittelun muuttaminen täydellisen palamisen varmistamiseksi ja tämän avulla pysyvien orgaanisten yhdisteiden muodostumisen estämiseksi sellaisten muuttujien kuin polttolämpötilan tai viipymääjan säätelyn avulla;

- d) savukaasujen puhdistusmenetelmät, kuten terminen tai katalyyttinen poltto tai hapetus, hiukkasten saostaminen, adsorptio;
 - e) jäämien, jätteiden ja jätevesilietteen käsittely esimerkiksi lämpökäsittelyn avulla tai muuttamalla edellä mainitut kohteet inerteiksi.
11. Eri toimenpiteitä varten taulukoissa 1, 2, 4, 5, 6, 8 ja 9 annetut päästötasot ovat yleisesti ottaen tapauskohtaisia. Arvot tai rajat ilmaisevat päästöjen tasot prosenttiosuuksina niistä päästötasosta, jotka syntyvät tavanomaista tekniikkaa käytettäessä.
12. Kustannustehokkuus voidaan määrittää käyttäen perusteena vuosittaisia kokonaiskustannuksia vähennyskikköä kohden (mukaan lukien pääoma- ja käyttökustannukset). Pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen vähentämisestä aiheutuvia kustannuksia olisi tarkasteltava myös prosessitalouden kokonaiskehityksessä; tähän kuuluvat muun muassa vähentämistoimenpiteiden vaikutus ja tuotantokustannukset. Vaikuttavien tekijöiden suuren lukumäärän vuoksi investointeja ja käyttökustannuksia koskevat luvut ovat erittäin tapauskohtaisia.

IV PCDD/F-yhdisteiden päästöjä vähentävä tekniikka

A. Jätteiden poltto

13. Jätteiden polttoon kuuluu yhdyskuntajätteen, vaarallisen jätteen, sairaalajätteen ja jätevesilietteen poltto.
14. Tärkeimmät jätteidenpolttolaitoksista peräisin olevien PCDD/F-yhdisteiden päästöjen vähentämistekniikat ovat:
- a) poltettuja jätteitä koskevat esitoimenpiteet;
 - b) prosessitekniikkaa koskevat esitoimenpiteet;
 - c) polttoprosessien ja jätekaasujen fysikaalisia muuttujia (kuten lämpötilaa, jäähtymisnopeutta ja happipitoisuutta) säätelevät toimenpiteet;
 - d) savukaasujen puhdistaminen;
 - e) puhdistusprosesseista peräisin olevien jäämien käsittely.
15. Poltettua jätettä koskevat esitoimenpiteet, joihin kuuluu syöttöaineiden käsittely vähentämällä halogenoituja aineita ja korvaamalla ne halogenoimattomilla vaihtoehdoilla, eivät sovellu käytettäväksi yhdyskuntajätteen tai vaarallisen jätteen polton yhteydessä. On tehokkaampaa muuntaa polttoprosessia ja suorittaa savukaasuja puhdistavia jälkitoimenpiteitä. Syöttöaineiden käsittely on hyödyllinen esitoimenpide jätteiden vähentämiseksi, ja siihen saattaa liittyä kierrätyksen mukanaan tuomaa lisähyötyä. Tämän tuloksena PCDD/F-päästöt saattavat vähentyä, kun poltettavan jätteen määrä vähenee.
16. Prosessitekniikan muuntaminen poltto-olosuhteiden optimoimiseksi on tärkeä ja tehokas PCDD/F-yhdisteiden päästöjä vähentävä toimenpide (lämpötila tavallisesti yli 850 °C, hapentarpeen arviointi lämpöarvon ja jätteiden koostumuksen mukaisesti, riittävä viipymäaika (850 °C:ssa noin 2 sekuntia) ja kaasun turbulenssi, kylmien kaasujen alueiden välttäminen polttouunissa). Leijukerospolttolaitoksissa lämpötila pysyy alle 850 °C:ssa, ja päästötasot ovat vaaralliset. Käytössä olevien polttouunien osalta tämä vaihtoehto tarkoittaisi tavallisesti laitoksen suunnittelemista uudelleen ja/tai sen korvaamista; tämä vaihtoehto ei ole välttämättä kaikissa maissa taloudellisesti mahdollinen. Tuhkan sisältämä hiilipitoisuus olisi saatava mahdollisimman pieneksi.
17. Savukaasuja koskevat toimenpiteet. Seuraavien toimenpiteiden avulla savukaasujen sisältämiä PCDD/F-yhdisteiden pitoisuuksia voidaan vähentää melko tehokkaasti. Jälleensynteesi tapahtuu noin 250–450 °C:ssa. Seuraavat toimenpiteet ovat välttämätön edellytys sille, että päästöjen lisävähennys (poistopiipun päästä mitattuna) saadaan laskettua halutulle tasolle:
- a) savukaasujen nopea jäähdytys (erittäin tehokas ja melko edullinen tapa);
 - b) trietanoliamiinin tai trietyyliamiinin kaltaisten inhibiittoreiden lisääminen (näin voidaan vähentää myös typen oksideja); turvallisuussyiden vuoksi sivureaktiot on otettava huomioon;
 - c) hiukkastenkeruujärjestelmien, kuten keraamisten suodattimien ja syklonien käyttö 800–1 000 °C:n lämpötiloissa;
 - d) matalalämpötilaisten sähköisten purkausjärjestelmien käyttö;
 - e) lentotuhkan laskeuman välttäminen savukaasujen poistojärjestelmissä.

18. Savukaasujen puhdistusmenetelmiä ovat:

- a) tavanomaiset pölysuodattimet hiukkasiin sitoutuneiden PCDD/F-yhdisteiden vähentämiseksi;
- b) selektiivinen katalyyttinen pelkistys (SCR) tai selektiivinen ei-katalyyttinen pelkistys (SNCR);
- c) adsorbointi aktiivihiihen tai koksen avulla kiinteissä järjestelmissä taikka leijujärjestelmissä;
- d) erilaiset adsorptiomenetelmät ja tehostetut puhdistusjärjestelmät, joissa käytetään aktiivihiihen, arinahiilen, kalkkikiven ja kalkkiliuosten yhdistelmiä kiintokerros-, liikkuvakerros- ja leijukerrosreaktoreissa. Kaasumaisten PCDD/F-yhdisteiden talteenottotehokkuutta voidaan parantaa käyttämällä sopivaa suodattavaa aktiivihiihkerrosta pussisuodattimen pinnalla;
- e) H_2O_2 -hapetus; ja
- f) katalyyttiset polttomenetelmät, joissa käytetään erilaisia katalyytteja (esimerkiksi Pt/Al_2O_3 - tai kupari-kromiititkatalyytit erilaisilla pinta-alueella stabiiloivilla sekä katalyyttien kulumista hidastavilla kiihdytteillä varustettuina).

19. Edellä mainittujen toimenpiteiden avulla voidaan saavuttaa savukaasujen PCDD/F-yhdisteiden päästötaso, joka vastaa arvoa 0,1 ng TE/m³. Aktiivihiihiltä tai koksia adsorbereita/suodattimia hyödyntäviä järjestelmiä käytettäessä on varmistettava huolellisesti, että vapautuvan kaasun hiilihiukkaset eivät vastaavasti lisää PCDD/F-yhdisteiden päästöjen tasoa. Lisäksi olisi pidettävä mielessä, että katalyytteja edeltävät (SCR-tekniikka) adsorberit ja polynpoistolaitteistot saavat aikaan PCDD/F-pitoisia jäämiä, jotka on käsiteltävä uudelleen tai jotka on hävitettävä asianmukaisesti.

20. Vertailu savukaasujen sisältämien PCDD/F-yhdisteiden vähentämiseen liittyvien eri toimenpiteiden välillä on hyvin mutkikasta. Vertailun perusteella syntyvä taulukko sisältää kattavan joukon teollisuuslaitoksia, joilla kaikilla on erilainen kapasiteetti ja erilaiset laitteistot. Kustannusmuuttujat sisältävät myös muiden epäpuhtauksien, kuten raskasmetallien (hiukkasiin sitoutuneiden tai sitoutumattomien) vähentämistä koskevat toimenpiteet. Suoraa yhteyttä PCDD/F-yhdisteiden vähentämiseen ei tämän vuoksi voida useimmissa tapauksissa määrittää. Käytettävissä olevat tiedot eri vähennystoimenpiteistä esitetään lyhyesti taulukossa 1.

Taulukko 1

Savukaasujen puhdistustoimenpiteet sekä jätteenpolttolaitosten prosessimuutokset PCDD/F-yhdisteiden päästöjen vähentämiseksi — vertailu

Käsittelyvaihtoehdot	Päästötaso (%) a/	Arvioidut kustannukset	Käsittelyyn liittyvät riskit
Syöttöaineiden muuntamisesta koostuvat esitoimenpiteet: — prekursorien ja klooria sisältävien syöttöaineiden poistaminen, ja — jätevirtojen käsittely.	Syntyvää päästötasoa ei ole määritetty, päästötaso ei riipu nähtävästi lineaarisesti syöttöaineen määrästä		Syöttöaineiden esilajittelu ei ole tehokasta; ainoastaan osa voidaan kerätä; muita klooria sisältäviä aineita, kuten ruokasuolaa ja paperia, ei voida välttää. Vaarallisten jätteiden osalta tämä menettely ei ole suotava. Hyödyllinen ja erityistapauksissa (esimerkiksi jäteöljyt ja elektroniikkakomponentit) toteuttamiskelpoinen esitoimenpide; mahdollisena lisähyötynä materiaalien kierrätys.
Prosessiteknologian muuntaminen: — optimoidut poltto-olosuhteet, — 840 °C:ta pienempien lämpötilojen sekä savukaasujen kylmien alueiden välttäminen, — riittävä happipitoisuus, prosessiin tarvittavan hapen määrä suhteutettuna lämpöarvoon ja syöttöaineen koostumukseen, ja — riittävä viipymäaika ja turbulenssi			Koko prosessi on jälkiasennettava.

Käsittelyvaihtoehdot	Päästötasot (%) a/	Arvioidut kustannukset	Käsittelyyn liittyvät riskit
Savukaasuja koskevat toimenpiteet: Hiukkaslaskeumien välttäminen seuraavien laitteiden avulla: — nokipuhdistimet, mekaaniset täryttimet, ääni- tai höyrynoki-puhaltimet. Pölyhiukkasten poisto yleensä jätteiden-poltto-uuneissa. — Kangassuodattimet, — Keraamiset suodattimet, — Syklonit, ja — Sähkösuodatus. Katalyyttinen hapetus. Kaasun nopea jäähdytys. Erittäin tehokas lisättyjä aktiivihiili-hiukkasia sisältävä adsorptioyksikkö (sähködynaaminen venturi). Selektiivinen katalyyttinen pelkistys.	alle 10 1—0,1 Heikko tehokkuus Heikko tehokkuus Keskitasoinen tehokkuus	Keskisuuret Suuret Keskisuuret Suuret investoinnit ja pienet käyttökustannukset	Höyrynokipuhallus saattaa nopeuttaa PCDD/F-yhdisteiden muodostumista. Hiukkasten pintaan adsorboituneiden PCDD/F-yhdisteiden poisto. Kuumen savukaasuvirran sisältämien hiukkasten poistoa on toteutettu ainoastaan koelaitoksissa. Käyttö alle 150 °C:n lämpötiloissa. Käyttö 800—1 000 °C:n lämpötilassa Käyttö 450 °C:n lämpötilassa; PCDD/F-yhdisteiden jälleensynteesin edistyminen mahdollista, suuremmat NO_x-päästöt, lämmön talteenoton vähentyminen. Käyttö 800—1 000 °C:n lämpötilassa Erillinen vähentäminen kaasufaasissa välttämätöntä. NO_x:n pelkistyminen siinä tapauksessa, että NH₃:a lisätään; suuret tilavaatimukset, käytetyt katalyytit ja aktiivihiilen tai aktiivisen ruskohiilen jäämät voidaan hävittää; katalyytit voidaan useimmissa tapauksissa käsitellä uudelleen teollisuudessa; aktiivihiili ja aktiivinen ruskohiili voidaan polttaa tarkasti valvotuissa olosuhteissa.
Erityyppiset aktiivihiilestä, arinahiilestä, kalkkikivestä ja kalkkikiviliuoksista koostuvia seoksia sisältävät märkä- ja kuiva-adsorptio-menetelmät kiinto-kerros-, liikkuvakerros- ja leijukerrosreakteoreissa — Kiintokerrosreaktori, adsorptio aktiivisen puuhiilen tai arinahiilen avulla, — Virtaus- tai kiertoleijupeti-reaktori, johon on lisätty aktiivista hiiltä/kalkkia tai kalkkikiveä sisältävää liuosta sekä siihen liittyvä kangassuodatin. H₂O₂:n lisääminen.	alle 2 (0,1 ng TE/m³) alle 10 (0,1 ng TE/m³) 2—5 (0,1 ng TE/m³)	Suuret investoinnit, keskisuuret käyttökustannukset Pienet investoinnit, keskisuuret käyttökustannukset Pienet investoinnit, pienet käyttökustannukset	Jäämien poistaminen; suuret tilavaatimukset. Jäämien poistaminen.

a/: Jäljellä olevat päästöjen tasot verrattuna vähentämättömiin päästöihin.

- Monissa maissa sairaalajätteen polttouunit saattavat olla merkittävä PCDD/F-yhdisteiden lähde. Erilaisia sairaalajätteitä, kuten ihmisen anatomisia osia, taudinaiheuttajia sisältävää jätettä, neuloja, verta, plasmata ja solumyrkkyjä käsitellään vaarallisten jätteiden erityisenä muotona, kun taas muut sairaalajätteet poltetaan usein paikan päällä panosprosesseilla. Panosprosesseilla toimivat polttolaitokset voivat täyttää samat vaatimukset PCDD/F-yhdisteiden vähentämisen osalta kuin muut jätteenpolttouunit.
- Sopimuspuolet voivat halutessaan tutkia mahdollisuutta hyväksyä menettelyjä, joilla voidaan kannustaa yhdyskuntajätteen ja sairaalajätteen polttamiseen suurissa alueellisissa laitoksissa pienempien laitosten sijasta. Tämä lähestymistapa saattaa tehdä parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamisesta entistä kustannustehokkaampaa.

23. Savukaasujen puhdistusprosesseista peräisin olevien jäämien käsittely. Toisin kuin polttouuneista peräisin oleva tuhka, nämä jäämät sisältävät suhteellisen suuria pitoisuuksia raskasmetalleja, orgaanisia epäpuhtauksia (mukaan lukien PCDD/F-yhdisteet), klorideja ja sulfideja. Näiden aineiden hävittämismenetelmää on tämän vuoksi valvottava tarkasti. Erityisesti märkäpesujärjestelmät synnyttävät suuria määriä hapanta, epäpuhdasta nestemäistä jätettä. Käytettävissä on joitakin erikoiskäsittelymenetelmiä, kuten:

- kangassuodatuksessa syntyvien hiukkasten katalyytikäsittely lämpötilaltaan alhaisissa ja hapettomissa olosuhteissa;
- kangassuodatuksessa syntyvien hiukkasten erottelu 3-R-prosessin avulla (raskasmetallien uuttaminen happojen avulla ja poltto orgaanisen aineksen tuhoamiseksi);
- kangassuodatuksessa syntyvien hiukkasten lasitus;
- hiukkasten sitoutumista edistävät menetelmät; ja
- plasmatekniikan soveltaminen.

B. Metalliteollisuuden lämpöprosessit

24. Myös metalliteollisuuden tietyt prosessit saattavat olla merkittäviä PCDD/F-yhdisteiden päästöjen lähteitä. Tällaisia prosesseja ovat:

- raudan ja teräksen tuotanto (esimerkiksi masuunit, sintrauslaitokset, raudan pelletointi);
- raudan ja teräksen jalostus; ja
- muiden kuin rautaa sisältävien metallien tuotanto ja jalostus (kuparintuotanto).

Metalliteollisuuden PCDD/F-päästöjen vähentämistoimenpiteet esitetään lyhyesti taulukossa 2.

Taulukko 2

PCDD/F-yhdisteiden päästöjen vähentäminen metalliteollisuudessa

Käsittelyvaihtoehdot	Päästötaso (%) a/	Arvioidut kustannukset	Käsittelyyn liittyvät riskit
Sintrauslaitokset			
<i>Esitoimenpiteet:</i>			
— Sintrauksen kuljetinhihnojen optimointi/eristäminen,	40	Pienet	Ei voida saavuttaa sataprosenttista tasoa
— Jätekaasujen uudelleenkierrätys, kuten päästöjen kannalta optimaalinen sintraus, jossa jätekaasujen virtaus vähenee noin 35 prosenttia (jälkitoimenpiteiden kustannukset pienentyneet vähennetyn jätekaasuvirtauksen ansiosta), kapasiteetti 1 miljoonaa Nm ³ /h,		Pienet	
<i>Jälkitoimenpiteet:</i>			
— Sähkösuodatus + molekyyliaseula,	Keskitasoinen tehokkuus	Keskisuuret	0,1 ng TE/m ³ voitaisiin saavuttaa energiaa lisäämällä; yhtään laitosta ei ole olemassa.
— Kalkkikivi/aktiivihiliseosten lisääminen,	Suuri tehokkuus (0,1 ng TE/m ³)	Keskisuuret	
— Erittäin tehokkaat pesurit — olemassa oleva laitos: AIRFINE (Voest Alpine Stahl Linz) vuodesta 1993; kapasiteetti 600 000 Nm ³ /h; toista laitosta suunnitellaan rakennettavaksi Alan-komaihin (Hoogoveniin) vuonna 1998.	Suuri tehokkuus: päästöt vähenevät arvoon (0,2—0,4 ng TE/m ³)	Keskisuuret	
Muiden kuin rautaa sisältävien metallien tuotanto (esimerkiksi kupari)			
<i>Esitoimenpiteet:</i>			
— Romun esilajittelu, sellaisten syöttöaineiden kuin muovin ja PVC:tä sisältävien syöttöaineiden välttäminen, pinnoitteiden poistaminen ja klooritomien eristysmateriaalien käyttö,		Pienet	

Käsittelyvaihtoehdot	Päästöaso (%) a/	Arvioidut kustannukset	Käsittelyyn liittyvät riskit
Jälkitoimenpiteet:			
— Kuumien jätekaasujen nopea jäädytys,	Suuri tehokkuus	Pienet	
— Hapen tai hapella rikastetun ilman käyttö polttamisessa, hapen johtaminen kuilu-uuniin (millä varmistetaan täydellinen palaminen ja mahdollisimman pienien jätekaasumäärien muodostuminen),	5—7 (1,5—2 TE/m³)	Suuret	
— Kiintokerrosreaktori tai leijusuihkuvirtausreaktori, joissa adsorptio tapahtuu aktiivihiili- tai arinahiilihiukkasten avulla,	(0,1 ng TE/m³)	Suuret	
— Katalyyttinen hapetus,	(0,1 ng TE/m³)	Suuret	
— Viipymääjan vähentäminen jätekaasujärjestelmän kriittisillä lämpötila-alueilla			
Raudan ja teräksen tuotanto			
Esitoimenpiteet:			
— Öljyn poistaminen romusta ennen romun lastausta tuotantoastioihin,		Pienet	Käytettävä puhdistusliuottimia.
— Orgaanisten mukana kulkeutuvien aineiden, kuten öljyjen, emulsioiden, rasvojen, maalien ja muovien poistaminen syötettävien raaka-aineiden puhdistuksen yhteydessä,		Pienet	
— Tiettyjen suurten jätekaasumäärien supistaminen,		Keskisuuret	
— Lastauksesta ja purkauksesta peräisin olevien päästöjen erillinen talteenotto ja käsittely,		Pienet	
Jälkitoimenpiteet:			
— Lastauksesta ja purkauksesta peräisin olevien kaasujen erillinen keräys ja käsittely,		Pienet	
— Koksinsyötön yhteydessä käytettävät kangassuodattimet	alle 1	Keskisuuret	
Alumiinin jalostus			
Esitoimenpiteet:			
— Halogenoitujen materiaalien (heksakloorietaanin) välttäminen, ja		Pienet	
— Klooria sisältävien voiteluaineiden (kuten kloorattujen parafiinien) välttäminen,		Pienet	
— Likaisten romukuormien puhdistus ja lajittelu esimerkiksi poistamalla pinnoitus lastuamalla ja kuivaamalla, kellunta-upotus-erottelutekniikalla ja pyörrevirtauksen avulla tapahtuvalla erottelulla,			
Jälkitoimenpiteet:			
— Yksi- ja monitasoiset kangassuodattimet, joiden aktiivisuutta lisää suodattimen edessä oleva kalkkikivi/aktiivihiili,	alle 1 (0,1 ng TE/m³)	Keskisuuret/ Suuret	

Käsittelyvaihtoehdot	Päästöaso (%) a/	Arvioidut kustannukset	Käsittelyyn liittyvät riskit
— Eri tavoin saastuneiden jätteenkäsittelylaitosten vähentäminen minimiin ja niiden erillinen poisto ja puhdistaminen,		Keskisuuret/ Suuret	
— Jätteenkäsittelylaitosten sisällyttämien hiukkasten laskeutuksen välttäminen ja kriittisen lämpötila-alueen nopean ohittamisen edistäminen, ja		Keskisuuret/ Suuret	
— Entistä parempi alumiiniromun esikäsittely repimien avulla siten, että käytetään hyväksi kellunta-upotus -erottelutekniikkaa ja pyörrevirtaus-erottelua.		Keskisuuret/ Suuret	

a/: Jäljellä olevat päästöjen tasot verrattuna vähentämättömiin päästöihin.

25. PCDD/F-päästöjä ympäristöön aiheuttavissa metallintuotanto- ja metallinkäsittelylaitoksissa voidaan vähennystoimenpiteiden avulla laskea päästöt enimmillään tasolle 0,1 ng TE/m³ (jos jätteenkäsittelylaitoksen virtaustilavuus on alle 5 000 m³/h).

Sintrauslaitokset

26. Rauta- ja terästeollisuuden sintrauslaitoksissa toteutetut mittaukset ovat yleensä antaneet PCDD/F-päästöjen tasoksi noin 0,4—4 g TE/m³. Yksittäinen mittaus eräissä laitoksissa, jossa ei ollut käytössä mitään rajoittavia toimia, antoi päästöjen tasoksi 43 ng TE/m³.
27. Halogenoitujen yhdisteiden saattavat johtaa PCDD/F-yhdisteiden muodostumiseen, jos halogenoituja yhdisteitä pääsee sintrauslaitoksiin syöttöaineiden (koksiumurskeen, malmien suolapitoisuuksien) ja käytettyjen kierrätettyjen materiaalien (kuten valssihilseen, masuunien kihtikaasuhiukkasten, suodatinhiukkasten sekä jätevedenkäsittelystä peräisin olevien lietteiden) mukana. Jätteidenpolton päästöjen tavoin ei syöttöaineiden klooripitoisuuden ja PCDD/F-päästöjen välillä näytä olevan suoraa yhteyttä. Asianmukainen toimenpide saattaa olla epäpuhtauksia sisältävien jäämien välttäminen ja valssihilseen sisältämän öljyn tai rasvan poistaminen ennen valssihilseen viemistä sintrauslaitokseen.
28. Tehokkaimmin PCDD/F-päästöjä voidaan vähentää ottamalla käyttöön erilaisista jälkitoimenpiteistä koostuvia yhdistelmiä seuraavasti:
- jätteenkäsittelylaitosten uudelleenkierrätys vähentää PCDD/F-päästöjä merkittävästi. Lisäksi jätteenkäsittelylaitoksen virtaustilavuus vähenee huomattavasti, mikä taas pienentää poistopiippuihin asennettavien ylimääräisten rajoitusjärjestelmien asennuksesta aiheutuvia kustannuksia;
 - kangassuodattimien (joissakin tapauksissa sähkösuodattimiin yhdistettyinä) tai aktiivihiiltä/arinahiiltä/kalkkikiviseosta jätteenkäsittelylaitosten syöttävien sähkösuodattimien asennus;
 - on kehitetty puhdistusmenetelmiä, joihin kuuluu jätteenkäsittelylaitosten esijäähdytystä, kaasujen huuhtelua tehopesun avulla sekä pisaralaskemien avulla tapahtuvaa erottelua. Tämän menetelmän avulla voidaan saavuttaa päästöaso 0,2—0,4 ng TE/m³. Soveltuvien adsorptioaineiden kuten ruskohiilikosin/hiilimurskeen avulla voidaan saavuttaa päästöaso 0,1 ng TE/m³.

Kuparin tuotanto ja kuparin jalostus

29. Olemassa olevissa kuparia tuottavissa ja jalostavissa laitoksissa voidaan PCDD/F-päästöissä saavuttaa savukaasujen puhdistuksen jälkeen arvo muutamasta pikogrammasta arvoon 2 ng TE/m³. Eräs yksittäinen kuparikuuluvuuni päästi ympäristöön lähes 29 ng TE/m³ PCDD/F-yhdisteitä ennen laitteiden optimointia. Yleensä näistä laitoksista peräisin olevien PCDD/F-yhdisteiden päästöjen arvot vaihtelevat huomattavasti erilaisissa laitteissa ja prosesseissa käytettyjen raaka-aineiden suurten erojen vuoksi.
30. Yleisesti ottaen PCDD/F-päästöjen vähentämiseen sopivat seuraavat toimenpiteet:
- romun esilajittelu;
 - romun esikäsittely, esimerkiksi muovin tai PVC-pinnoitteiden poistaminen, kaapeliromun esikäsittely yksinomaan kylmämenetelmien tai mekaanisten menetelmien avulla;

- c) kuumien jätakaasujen nopea jäähdytys (ottaen samalla lämpö talteen) siten, että jätakaasujen viipymäaika jätakaasujärjestelmän kriittisellä lämpötila-alueella lyhenee;
- d) hapen tai hapella rikastetun ilman käyttäminen poltossa taikka hapen johtaminen kuilu-uuniin (millä varmistetaan täydellinen palaminen ja mahdollisimman pienien jätakaasumäärien syntyminen);
- e) jätakaasujen adsorptio kiintokerrosreaktorissa tai leijusuihkuvirtausreaktorissa aktiivihillen tai arinahiilen avulla; ja
- f) katalyyttinen hapetus.

Teräksen tuotanto

- 31. Teräksen tuotannossa käytettävistä konverttereista ja valuraudan sulatuksessa käytettävistä kuumailmakupoliuuneista, sähköuuneista ja sähköisistä valokaariuuneista peräisin olevat PCDD/F-päästöt ovat arvoltaan huomattavasti alle 0,1 ng TE/m³. Kylmäuuneista ja (valuraudan sulatuksessa käytettävistä) pyörivistä putkiuuneista peräisin olevat PCDD/F-päästöt ovat suurempia.
- 32. Teräksen jalostuksessa käytettävien sähkökäyttöisten valokaariuunien PCDD/F-päästöt voidaan laskea tasolle 0,1 ng TE/m³ seuraavien toimenpiteiden avulla:
 - a) täyttämisen ja purkamisen yhteydessä tapahtuvien päästöjen erillinen talteenotto; ja
 - b) kangassuodattimen tai sähkösuodattimen käyttö koksen syötön yhteydessä.
- 33. Sähkökäyttöisiin valokaariuuneihin syötettävä raaka-aine sisältää usein öljyä, emulsioita tai rasvoja. Yleiset PCDD/F-päästöjä vähentävät esitoimenpiteet voivat sisältää romun lajittelua sekä öljyn ja pinnoitteiden poistamista romusta, joka saattaa sisältää muoveja, kumia, maaleja, väriaineita ja vulkanointiaineita.

Alumiinin jalostuksessa käytettävät sulatot

- 34. Alumiinin jalostuksessa käytettävistä sulatoista peräisin olevat PCDD/F-päästöt ovat tasoltaan yleensä noin 0,1—14 ng TE/m³. Päästötasot riippuvat sulatuslaitosten, käytettyjen materiaalien sekä käytettyjen jätakaasujen puhdistustekniikoiden ominaisuuksista.
- 35. Lyhyesti ilmaistuna yksi- ja monikerroksisten kangassuodattimien, joiden pinnalla on kalkkikivistä/aktiivihillestä/arinhillestä koostuva kerros, avulla päästötaso voidaan laskea arvoon 0,1 ng TE/m³, vähennystehokkuus on 99 prosenttia.
- 36. Myös seuraavia toimenpiteitä voidaan harkita:
 - a) eri tavoin saastuneiden jätakaasuvirtausten minimoiminen ja kyseisten kaasujen poistaminen ja puhdistaminen erikseen;
 - b) jätakaasujen sisältämien hiukkaslaskeumien välttäminen;
 - c) kriittisen lämpötila-alueen nopea ohittaminen;
 - d) alumiiniromun hajottimissa tapahtuvan esilajittelun parantaminen käyttämällä kellunta-upotuserottelua ja pyörrevirtauserottelua;
 - e) alumiiniromun esipuhdistuksen parantaminen poistamalla pinnoitus lastuamalla ja kuivattamalla.
- 37. Vaihtoehdot d) ja e) ovat tärkeitä siksi, että on epätodennäköistä, että uudenaikaisilla vuotomilla sulatustekniikoilla (joissa vältetään halidisuolojen vuot) voitaisiin käsitellä huonolaatuista romua, jota taas voidaan käyttää pyörivissä uuneissa.
- 38. Koillis-Atlantin merellisen ympäristön suojelua koskevan yleissopimuksen puitteissa käytyjä keskusteluja jatketaan alumiiniteollisuudessa käytettävän heksakloorietaanin käytön lopettamista koskevan suosituksen tarkistamiseksi.
- 39. Sulaa voidaan käsitellä käyttämällä viimeisintä teknologiaa, esimerkiksi typpi/kloori-seoksia suhteessa 9:1 ja 8:2, hienodispergoivia kaasuinjektointilaitteita sekä typpellä suoritettavaa esi- ja jälkihuuhtelua ja tyhjiörasvanpoistoa. Typpi/klooriseoksia käytettäessä PCDD/F-päästöjen pitoisuudeksi on mitattu noin 0,03 ng TE/m³ (verrattuna pelkästään kloorilla tapahtuneeseen käsittelyyn, jossa arvot olivat yli 1 ng TE/m³). Klooria tarvitaan magneesiumin ja muiden haitallisten aineiden poistamiseen.

C. Fossiilisten polttoaineiden poltto hyötylämpökattiloissa ja teollisuuslämpökattiloissa

40. Hyötylämpökattiloissa ja teollisuuslämpökattiloissa tapahtuvassa fossiilisten polttoaineiden poltossa (yli 50 MW:n lämpökapasiteetti) parantunut energiatehokkuus ja energiansäästö vaikuttavat siten, että kaikkien epäpuhtauksien päästöt vähenevät vähentyneen polttoainetarpeen ansiosta. Tämän vuoksi myös PCDD/F-päästöt vähenevät. Kloorin poistaminen hiilestä tai öljystä ei olisi kustannustehokasta, mutta suuntaus kohti kaasukäyttöisten laitosten lisääntymistä auttaa kuitenkin vähentämään PCDD/F-päästöjä tällä alalla.
41. On pantava merkille, että PCDD/F-päästöt saattavat lisääntyä huomattavasti, jos polttoaineisiin lisätään jäteaineita (jätevesilietettä, jäteöljyä, kumijätteitä ja niin edespäin). Energiantuotantoon tarkoitettu jätteiden poltto olisi sallittava ainoastaan PSDD/F-päästöjä erittäin tehokkaasti vähentäviä jätekaasujen puhdistusjärjestelmiä (edellä A osassa kuvatulla tavalla) hyödyntävissä laitoksissa.
42. Typen oksidien ja rikkidioksidin päästöjä sekä savukaasujen sisältämiä hiukkasia vähentävät tekniikat vähentävät samalla myös PCDD/F-päästöjä. Näiden tekniikoiden PCDD/F-yhdisteitä vähentävät ominaisuudet vaihtelevat laitoksesta toiseen. PCDD/F-päästöjä vähentävän tekniikan kehittäminen jatkuu, mutta ennen kuin nämä tekniikat ovat teollisesti käytettävissä, mitään tekniikkaa ei pidetä parhaana käytettävissä olevana, erityisesti PCDD/F-päästöjä poistavana tekniikkana.

D. Pienpoltto

43. Pienpolton osuus PCDD/F-yhdisteiden kokonaispäästöistä ei ole kovin merkittävä silloin, kun hyväksytyjä polttoaineita käytetään asianmukaisesti. Lisäksi päästöissä saattaa ilmetä suuria alueellisia eroja polttoaineiden tyypin ja laadun, sovellusten maantieteellisen esiintymistiheyden ja käytön vuoksi.
44. Pienpolton tulisijojen polttoarvot polttoaineiden sisältämien hiilivetyjen ja jätekaasujen loppuunpalamisen osalta ovat huonommat kuin suurien teollisuuslaitosten vastaavat arvot. Näin on erityisesti silloin, kun kotitalouksissa käytetään kiinteitä polttoaineita, kuten puuta ja hiiltä; tällöin PCDD/F-päästöjen pitoisuudet ovat välillä 0,1—0,7 ng TE/m³.
45. Pakkausmateriaalien poltto yhdessä kiinteiden polttoaineiden kanssa lisää PCDD/F-päästöjä. Vaikka tämä on joissakin maissa kiellettyä, joissakin yksityistalouksissa saatetaan polttaa roskia ja pakkausmateriaalia. Lisääntyvien kaatopaikkamaksujen vuoksi kotitalouksien jättemateriaaleja poltetaan pienpolttojärjestelmissä. Puun poltto yhdessä jätepakkausmateriaalien kanssa saattaa johtaa siihen, että PCDD/F-päästöt kasvavat tasosta 0,06 ng TE/m³ (jolloin poltetaan ainoastaan puuta) tasoon 8 ng TE/m³ (hapen pitoisuuden ollessa 11 prosenttia). Monissa maissa tehdyt tutkimukset ovat vahvistaneet nämä tulokset; jättemateriaalien pienpolton aikana päästöjen arvoksi mitattiin 114 ng TE/m³ (hapen pitoisuuden ollessa 13 prosenttia).
46. Pienpolttolaitteista peräisin olevia päästöjä voidaan vähentää rajoittamalla syöttöaineet laadukkaisiin polttoaineisiin sekä välttämällä jätteiden, halogenoitujen muovien ja muiden materiaalien polttoa. Pienpolttolaitteiden hankkijoille/käyttäjille suunnatut yleiset tiedotusohjelmat voivat olla tehokas keino saavuttaa kyseinen tavoite.

E. Puunpolttolaitokset (alle 50 MW:n kapasiteetti)

47. Puunpolttolaitoksissa toteutetut mittaukset osoittavat, että pitoisuudeltaan yli 0,1 ng TE/m³ olevia päästöjä esiintyy jätekaasuissa erityisesti epäedullisissa palamisolosuhteissa ja/tai kun poltettavat aineet sisältävät suurempia pitoisuuksia klooriyhdisteitä kuin tavallinen käsittelemätön puu. Heikon palamisen osoituksena on jätekaasun kokonaishiilipitoisuus. CO-päästöjen, palamislaadun ja PCDD/F-päästöjen välillä on osoitettu riippuvuussuhde. Taulukossa 3 esitetään joidenkin päästöjen pitoisuudet sekä tekijät puunpolttolaitosten osalta.

Taulukko 3

Määrään liittyvät päästöjen pitoisuudet ja tekijät puunpolttolaitosten osalta

Polttoaine	Päästöjen pitoisuus (ng TE/m ³)	Päästötekijä (ng TE/kg)	Päästötekijä (ng/GJ)
Luonnonpuu (pyökki)	0,02-0,10	0,23-1,3	12-70
Metsästä kerätty luonnonpuu lastuina	0,07-0,21	0,79-2,6	43-140
Lastulevy	0,02-0,08	0,29-0,9	16-50

Polttoaine	Päästöjen pitoisuus (ng TE/m ³)	Päästökijä (ng TE/kg)	Päästökijä (ng/G)
Yhdyskuntajätepuu	2,7-14,4	26-173	1 400-9 400
Kotitalousjätteet	114	3 230	
Hiili	0,03		

48. Yhdyskuntajätepuun (porkkupuun) poltto liikkuvilla arinoilla aiheuttaa suhteellisen suuria PCDD/F-päästöjä muuta kuin jätepuuta käyttäviin lähteisiin verrattuna. Päästöjä vähentävänä esitoimenpiteenä on käsitellyn jätepuun käytön välttäminen puunpolttolaitoksissa. PCDD/F-päästöjen pitämiseksi mahdollisimman pieninä käsiteltyä puuta olisi poltettava ainoastaan laitoksissa, joissa on asianmukaiset savukaasuja puhdistavat laitteet.

V PAH-yhdisteiden vähentämistä koskevat tekniikat

A. Koksintuotanto

49. Koksintuotannon aikana PAH-yhdisteitä vapautuu ympäröivään ilmaan pääasiassa:
- kun uunia täytetään täyttöaukkojen kautta;
 - vuotoina uunin luukusta, nousuputkista ja täyttöaukkojen kansista;
 - koksin ulostyönnön ja koksin jäähtymisen aikana.
50. Bentso(a)pyreenin (BaP) pitoisuudet vaihtelevat suuresti koksilaitteiston yksittäisten lähteiden välillä. Suurimmat BaP-pitoisuudet on havaittu laitteiston yläosassa ja aivan luukkujen läheisyydessä.
51. Koksintuotannossa syntyvien PAH-yhdisteiden määrää voidaan vähentää parantamalla nykyisten yhdistettyjen rauta- ja teräslaitosten tekniikkaa. Tämä saattaa edellyttää vanhojen koksilaitteistojen poistamista käytöstä ja niiden korvaamista uusilla sekä koksintuotannon kokonaistason vähentämistä esimerkiksi käyttämällä enemmän hyvälaatuista hiiltä terästuotannossa.
52. PAH-yhdisteiden vähentämisstrategiaan koksilaitteistojen osalta olisi sisällytettävä seuraavat tekniset toimenpiteet:
- Koksiuunien täyttäminen:
 - hiukkaspäästöjen vähentäminen siirrettäessä koksia säiliöstä täyttövaunuihin,
 - suljetut koksinsiirtojärjestelmät käytettäessä koksin esilämmitystä,
 - syntyvien kaasujen poisto ja sen jälkeinen käsittely, joko ohjaamalla kaasut viereiseen uuniin tai kuljettaamalla ne kokoomajohdon kautta polttouuniin ja siihen liitettyyn hiukkasten poistolaitteeseen. Joissakin tapauksissa syntyneet poistokaasut voidaan polttaa täyttövaunuissa, mutta ympäristön kannalta näiden täyttövaunuihin perustuvien järjestelmien suorituskyky ja turvallisuus on edellä mainittuja menetelmiä heikompi. Riittävä imu olisi saatava aikaan suihkuttamalla nousuputkiin höyryä tai vettä;
 - Täyttöaukkojen kansista koksinvalmistuksen aikana vuotavat päästöt olisi vältettävä:
 - käyttämällä erittäin tehokkaasti tiivistettyjä täyttöaukkojen kansia,
 - tiivistämällä täyttöaukkojen kannet savella (tai muulla yhtä tehokkaalla materiaalilla) kunkin täyttökerran jälkeen,
 - puhdistamalla täyttöaukkojen kannet ja puitteet ennen täyttöaukon sulkemista,
 - pitämällä uunin kattopinnat puhtaina koksijäämistä;
 - Nousuputkien kannet olisi varustettava vesilukoilla kaasu- ja tervapäästöjen välttämiseksi ja vesilukkojen asianmukainen toiminta olisi varmistettava puhdistamalla ne säännöllisesti;
 - Koksiuunin luukkujen käsittelyssä käytettävät koneistot olisi varustettava järjestelmällä, jolla uunin luukkujen puitteissa ja uunin luukuissa olevat tiivisteet pidetään puhtaina;

- e) Koksiiunien luukut:
- luukuissa olisi oltava erittäin tehokkaat tiivisteet (kuten jousikuormitteiset kalvo-ovet),
 - uunin luukuissa ja luukkujen puitteissa olevat tiivisteet olisi puhdistettava kunnolla kunkin käsittelykerran yhteydessä,
 - luukut olisi suunniteltava siten, että uuniin voidaan asentaa erityinen ulostyönnön yhteydessä käytettävä hiukkasten poistojärjestelmä, joka on (kokoomajohdon välityksellä) yhteydessä hiukkasten poistolaitteeseen;
- f) Koksinsiirtokone olisi varustettava siihen liitettävällä kuvulla, kiinteällä kanavalla ja kiinteällä kaasunpuhdistusjärjestelmällä (mieluiten kangassuodattimella);
- g) Koksin jäädyttämisessä olisi sovellettava päästöjä vähentäviä menettelyitä, kuten koksin kuivajäähdystystä. Märkäsammutusprosessin korvaamista koksin kuivajäähdystysmenetelmällä olisi suositettava niin kauan kuin jäteveden syntyminen kyetään välttämään käyttämällä suljettua kiertojärjestelmää. Kuivasammutettua koksia käsiteltäessä syntyviä hiukkasia olisi pyrittävä vähentämään.
53. "Muuksi kuin talteenottavaksi koksinvalmistukseksi" nimitetty koksinvalmistusmenetelmä päästää ympäristöön huomattavasti vähemmän PAH-yhdisteitä kuin tavanomainen sivutuotteet talteenottava prosessi. Tämä johtuu siitä, että uunit toimivat negatiivisen paineen alaisina ja estävät koksiiunien luukuista pääsevät vuodot ilmaan. Koksauksen aikana raakakoksista syntyvä uunikaasu poistuu uuneista luonnollisen vedon vaikutuksesta, minkä avulla negatiivinen paine uunissa säilyy. Näitä uuneja ei ole tarkoitettu raakakoksin uunikaasuista syntyvien kemiallisten sivutuotteiden talteenottoa varten. Sen sijaan koksauksessa syntyvät poistokaasut (mukaan lukien PAH-yhdisteet) poltetaan tehokkaasti korkeissa lämpötiloissa, ja niillä on pitkät viipymäajat. Tästä palamisesta syntyvä hukkalämpö käytetään koksaukseen energiana, ja ylimääräistä lämpöä voidaan käyttää höyrykehitykseen. Ollakseen taloudellista tällainen koksaukseen saattaa edellyttää ylimääräisestä höyrystä sivutuotteena sähköä tuottavan yksikön käyttämistä. Tällä hetkellä Yhdysvalloissa on toiminnassa ainoastaan yksi muu kuin talteenottava koksilaitos; toinen tällainen laitos on toiminnassa Australiassa. Pääasiassa prosessiin kuuluu vaakasassa oleva yksihorminen talteenottamaton koksiiuni sekä siihen liitetty kahden uunin polttokammio. Prosessin ansiosta kahta eri uunia voidaan käyttää vuorotellen niin, että toista täytettäessä toisessa valmistetaan koksia. Tämän ansiosta uunin polttokammiossa voi koko ajan polttaa koksikaasuja. Koksikaasun palaminen polttokammiossa toimii tarvittavana lämmönlähteenä. Polttokammio on suunniteltu niin, että viipymäaika on tarvittavan pitkä (noin 1 sekunti) ja lämpötila on korkea (vähintään 900 °C).
54. Koksiiunin tiivisteistä, nousuputkista ja täyttöaukkojen kansista peräisin olevien vuotojen varalta olisi käytettävä tehokasta seurantajärjestelmää. Tämä tarkoittaa vuotojen seurantaa ja rekisteröintiä sekä laitojen välitöntä korjausta ja huoltoa. Näin hajapäästöjä voidaan merkittävästi vähentää.
55. Nykyisten koksilaitteistojen jälkiasennus mistä tahansa kuormituslähteestä peräisin olevien savukaasujen tiivistämisen (johon sisältyy lämmön talteenotto) helpottamiseksi saa aikaan sen, että PAH-yhdisteiden päästöt vähenvät vähintään 86 prosenttia ja ilmassa jopa 90 prosenttia (lukuun ottamatta jäteveden käsittelyä). Investointikustannukset voidaan kuolettaa viidessä vuodessa, kun otetaan huomioon talteenotettu energia, lämmin vesi, synteesissä tarvittava kaasu ja säästetty jäähdystysvesi.
56. Koksiiunien kapasiteetin lisääminen aikaansaa uunien kokonaismäärän, uuninluukun päivittäisten avauskertojen sekä koksilaitteistoissa käytettävien tiivisteiden määrän vähenemisen ja tämän vaikutuksesta PAH-päästöjen vähenemisen. Samoin tuottavuus lisääntyy, kun käyttö- ja työvoimakustannukset vähenevät.
57. Koksin kuivajäähdystysjärjestelmät edellyttävät suurempia investointeja kuin märkämenetelmät. Suurempia käyttökustannuksia voidaan tasoittaa käyttämällä talteenotettu lämpö koksin esilämmitysprosessissa. Koksin kuivajäähdystyksen ja esilämmityksen yhdistävässä järjestelmässä energiatehokkuus on 65 prosenttia, kun se aikaisemmassa järjestelmässä on 38 prosenttia. Koksin esilämmitys lisää energiatehokkuutta 30 prosenttia. Edellistä koksaukseen menetelmää tasaisemman laadun ansiosta tehokkuus lisääntyy kokonaisuudessaan 40 prosenttia.
58. Kaikki kivihiilitervan ja kivihiilitervatuotteiden säilytykseen ja käsittelyyn tarkoitetut säiliöt ja laitteet on varustettava tehokkaalla höyrynsäilytys- ja/tai höyryntiivistysjärjestelmällä. Höyryntiivistysjärjestelmän aiheuttamia käyttökustannuksia voidaan pienentää autotermisellä jälkipoltolla, jos jätteen sisältämien hiiliyhdisteiden pitoisuus on tarpeeksi suuri.
59. Koksamoissa käytettävät PAH-yhdisteiden päästöjä vähentävät toimenpiteet esitetään taulukossa 4.

Taulukko 4

PAH-yhdisteiden päästöjen vähentäminen koksintuotannossa

Käsittelyvaihtoehdot	Päästöaso (%) <u>a/</u>	Arviodut kustannukset	Käsittelyyn liittyvät riskit
Vanhojen laitosten jälkiasennukset eri kuormituslähteistä peräisin olevien savukaasupäästöjen tiivistämiseksi sisältävät seuraavat toimenpiteet:	Yhteensä alle 10 (ilman jätevetä)	Suuret	Märkäsammutuksen yhteydessä jätevesimäärät ovat hyvin suuria. Tätä menetelmää olisi käytettävä ainoastaan siinä tapauksessa, että vesi käytetään uudelleen suljetussa järjestelmässä.
— Uunien täyttämisen aikana syntyvien kaasujen poistaminen tai jälkipoltto ja kaasujen ohjaaminen mahdollisimman syvälle viereiseen uuniin,	5	(Investointikustannusten kuolettaminen viidessä vuodessa, kun otetaan huomioon energian talteenotto, lämmin vesi, synteesissä tarvittava kaasu ja säästetty jäähdytysvesi.)	
— Täyttöaukkojen kansista peräisin olevat päästöt olisi vältettävä niin tehokkaasti kuin mahdollista esimerkiksi erityisillä aukkojen kansirakenteilla ja erittäin tehokkailla tiivistysmenetelmillä. Koksiumien luukkujen olisi oltava erittäin tehokkaasti tiivistetyt. Täyttöaukkojen kannet ja puitteet olisi puhdistettava ennen täyttöaukon sulkemista,	< 5		
— Ulostyönnön yhteydessä syntyvät jätekaasut olisi otettava talteen ja syötettävä hiukkasten poistolaitteeseen,	< 5		
— Nopea jäähdytys koksijäähdytyksen aikana märkämenetelmin ainoastaan siinä tapauksessa, että se suoritetaan asianmukaisesti ilman jätevetä.			
Päästöjä vähentävät koksijäähdytysmenetelmät, kuten koksen kuivajäähdytys.	Ei päästöjä veteen	Märkäjäähdytykseen verrattuna suuremmat investointikustannukset (mutta koksen esilämmityksen ja hukkalämmön käytön ansiosta pienemmät käyttökustannukset).	
Kapasiteetiltaan suurten uunien käytön lisääminen uunien avauskerrojen ja tiivisteiden pinta-alan pienentämiseksi.	Huomattava	Investoinnit noin 10 prosenttia suuremmat kuin tavanomaisten laitosten kohdalla.	Useimmissa tapauksissa tarvitaan kattava jälkiasennus tai uuden koksilaitteiston asennus.

a/: Jäljellä olevat päästöjen tasot verrattuna vähentämättömiin päästöihin.

B. Anodituotanto

60. Anodituotannosta peräisin olevia PAH-yhdisteiden päästöjä on käsiteltävä samalla tavoin kuin koksintuotannosta peräisin olevia päästöjä.

61. PAH-epäpuhtauksia sisältävien hiukkasten päästöjen vähentämiseksi käytetään seuraavia jälkitoimenpiteitä:

- tervan sähkösuodatus;
- tavanomaisen tervan sähkösuodattimen ja märkäsähkösuodattimen käyttö teknisen tason tehostamiseksi;
- jätekaasujen poltto jälkilämmössä; ja
- kuivapesu kalkkikiven/öljykoksin tai alumiinioksidin (Al_2O_3) avulla.

62. Jälkilämmössä tapahtuvan polton aiheuttamia käyttökustannuksia voidaan vähentää autotermisellä palamisella, mikäli hiiliyhdisteiden pitoisuus jätekaasuissa on riittävän suuri. Anodituotannosta peräisin olevien PAH-yhdisteiden päästöjen vähentämistoimenpiteet esitetään lyhyesti taulukossa 5.

Taulukko 5

Anodituotannosta peräisin olevien PAH-päästöjen vähentämistoimenpiteet

Käsittelyvaihtoehdot	Päästötaso (%) a/	Arviodut kustannukset	Käsittelyyn liittyvät riskit
Vanhentuneiden laitosten nykyaikaistaminen vähentämällä hajapäästöjä seuraavien toimenpiteiden avulla: — vuotojen vähentäminen, — joustavien tiivisteiden kiinnittäminen uunien luukkuihin, — syntyvien kaasujen poistaminen ja sitä seuraava käsittely joko johtamalla kaasut viereiseen uuniin tai johtamalla kaasut kokoomajohtoa pitkin polttouuniin sekä siihen liitettyyn maahan kiinnitettyyn hiukkastenpoistolaitteeseen, — käyttöjärjestelmät ja koksasuunin luukun jäähdytysjärjestelmät, ja — koksista peräisin olevien hiukkaspäästöjen poistaminen ja puhdistaminen.	3-10	Suuret	
Anodituotannossa Alankomaissa käyttöönotetut tekniikat: — uusi kuivaerottimella varustettu polttouuni (jossa kalkkikiveä/ öljykoksia tai alumiinia) — poistoveden kierrätys massayksikössä.	45-50		Otettu käyttöön Alankomaissa vuonna 1990. Kalkkikiven tai öljykoksin avulla tapahtuva erottelu vähentää PAH-yhdisteitä tehokkaasti; alumiinin avulla tapahtuvan erottelun tehokkuus ei ole tiedossa.
Paras käytettävissä oleva tekniikka: — polyn sähkösuodatus,	2-5	Autotermisesti käytettäessä pienet käyttökustannukset.	Laite on puhdistettava tervasta säännöllisesti.
— poltto jälkilämmössä.	15		Käyttö autotermisesti mahdollista ainoastaan siinä tapauksessa, että jätekaasun PAH-pitoisuus on suuri.

a/: Jäljellä olevat päästöjen tasot verrattuna vähentämättömiin päästöihin.

C. Alumiiniteollisuus

63. Alumiinia tuotetaan alumiinioksidista (Al_2O_3) sähköisesti sarjaksi kytketyissä astioissa (kennoissa) elektrolyysin avulla. Astiat luokitellaan käytetyn anodityypin mukaan joko panosastioiksi tai Söderbergin astioiksi.
64. Panosastioissa on anodeja, jotka koostuvat vaihdettavista kalsinoiduista (käsittelyistä) hiilisauvoista. Söderbergin anodit käsitellään kennossa öljykoksin ja kivihiiliä muotoilevan seoksen toimiessa sideaineena.
65. Söderbergin prosessissa vapautuu hyvin suuret määrät PAH-päästöjä. Päästöjä vähentävät esitoimenpiteet sisältävät nykyisten laitosten nykyaikaistamisen ja prosessioptimoinnin; toimenpiteiden avulla PAH-päästöjä voidaan vähentää 70–90 prosenttia. Päästöt voidaan laskea tasolle 0,015 kg bentso(a)pyreeniä/alumiinitonni. Nykyisten Söderbergin astioiden korvaaminen panosastioilla edellyttäisi nykyisten prosessien huomattavaa uudelleenjärjestämistä, mutta poistaisi PAH-päästöt lähes kokonaan. Kyseisestä korvaamisesta aiheutuvat pääomakustannukset ovat hyvin korkeat.
66. Alumiinituotannossa käytettävät PAH-päästöjen vähentämistoimenpiteet esitetään lyhyesti taulukossa 6.

Taulukko 6

PAH-päästöjen vähentämistoimenpiteet Söderbergin prosessia käyttävässä alumiiniutuotannossa

Käsittelyvaihtoehdot	Päästötaso (%) a/	Arvioidut kustannukset	Käsittelyyn liittyvät riskit
Söderbergin elektrodien korvaaminen: — käsitellyillä elektrodeilla (pikeä sisältävien sideaineiden välttäminen), — inerteillä anodeilla.	3-30	Suuret elektrodi- kustannukset, noin 800 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria	Söderbergin elektrodit ovat käsiteltyjä elektrodeja edullisempia, koska niitä käytettäessä ei tarvita lainkaan anodien käsittelylaitosta. Tutkimus etenee koko ajan, mutta odotukset ovat vaatimatomat. Tehokas käyttö ja päästöjen seuranta ovat päästöjen vähentämisen olennaiset osat. Heikko suorituskky saattaisi aiheuttaa merkittäviä hajapäästöjä.
Suljetut käsittelyjärjestelmät, joissa on keskitetty alumiinansyöttö, tehokas prosessinohjaus sekä astiaa täydellisesti suojaavat kuvut, jotka mahdollistavat ilman epäpuhtauksien tehokkaan talteenoton.	1-5		
Söderbergin astia, johon kuuluvat pystysuorat liitinpidikkeet sekä jätekaasujen talteenottojärjestelmät.	> 10	Söderbergin teknologian jälkiasennus koteloinnin ja syöttökohteen muuton avulla: 10 000—50 000 Yhdysvaltain dollaria uunia kohden	Hajapäästöjä ilmenee syötön ja pinnan repeämisen yhteydessä sekä käännettäessä rautaisia kosketusliittimiä yläasentoon.
Sumitomo-teknologia (anodibriketit VSS-prosessia varten).		Pienet — keskisuuret	
Kaasupuhdistus: — tervan sähkösuodattimet,	2-5	Pienet	Suuri kipinäointi ja valokaaret;
— tavanomaisten tervan sähkösuodattimien ja kaasujen märkäsähkösuodatuksen yhdistäminen,	> 1	keskisuuret	
— poltto jälkilämmössä.			
Pien- ja korkeamman sulamispisteen käyttö (HSS + VSS).	Suuret	Pienet—keskisuuret	
Kuivapesun käyttö nykyisissä HSS + VSS-laitoksissa.		Keskisuuret—suuret	

a/ Jäljellä olevat päästöjen tasot verrattuna vähentämättömiin päästöihin.

D. Pienpoltto

67. Pienpoltton yhteydessä PAH-yhdisteitä pääsee ympäristöön uuneista tai avotakoista erityisesti käytettäessä polttoaineena puuta tai hiiltä. Pienpoltto voi olla merkittävä PAH-päästöjen lähde. Tämä johtuu takkojen ja kiinteitä polttoaineita käyttävien pienikokoisten polttolaitteiden käytöstä pienpoltossa. Joissakin maissa takkojen tavanomaisena polttoaineena käytetään hiiltä. Hiilenpolttounit päästävät puunpolttoaineesta vähemmän PAH-yhdisteitä ympäristöön, koska hiilenpolttoaineissa polttolämpötila on suurempi ja polttoaineiden laatu on tasaisempi.
68. Tämän lisäksi optimoiduin käyttöominaisuuksin (esimerkiksi poltto-aika) varustetut polttojärjestelmät vähentävät pienpoltosta peräisin olevia PAH-päästöjä tehokkaasti. Optimoidut poltto-ominaisuudet sisältävät optimoitujen polttokammioiden suunnittelun sekä optimoidun ilmansyötön. Käytettävissä on useita tekniikoita, joilla polttoolosuhteet voidaan optimoida ja päästöjä vähentää. Erilaisten tekniikoiden synnyttämien päästöjen välillä on merkittäviä eroja. Nykyaikaisella parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa hyödyntävällä puulämmitteisellä lämmityskattilalla, jossa on kuumavesivaraaja, päästöjä voidaan vähentää 90 prosenttia verrattuna vanhentuneeseen, ilman kuumavesivaraajaa toimivaan lämmityskattilaan. Nykyaikaisessa lämmityskattilassa on kolme eri osaa: tulisija puun kaasunpolttoa varten, keraamisia tai muita materiaaleja sisältävä kaasunpoltto-osa, joka kestää noin 1 000 °C:n lämpötilan, sekä lämpöä johtava osa. Lämpöä johtavan osan, jossa vesi absorboi lämmön, olisi oltava riittävän pitkä ja tehokas, jotta kaasun lämpötila ehtisi laskea 1 000:sta 250 °C:seen tai sen alle. Käytettävissä on myös useita tekniikoita, joilla vanhojen ja vanhentuneiden lämmityskattiloiden toimintaa voidaan tehostaa esimerkiksi kuumavesivaraajien, keraamisten syöttimien ja pelletinpolttimien avulla.

69. Palamisnopeuksien tehostaminen johtaa hiilimonoksidin (CO), hiilen kokonaispäästöjen ja PAH-päästöjen vähenemiseen. CO:n ja hiilen kokonaispäästöjä koskevien raja-arvojen (tyyppihyväksyntää koskevat asetukset) asettaminen vaikuttaa myös PAH-päästöihin. Määrältään vähäiset CO:n ja hiilen kokonaispäästöt aikaansaavat määrältään vähäisiä PAH-päästöjä. Koska PAH-päästöjen mittaaminen on huomattavasti kalliimpaa kuin CO-päästöjen mittaaminen, on kustannustehokkaampaa asettaa raja-arvot CO:n ja hiilen kokonaispäästöille. Työskentelyä enintään 300 kW:n hiili- ja puulämmitteisten lämmityskattiloiden CEN-standardia koskevan ehdotuksen laatimiseksi jatketaan (katso taulukko 7).

Taulukko 7

Luonnokset CEN-standardeiksi vuonna 1997

Luokka	Teho (kW)	3	2	1	3	2	1	3	2	1
		CO			Hiilivetyjen kokonaispäästöt			Hiukkaset		
Manuaalinen	< 50	5 000	8 000	25 000	150	300	2 000	150/125	180/150	200/180
	> 50-150	2 500	5 000	12 500	100	200	1 500	150/125	180/150	200/180
	> 150-300	1 200	2 000	12 500	100	200	1 500	150/125	180/150	200/180
Automaattinen	< 50	3 000	5 000	15 000	100	200	1 750	150/125	180/150	200/180
	> 50-150	2 500	4 500	12 500	80	150	1 250	150/125	180/150	200/180
	> 150-300	1 200	2 000	12 500	80	150	1 250	150/125	180/150	200/180

Huomaa: Päästötasot mg/m³ happipitoisuuden ollessa 10 prosenttia.

70. Pienpolton puunpolttouuneista peräisin olevia päästöjä voidaan vähentää:
- nykyisten uunien osalta asianmukaista uunien käyttöä, yksinomaan käsittelemättömän puun käyttöön kannustamista, polttoaineiden käsittelyjärjestelmiä sekä puun kosteudenpoistomenetelmiä koskevalla yleisellä tiedottamisella ja tietoisuutta lisäävillä ohjelmilla;
 - uusien uunien osalta soveltamalla CEN-standardiluonnoksen (ja Yhdysvaltojen ja Kanadan vastaavien tuote-standardien) mukaisia tuotestandardeja.
71. PAH-päästöjä vähentäviä yleisiä toimenpiteitä ovat pienpolton keskuslämmitysjärjestelmien kehittämiseen sekä energiansäästöön liittyvät toimenpiteet, kuten tehostettu lämmöneristys energiankulutuksen vähentämiseksi.
72. Tiedot esitetään lyhyesti taulukossa 8.

Taulukko 8

Pienpoltosta peräisin olevien PAH-päästöjen vähentämistä koskevat toimenpiteet

Käsittelyvaihtoehdot	Päästötaso (%) <u>a/</u>	Arvioidut kustannukset	Käsittelyyn liittyvät riskit
Kuivan hiilen ja kuivan puun käyttö (kuiva puu on puuta, jota on varastoitu vähintään 18–24 kuukautta).	Suuri tehokkuus	Keski-suuret	Uunien valmistajien kanssa on käytävä neuvotteluja uunien hyväksymisjärjestelmän käyttöön ottamiseksi.
Kuivan hiilen käyttö.	Suuri tehokkuus		
Kiinteiden polttoaineiden järjestelmien suunnittelu optimoitujen, täydellisen palamisen takaavien olosuhteiden luomiseksi: — kaasuuntumisosa, — palaminen keraamisissa osissa, — tehokas lämpöä johtava osa.	55		
Kuumavesivaraaja.	30–40	Pienet	Voidaan saavuttaa myös tehokkaalla yleiskoulutuksella, johon yhdistetään käytännön ohjeita ja uuni-tyyppejä koskevia säännöksiä.
Tekniset ohjeet käytön tehostamiseksi.			
Yleinen puunpolttouunien käyttöä koskeva tiedotusohjelma.			

a/: Jäljellä olevat päästöjen tasot verrattuna vähentämättömiin päästöihin.

E. Puunsuojausta harjoittavat laitokset

73. Puunsuojaus, jossa käytetään PAH-yhdisteitä sisältäviä kivihiilitervatuotteita, on yksi merkittävä ilmakehään vapautuvien PAH-päästöjen lähde. Päästöt voivat aiheutua joko itse puun kyllästysprosessin tai ulkoilmassa tapahtuvan kyllästetyn puun varastoinnin, käsittelyn tai käytön aikana.
74. Laajimmin käytetyt PAH-yhdisteitä sisältävät kivihiilitervatuotteet ovat karbolineumi ja kreosootti. Molemmat aineet ovat PAH-yhdisteitä sisältäviä kivihiilitervatisleitä, joita käytetään puutavaran (puun) suojaamiseen luonnolliselta lahoamiselta.
75. Puunsuojaamisesta, puunsuojauslaitteistoista ja varastointitiloista vapautuvia PAH-päästöjä voidaan vähentää soveltamalla erilaisia lähestymistapoja joko erikseen tai yhdistelmänä, kuten:
- a) varastointiolosuhteita koskevat vaatimukset huuhtoutuneiden PAH-yhdisteiden sekä sadeveten joutuneiden epäpuhtauksien aiheuttaman maa- ja pintavesien saastumisen ehkäisemiseksi (kuten sadeveden pitäminen poissa varastointitiloista, kattojen peittäminen, epäpuhtauksia sisältävän veden käyttäminen uudelleen kyllästysprosessissa, valmistettuja materiaaleja koskevat laatuvaatimukset);
 - b) kyllästyslaitoksista ilmakehään vapautuvia päästöjä vähentävät toimenpiteet (esimerkiksi kuuma puutavara olisi jäädytettävä 90 °C:sta vähintään 30 °C:seen ennen sen kuljettamista varastotiloihin). Kuitenkin parhaana käytettävissä olevana tekniikkana olisi suositettava vaihtoehtoista menetelmää, jossa painehöyryä käytetään tyhjiössä puun kyllästämiseen kreosootilla;
 - c) puunsuoja-aineiden optimaalinen käyttö, jossa käsitellylle puutuotteelle annetaan asianmukainen suoja paikan päällä, voidaan pitää parhaana käytettävissä olevana tekniikkana, koska tämä tekniikka vähentää kuljetustarvetta ja puunsuojauslaitoksista peräisin olevia päästöjä;
 - d) sellaisten puunsuojaustuotteiden käyttäminen, joissa on vähäinen määrä pysyviksi orgaanisiksi yhdisteiksi luokiteltavia PAH-yhdisteitä:
 - mahdollisesti käyttämällä muunnettua kreosoottia, jota voidaan pitää 270—355 °C:n lämpötilassa kiehuvana tislauksijakeena, minkä avulla voidaan vähentää sekä helpommin haihtuvien että raskaampien ja myrkyllisempien PAH-yhdisteiden päästöjä,
 - myös karbolineumin käytön rajoittaminen vähentäisi PAH-päästöjä;
 - e) PAH-pohjaisten tuotteiden käyttöä vähentävien, taulukossa 9 esitettyjen kaltaisten vaihtoehtojen arvioiminen ja tämän jälkeen niiden käyttäminen soveltuvien osin.
76. Kyllästetyn puun polttaminen lisää PAH-yhdisteiden päästöjä ja synnyttää muita haitallisia aineita. Mikäli kyseistä polttamista tapahtuu, sen olisi tapahduttava asianmukaisella vähennystekniikalla varustetuissa laitoksissa.

Taulukko 9*PAH-pohjaisia tuotteita käsittävän puunsuojauksen vaihtoehdot*

Eri käsittelyvaihtoehdot	Käsittelyyn liittyvät riskit
Vaihtoehtoisten materiaalien käyttäminen rakentamisessa: — kestäväällä tavalla tuotettu kovapuu (reunavallit, aidat, portit), — muovit (puutarhatolpat), — betoni (ratapölkkyt), — keinotekkoisten rakenteiden korvaaminen luonnonrakenteilla (reunavallit, aidat, jne.), — käsittelemättömän puun käyttäminen. Kehitteillä on useita vaihtoehtoisia puunsuojaustekniikoita, jotka eivät sisällä puun kyllästystä PAH-pohjaisilla tuotteilla.	Muita ympäristöongelmia on arvioitava, tällaisia ovat: — soveltuvalla tavalla tuotetun puun saatavuus, — muovien, erityisesti PVC:n, tuotannosta ja hävittämisestä syntyvät päästöt.

LIITE VI

**RAJA-ARVOJEN SEKÄ PARHAAN KÄYTETTÄVISSÄ OLEVAN TEKNIIKAN KÄYTTÖÖNOTTOA KOSKEVA
AIKATAULU UUSIEN JA NYKYISTEN KIINTEIDEN LÄHTEIDEN OSALTA**

Raja-arvojen ja parhaan käytettävissä olevan tekniikan käyttöönottoa koskeva aikataulu on seuraava:

- a) uudet kiinteät lähteet: kaksi vuotta tämän pöytäkirjan voimaantulopäivästä,
- b) nykyiset kiinteät lähteet: kahdeksan vuotta tämän pöytäkirjan voimaantulopäivästä. Tarvittaessa tätä ajanjaksoa voidaan pidentää tiettyjen nykyisten kiinteiden lähteiden osalta kansallisessa lainsäädännössä säädetyn siirtymäjaksón mukaisesti.

LIITE VII

**LIIKKUVISTA LÄHTEISTÄ PERÄISIN OLEVIEN PYSYVIEN ORGAANISTEN YHDISTEIDEN PÄÄSTÖJÄ
KOSKEVAT SUOSITELLUT VÄHENTÄMISTOIMENPITEET**

1. Asian kannalta merkitykselliset määritelmät ovat tämän pöytäkirjan liitteessä III.

I Uusia ajoneuvoja koskevat saavutettavissa olevat päästötasot sekä polttoaineita koskevat muuttujat

A. Uusia ajoneuvoja koskevat saavutettavissa olevat päästötasot

2. Dieselmääräiset henkilöajoneuvot

Vuosi	Vertailukohde	Raja-arvot	
		Hiilivety- ja NO _x -määrä	Hiukkasmäärä
1.1.2000	Kaikki	0,56 g/km	0,05 g/km
1.1.2005 (viitteellinen)	Kaikki	0,3 g/km	0,025 g/km

3. Raskaat ajoneuvot

Vuosi/testisykli	Raja-arvot	
	Hiilivety määrä	Hiukkasmäärä
1.1.2000/ESC-sykli	0,66 g/kWh	0,1 g/kWh
1.1.2000/ETC-sykli	0,85 g/kWh	0,16 g/kWh

4. Muut kuin tieliikenneajoneuvot

Vaihe 1 (viite: asetus (ETY) N:o / (*))

Nettoteho (P) (kW)	Hiilivety määrä	Hiukkasmäärä
$P \geq 130$	1,3 g/kWh	0,54 g/kWh
$75 \leq P < 130$	1,3 g/kWh	0,70 g/kWh
$37 \leq P < 75$	1,3 g/kWh	0,85 g/kWh

(*) Yhtenäiset määräykset maanviljelys- ja metsätraktoreihin asennettavien ahdinmoottoreiden hyväksynnästä moottoreista peräisin olevien epäpuhtauksien päästöjen osalta. Sääntö tuli voimaan 15 päivänä joulukuuta 1995, ja asetuksen muutos tuli voimaan 5 päivänä maaliskuuta 1997.

Vaihe 2

Nettoteho (P) (kW)	Hiilivety massa	Hiukkasmaassa
$0 \leq P < 18$		
$18 \leq P < 37$	1,5 g/kWh	0,8 g/kWh
$37 \leq P < 75$	1,3 g/kWh	0,4 g/kWh
$75 \leq P < 130$	1,0 g/kWh	0,3 g/kWh
$130 \leq P < 560$	1,0 g/kWh	0,2 g/kWh

B. Polttoaineita koskevat muuttujat

5. Dieselpolttoaine

Muuttuja	Yksikkö	Raja-arvot		Testimenetelmä
		Vähimmäisarvo (2000/2005) (*)	Enimmäisarvo (2000/2005) (*)	
Setaaniluku	—	51/E. M.	—	ISO 5165
Tiheys 15 °C:ssa	kg/m ³	—	845/E. M.	ISO 3675
Haihtuvuus (95%)	°C	—	360/E. M.	ISO 3405
PAH-yhdisteet	massa-%	—	11/E. M.	prIP 391
Rikki	ppm	—	350/50 (**)	ISO 14956

E. M. Ei määritelty.

(*) Arvo 1. tammikuuta kyseisenä vuonna.

(**) Ohjearvo.

II Polttoaineissa ja voiteluaineissa käytettävien halogenoitujen puhdistavien lisäaineiden käyttöä koskevat rajoitukset

6. Joissakin maissa 1,2-dibromimetaania käytetään yhdessä 1,2-dikloorimetaanin kanssa lyijypitoisen bensiinin puhdistavana lisäaineena. Tämän lisäksi PCDD/F-aineita muodostuu koneessa polttoprosessien aikana. Kolmitiekatalysaattoreiden käyttö autoissa edellyttää lyijyttömän polttoaineen käyttöä. Puhdistavien lisäaineiden ja muiden halogeeneja sisältävien yhdisteiden käyttöä lisäaineina bensiinissä ja muissa polttoaineissa olisi vältettävä mahdollisimman tehokkaasti.
7. Tieliikennemootoriajoneuvojen pakokaasujen PCDD/F-aineiden päästöjen vähentämistoimenpiteet esitetään lyhyesti taulukossa 1.

Taulukko 1

Tieliikennemootoriajoneuvojen pakokaasujen PCDD/F-aineiden päästöjen vähentämistoimenpiteet

Käsittelyvaihtoehdot	Käsittelyyn liittyvät riskit
Halogenoitujen yhdisteiden polttoaineisiin lisäämisen välttäminen — 1,2-dikloorimetaani, — 1,2-dikloorimetaani ja vastaavat bromiyhdisteet kipinäsytytys-moottoreiden lyijypitoisissa polttoaineissa käytettyinä puhdistavina lisäaineina. (Bromiyhdisteet saattavat johtaa bromattujen dioksiinien tai furaanien muodostumiseen.) Halogenoitujen lisäaineiden välttäminen polttoaineissa ja voiteluaineissa.	Halogenoidut puhdistavat lisäaineet poistuvat käytöstä, kun lyijypitoisten polttoaineiden markkinat supistuvat kipinä-sytytysmoottoreissa käytettävien silmukaltaan suljettujen kolmitiekatalysaattoreiden lisääntyvän käytön vuoksi.

III Liikkuvista lähteistä aiheutuvia pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä koskevat torjuntatoimenpiteet

A. Moottoriajoneuvoista aiheutuvat pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöt

8. Moottoriajoneuvoista aiheutuvat pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöt ovat hiukkasiin sitoutuneita PAH-yhdisteitä, jotka vapautuvat ilmakehään dieselkäyttöisistä ajoneuvoista. PAH-yhdisteitä pääsee ilmakehään vähäisiä määriä myös bensiinikäyttöisistä ajoneuvoista.
9. Voiteluöljyt ja polttoaineet saattavat sisältää halogenoituja yhdisteitä öljyjen ja polttoaineiden lisäaineina tai tuotantoprosessien takia. Nämä yhdisteet saattavat muuntua palamisen yhteydessä PCDD/F-yhdisteiksi, ja tämän jälkeen ne saattavat vapautua ilmakehään pakokaasujen mukana.

B. Tarkastus ja huolto

10. Dieselkäyttöisten liikkuvien lähteiden osalta PAH-yhdisteiden päästöjen vähentämisen tehokkuus voidaan varmistaa ohjelmilla, joissa liikkuvat lähteet testataan säännöllisesti mittaamalla hiukkaspäästöt, mittaamalla läpinäkyvyyttä vapaan kiihdytyksen aikana tai käyttämällä muita vastaavia menetelmiä.
11. Bensiinikäyttöisten liikkuvien lähteiden osalta PAH-yhdisteiden (muiden pakokaasun ainesosien lisäksi) päästöjen vähentämisen tehokkuus voidaan varmistaa ohjelmilla, joissa polttoaineiden annostelu ja katalysaattorin tehokkuus testataan säännöllisesti.

C. Diesel- ja bensiinikäyttöisistä moottoriajoneuvoista peräisin olevien PAH-yhdisteiden päästöjen vähentämistekniikat

1. Vähennysteknologiaa koskevat yleiset näkökohdat

12. On tärkeää varmistaa se, että ajoneuvojen suunnittelussa otetaan huomioon päästöjä koskevat standardit koko ajoneuvon käyttöänsä osalta. Tämä voidaan toteuttaa varmistamalla tuotannon vaatimustenmukaisuus, koko kestävyys käyttöänsä aikana, päästöjä vähentäviä rakenneosia koskeva takuu sekä viallisten ajoneuvojen kunnostus. Käytössä olevien ajoneuvojen osalta päästöjen vähentämisen jatkuvuus voidaan varmistaa tehokkaan tarkastus- ja huolto-ohjelman avulla.

2. Päästöjen vähentämistä koskevat tekniset toimenpiteet

13. Seuraavat PAH-päästöjen vähentämistoimenpiteet ovat tärkeitä:

- a) polttoaineiden laatuvaatimukset ja moottoreiden säätäminen päästöjen vähentämiseksi (esitoimenpiteet);
- b) pakokaasujen käsittelyjärjestelmien, kuten hapettavien katalysaattoreiden tai hiukkaserottimien asentaminen (jälkitoimenpiteet).

1) Dieselmoottorit

14. Dieselpolttoaineen muuntamisella voidaan saavuttaa kahdenlaista etua: pienentynyt rikkipitoisuus vähentää hiukkaspäästöjä ja lisää hapettavien katalyyttien muuntotehokkuutta, ja di- ja tri-aromaattisten yhdisteiden väheneminen vähentää PAH-yhdisteiden muodostumista ja päästöjä.

15. Yksi päästöjä vähentävä esitoimenpide on moottorin muuntaminen entistä täydellisemmän palamisen saavuttamiseksi. Käytössä on useita erilaisia muuntotapoja. Yleensä ajoneuvojen pakokaasujen koostumukseen vaikuttavat muutokset polttokammion suunnittelussa ja tavallista suurempi polttoaineen ruiskutusaine. Tällä hetkellä useimmissa dieselmoottoareissa käytetään mekaanisia moottorin ohjausjärjestelmiä. Uusissa moottoreissa käytetään yhä enemmän tietokoneistettuja elektronisia ohjausjärjestelmiä, joiden avulla päästöjä on mahdollista vähentää entistä joustavammin. Toisessa päästöjä vähentävässä teknologiassa yhdistyvät turboahdin- ja välijäähdytystekniikka. Kyseinen järjestelmä vähentää tehokkaasti NO_x -päästöjä sekä säästää polttoainetta ja lisää moottorin tehoa. Raskaiden ja kevyiden ajoneuvojen moottoreiden osalta yksi mahdollisuus on imusarjojen säätö.

16. Voiteluöljyn säätely on tärkeää hiukkasainekseen vähentämiseksi, koska 10–50 prosenttia hiukkasaineksestä muodostuu moottoriöljystä. Öljyn kulutusta voidaan vähentää tarkemmilla moottoreiden valmistusvaatimuksilla ja parannetuilla moottoritiivisteillä.

17. Päästöjen torjunnan jälkitoimenpiteet koskevat pakokaasujen käsittelyjärjestelmien lisäämistä. Yleensä dieselmoottoareiden osalta happikatalyyttien käyttö yhdessä hiukkassuodattimen kanssa on osoittautunut tehokkaaksi PAH-päästöjen vähentäjäksi. Tällä hetkellä arvioidaan hiukkasten hapetuserotinta. Kyseinen erotin sijoitetaan pakokaasujärjestelmään erottelemaan hiukkasainekseen, ja se mahdollistaa suodattimen osittaisen regeneroinnin, erotin polttaa kerätyt hiukkasainekset järjestelmän sähkölämmitystä tai jotakin muuta talteenottomenetelmää hyödyntäen. Passiivisten järjestelmäeroittimien moitteettomasti toimiva regenerointi tavallisen käytön yhteydessä edellyttää polttimella tehostetun regenerointijärjestelmän tai lisäaineiden käyttöä.

2) Bensiinimoottorit

18. Bensiinikäyttöisten moottoreiden PAH-päästöjä vähentävät toimenpiteet perustuvat pääasiassa silmukaltaan suljetun kolmitiekatalysaattoreiden käyttöön, katalysaattorin toimiessa PAH-yhdisteet vähentyvät osana hiilivety-päästöjä.

19. Parannettu kylmäkäynnistys vähentää orgaanisia päästöjä yleisesti ja erityisesti PAH-päästöjä (esimerkiksi käynnistyskatalyytit, tehostettu polttoaineen höyrystyminen/atomisointi, kuumakatalyytit).

20. Moottoroitujen tieliikenneajoneuvojen pakokaasujen sisältämiä PAH-päästöjä vähentävät toimenpiteet esitetään lyhyesti taulukossa 2.

Taulukko 2*Moottoroitujen tieliikenneajoneuvojen pakokaasujen sisältämiä PAH-päästöjä vähentävät toimenpiteet*

Käsittelyvaihtoehdot	Päästötaso (%)	Käsittelyyn liittyvät riskit
Kipinäsytytysmoottorit:	10—20	Lyijyttömän bensiinin saatavuus
— silmukaltaan suljetut kolmitiekatalysaattorit,	5—15	Markkinoilla joissakin maissa.
— kylmäkäynnistyksen aikana vapautuvia päästöjä vähentävät katalyytit.		Jalostuskapasiteetin saatavuus.
Kipinäsytytysmoottoreiden polttoaineet:		
— aromaattisten aineiden vähentäminen,		
— rikin vähentäminen.		
Dieselmoottorit:	20—70	Jalostuskapasiteetin saatavuus.
— happikatalyytit,		
— hapetuserottimet, hiukkassuodattimet.		
Dieselpolttoaineen muuntaminen:		
— rikin vähentäminen hiukkaspäästöjen vähentämiseksi.		
Dieselmoottoreita koskevien vaatimusten parantaminen:		Nykyiset tekniikat.
— elektroninen ohjausjärjestelmä, ruiskutustehon säätö ja polttoaineen suuripaineinen ruiskutus,		
— turboahtaminen ja välijäähdytys,		
— pakokaasujen uudelleenkierrätys.		

LIITE VIII

HUOMATTAVAT KIINTEIDEN LÄHTEIDEN LUOKAT

I Johdanto

Tämä luettelo ei kata uusia tuotteita koskevaan tutkimukseen, uusien tuotteiden kehittelyyn ja testaukseen käytettäviä laitoksia eikä näiden laitoksien osia. Tätä luetteloa yksityiskohtaisempi luokkien kuvaus on liitteessä V.

II Luokat

Luokka	Luokan kuvaus
1	Yhdyskuntajätteen, vaarallisen jätteen, sairaalajätteen ja jätevesilietteen poltto, mukaan lukien rinnakkaispoltto
2	Sintrauslaitokset
3	Kuparin tuotanto ja jalostus
4	Teräksen tuotanto
5	Alumiinin jalostuksessa käytettävät sulatot
6	Fossiilisten polttoaineiden poltto lämpökapasiteetiltaan yli 50 MW _{th} :n höyrylämpökattiloissa ja teollisuuslämpökattiloissa
7	Pienpoltto
8	Lämpökapasiteetiltaan alle 50 MW _{th} :n puunpolttolaitokset
9	Koksin tuotanto
10	Anodituotanto
11	Alumiinin tuotanto Söderbergin prosessin avulla
12	Puunsuojausta harjoittavat laitokset, paitsi ne osapuolet, joiden osalta tämä luokka ei muodosta merkittävää osuutta PAH-yhdisteiden kokonaispäästöistä (kuten liitteessä III on määritelty)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 30 päivänä huhtikuuta 2003,
tukiohjelmasta, jonka Italia (Toscanan alue) aikoo panna täytäntöön kasvihuonekaasupäästöjen
vähentämiseksi

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 1327)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/260/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

ottaa huomioon komission päätöksen K(2002) 3585 lopullinen ⁽¹⁾, jolla komissio päätti aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn, joka koskee osaa tuesta C60/2002 (ex N 747/2001),

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

(1) Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle 6 päivänä marraskuuta 2001 päivätyllä ja 9 päivänä marraskuuta 2001 komissioon saapuneeksi kirjatulla kirjeellä (A/38755) EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti edellä mainitusta tukiohjelmasta.

(2) Komissio pyysi ilmoitetusta ohjelmasta lisätietoja 13 päivänä joulukuuta 2001 päivätyllä kirjeellä D/55204. Koska tiedot, jotka Italian viranomaiset toimittivat 18 päivänä tammikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä A/30363 ja 12 päivänä maaliskuuta 2002 päivätyllä kirjeellä A/31888, olivat puutteellisia, komissio lähetti 21 päivänä helmikuuta 2002 (D/50737) ja 25 päivänä huhtikuuta 2002 (D/51984) neuvoston asetuksen N:o 659/1999 ⁽²⁾ 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti muistutuskirjeet.

(3) Pyydettyään tietojen toimittamiselle asetetun määräajan pidentämistä Italian viranomaiset toimittivat tietoja 6 päivänä kesäkuuta 2002 päivätyllä kirjeellä A/34113 (kirjeen liitteenä oli ensimmäistä kertaa tietoja oikeusperustasta) ja lähetti lisäasiakirjoja 12 päivänä kesäkuuta 2002 päivätyllä kirjeellä A/34291.

(4) Komissio pyysi 6 päivänä heinäkuuta 2002 päivätyllä kirjeellä D/53543 lisätietoja, jotka Italian viranomaiset toimittivat 8 päivänä elokuuta 2002 päivätyllä kirjeellä A/36074. Italian viranomaiset ilmoittivat samassa kirjeessä katsovansa ilmoituksen alustavan tutkinnan päätyttyneeksi vastauksensa jälkeen.

(5) Asetuksen N:o 659/1999 ⁽³⁾ 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu kahden kuukauden määräaika alkaa kyseisen asetuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti lausunnon vastaanottamista seuraavana päivänä. Komission on näin ollen tehtävä päätös ilmoitetusta tuesta kyseisen määräajan kuluessa.

(6) Komissio ilmoitti Italialle näin ollen 4 päivänä lokakuuta 2002 päivätyllä kirjeellä [SG(2002) D/231959] päättäneensä aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn, joka koskee osaa kyseisestä tuesta.

(7) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ⁽⁴⁾. Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa.

(8) Komissio ei ole saanut huomautuksia asianomaisilta.

⁽¹⁾ EYVL C 331, 31.12.2002, s. 50.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ Ks. alaviite 2.

⁽⁴⁾ Ks. alaviite 1.

(9) Italian virallinen vastaus annettiin 13 päivänä joulukuuta 2002 päivättyllä kirjeellä (A/39170).

iii) 25 000 öljytonnia vastaavat energiasäästöt.

2. YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS TUKIOHJELMASTA

2.1 Oikeusperusta ja tuen tarkoitus

(10) Tukiohjelman oikeusperustana on 20 päivänä toukokuuta 2002 tehty Toscanan aluehallituksen päätös N:o 481. Ohjelman tarkoituksena on vähentää kasvihuonekaasupäästöjä edistämällä uusiutuvien energialähteiden käyttöä ja energiansäästöohjelmia.

(11) Ohjelmaan sisältyy kahdenlaista tukea:

a) Investointitukea, jonka tarkoituksena on edistää uusiutuvien energialähteiden käyttöä sähkö- ja lämpöenergian tuotannossa perustamalla

i) uusia biomassalaitoksia, jotka on mielellään kytketty kaukolämpöverkkoihin;

ii) uusia aurinkoenergalaitoksia;

iii) uusia fotosähkölaitoksia;

iv) uusia uusiutuvista energialähteistä energiaa tuottavia laitoksia (tuulivoima, biohajoava yhdyskuntajäte ja biokaasut), jotka tuottavat energiaa pienten saarten tarpeisiin;

b) Energiansäästötoimenpiteitä, joita ovat

i) asuntotuotantoon liittyvät toimet;

ii) lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien ja erittäin tehokkaiden sähkökomponenttien myynnin edistäminen ja levittäminen asuntotuotannon alalla, yksityisissä ja julkisissa toimistorakennuksissa;

iii) erittäin tehokkaiden sähkökomponenttien käyttöönotto tehtaissa;

iv) vähän ympäristövaikutuksia aiheuttavien polttoaineiden laajemman käytön edistäminen tai polttoaineen käytön tehostaminen teollisuudessa.

(12) Koko ohjelmalle kaudeksi 2002—2007 asetetut yleiset ympäristönsuojeluun liittyvät tavoitteet ovat seuraavat:

i) kasvihuonekaasuista aiheutuvan ilmakehän saastumisen vähentäminen 700 000 hiilidioksiditonniin;

ii) uusiutuvien energialähteiden osuuden nostaminen 3 prosenttiin energian kokonaiskulutuksesta;

2.2 Tarkasteltavana olevien tukien ja investointien muoto

(13) Tuki myönnetään avustuksina, joita ei tarvitse maksaa takaisin.

(14) Tarkasteltavina olevat investoinnit ovat seuraavat:

a) maa-alueisiin tehtävät investoinnit, jotka ovat ehdottomasti tarpeen ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi; osuus tukikelpoisista kokonaiskustannuksista enintään 10 prosenttia;

b) rakennuksiin sekä saastumisen ja haittojen vähentämiseen ja ehkäisemiseen tarkoitettuihin laitoksiin ja laitteisiin tai tuotantomenetelmien mukauttamiseen tehtävät investoinnit;

c) pakolliset menot, jotka liittyvät suoraan suunnitteluun, töiden valvontaan ja testaukseen ja joista on esitettävä kirjanpito.

2.3 Tuki-intensiteetti, tuensaajat ja tukikelpoiset kustannukset

(15) Tuki-intensiteetit ovat seuraavat:

a) Investointituki uusiutuvien energialähteiden käytön edistämiseen:

i) 40 prosenttia brutto uusien biomassalaitosten tukikelpoisista investointikustannuksista;

ii) 30 prosenttia brutto aurinkoenergalaitosten tukikelpoisista kustannuksista;

iii) 75 prosenttia brutto uusien fotosähkölaitosten tukikelpoisista kustannuksista;

iv) 40 prosenttia brutto sellaisten uusien uusiutuvia energialähteitä käyttävien laitosten tukikelpoisista kustannuksista, jotka tuottavat energiaa pienten saarten tarpeisiin käyttämällä tuulivoimaa, biohajoavaa yhdyskuntajätettä ja biokaasuja.

b) Energiansäästöinvestoinnit:

40 prosenttia brutto kaikkien toimenpiteiden tukikelpoisista kustannuksista.

- (16) Kaikki yritykset (pienet, keskisuuret ja suuret) ovat tukikelpoisia. Ohjelmaa ei sovelleta perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoon, jalostamiseen tai markkinointiin liittyvään toimintaan.

2.4 Ohjelman talousarvio ja kesto

- (17) Arvioitu kokonaisbudjetti on 29 miljoonaa euroa ohjelman koko voimassaoloajalta (vuodet 2002—2007).

2.5 Tuen kasautuminen

- (18) Kyseisen tukiohjelman mukaisiin tukikelpoisiin kustannuksiin myönnettävää tukea ei voida yhdistää muuhun perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tukeen eikä muuhun yhteisön avustukseen.

3. MENETTELYN ALOITTAMISEN SYYT

- (19) Komissio on arvioinut toimenpiteen a) "investointituki uusiutuvien energialähteiden käytön edistämiseen" alatoimenpiteet "uudet biomassalaitokset", "uudet aurinkoenergalaitokset" ja "uudet uusiutuvista energialähteistä energiaa pienten saarten tarpeisiin tuottavat laitokset" valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen suuntaviivojen⁽⁵⁾ mukaisesti (jäljempänä "suuntaviivat"). Alatoimenpiteiden on todettu olevan yhdenmukaisia suuntaviivojen 32 kohdan kanssa, ja ne on siten hyväksytty perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla menettelyn aloittamisesta tehdyllä päätöksellä K(2002) 3585 lopullinen.

3.1 Uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistäviä "uusia fotosäkölaitoksia" koskevaan toimenpiteeseen liittyvät epäilyt⁽⁶⁾

- (20) Ilmoituksen alustavassa tutkinnassa komissio totesi, että fotosäkölaitoksille suunnitellulle tuelle ehdotetun 75 prosentin enimmäisintensiteetin voitiin katsoa soveltuvan yhteismarkkinoille vain suuntaviivojen 32 kohdan kolmannen alakohdan perusteella. Komissio pyysi näin ollen Italian viranomaisia perustelemaan kyseisen tukiintensiteetin tarpeellisuuden, kun otetaan huomioon, että tällaisten energiamuotojen tukemiseksi myönnettävän investointituen sallittu perustaso on yleensä 40 prosenttia.

- (21) Koska Italian viranomaiset eivät toimittaneet pyydettyjä tietoja, komissio vahvisti virallisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään epäilevänsä, täyttääkö tuki, jota ohjelmasta aiotaan myöntää uusille fotosäkölaitoksille, suuntaviivojen 32 kohdan kolmannessa alakohdassa asetetut edellytykset, eli onko fotosäkölaitoksiin sovellettavaksi ehdotetun 75 prosentin tuki-intensiteetin hyväksyminen välttämätöntä.

3.2 Energiansäästötoimenpiteisiin liittyvät epäilyt⁽⁷⁾

- (22) Komissio on korostanut, että suuntaviivojen 30 kohdan mukaisesti niiden 6 kohdassa määritellyt energiansäästöinvestoinnit rinnastetaan ympäristönsuojeluinvestointeihin, jos ne ovat 36 kohdan vaatimusten mukaisia. Italian viranomaisilta pyydettiin tästä syystä yksityiskohtaisempia tietoja ilmoitetun ohjelman toimenpiteeseen b) sisältyvistä tuista.
- (23) Komissiolle toimitettujen tietojen mukaan suunnitellun ohjelman nojalla tukikelpoiset kustannukset, jotka koskevat asuntotuotantoon liittyviä toimia ja erittäin tehokkaiden sähkökomponenttien käyttöönottoa, näyttivät liittyvän vain energiankulutuksen valvontaan ja mittaamiseen eivätkä energiankulutuksen alentamiseen. Näyttää lisäksi siltä, että vähän ympäristövaikutuksia aiheuttavien polttoaineiden laajemman käytön edistämiseen tai polttoaineen käytön tehostamiseen teollisuudessa myönnettävän tuen tarkoituksena on saastuttavien polttoaineiden korvaaminen muilla, vähemmän saastuttaviksi katsottavilla polttoaineilla. Vaikka kyseinen tuki on katsottu energiansäästötoimenpiteeksi, sen tarkoituksena näyttää ennemminkin olevan vähentää saastumista.
- (24) Komissio on tästä syystä epäillyt, voidaanko kyseiset energiankulutuksen valvontaan ja mittaamiseen liittyvät investoinnit katsoa energiansäästötoimenpiteiksi. Komissio on ilmoittanut olevansa sitä mieltä, että investoinnit voidaan mahdollisesti katsoa muiden toimenpiteiden rinnalla osaksi energiansäästöhanketta. Niitä ei kuitenkaan voida katsoa erikseen tarkasteltuina energiansäästöinvestoinneiksi.
- (25) Komissio on epäillyt myös, voidaanko saastuttavien polttoaineiden korvaamiseen muilla, oletettavasti vähemmän saastuttavilla polttoaineilla myöntää ympäristönsuojelutukea, sillä toimenpiteestä annettu kuvaus oli liian yleisluontoinen eikä siitä ilmennyt suoraan, kuinka tuki ja yhden tuensaajan tasolla odotettu saastumisen väheneminen liittyivät toisiinsa. Komissio katsoo lisäksi, että vaikka kyseinen toimenpide voitaisiin katsoa saastumisen vähentämiseen myönnettäväksi tueksi, sen hyväksyttävä intensiteetti olisi 30 prosenttia ilmoitetun 40 prosentin sijaan.

⁽⁵⁾ EYVL C 37, 3.2.2001, s. 3.

⁽⁶⁾ Ks. tämän päätöksen 11 kohdan a alakohdan iii luetelmakohta.

⁽⁷⁾ Ks. tämän päätöksen 11 kohdan b alakohhta.

4. ITALIAN HUOMAUTUKSET

4.1 Uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistäviä ”uusia fotosähkölaitoksia” koskevasta alatoimenpiteestä ⁽⁸⁾

- (26) Italian viranomaiset toteavat huomautuksissaan, että tuen myöntäminen 75 prosentin enimmäisintensiteetillä on ehdottoman välttämätöntä fotosähkölaitosten levittämiseksi koko Toscanan alueelle, sillä kyseisestä uusiutuvasta energialähteestä aiheutuvat investointikustannukset ovat erittäin suuret jopa muiden uusiutuvien energialähteiden kalliimpiin muotoihin verrattuna. Viranomaiset katsovat, että suuntaviivojen 32 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaiseen uusiutuvaan energialähteeseen sovellettava 40 prosentin tuki-intensiteetti karkottaa investoijat, jotka voisivat olla kiinnostuneita investoimaan fotosähkölaitoksiin.
- (27) Väitteensä tueksi viranomaiset ovat liittäneet huomautuksiinsa tutkimuksen, jossa osoitetaan viiden eri fotosähkölaitosvaihtoehdon kannattamattomuus vertaamalla investointikustannuksia, todellisena tuotantona mitattua energiatuotantoa, energian myynnistä hintaan 0,18 euroa/kWh saatavaa arvioitua vuotuista bruttotuottoa ja investointien kuoletusaikaa ilman tukea.
- (28) Seuraavassa taulukossa on yhteenveto tutkimustuloksista:

KAPASITEETTI	Investointikustannukset (euroa)	Todellinen tuotanto (kWh/päivä)	Vuotuinen bruttotuotto (euroa)	Kuoletusaika ilman tukea (vuotta)
0,2 kW	1 370,00	5,12	42,00	32
0,2 kW	3 320,00	0,64	42,00	79
1,6 kW	17 800,00	0,64	336,00	53
5 kW	38 280,00	16,00	1 051,20	36
50 kW	347 050,00	160,00	10 512,00	33

- (29) Kapasiteettiltaan vastaavan laitostyyppin (0,2 kW) ottaminen huomioon kahteen kertaan johtuu laitosten käyttötarkoituksista. Ensin mainitun laitoksen tarkoituksena on tuottaa sähköä pienessä mittakaavassa (ts. paikalliselle sääasemalle tai maaseudulla sijaitsevan yksittäisen hautausmaan valaistukseen). Toisen laitoksen tarkoituksena on tuottaa sähköä maatalouden tarpeisiin käytettävälle vedennostolaitteelle. (Huomattava ero laitosten kustannustasojen välillä johtuu jälkimmäisessä laitoksessa tarvittavan pumppauslaitteen kustannuksista.) Kumpikaan laitos ei ole yhteydessä jakeluverkkoon. Myöskään laitos, jonka kapasiteetti on 1,6 kW, ei ole yhteydessä jakeluverkkoon. Kapasiteettiltaan suuremmat laitokset (5 ja 50 kW:n laitokset) on sitä vastoin tarkoitus liittää jakeluverkkoon.

- (30) Tutkimuksen mukaan kyseisenkaltaisen investoinnin kuoletusaika ilman tukea olisi 32—79 vuotta. Yksikään investoija ei näin ollen tekisi kyseistä investointia, sillä tällaisten laitosten keskimääräinen toiminta-aika on 25—30 vuotta.
- (31) Lisäksi Italian viranomaiset vahvistivat lupauksensa noudattaa suuntaviivojen 37 kohdan ensimmäistä ja neljättä alakohtaa, jotka koskevat uusiutuvan energian lisäkustannusten laskentaa ja joiden mukaan uusiutuvan energian osalta tukikelpoisiksi kustannuksiksi katsotaan yleensä ne lisäkustannukset, joita yritykselle aiheutuu perinteisen ja todellisenä tuotantona mitattuna kapasiteettiltaan vastaavan energiantuotantolaitoksen kustannuksiin verrattuna. Italian viranomaiset olivat sitoutuneet jo ilmoituksessaan ⁽⁹⁾ antamaan erillisen ilmoituksen tapauksista, joissa tukikelpoiset kustannukset lasketaan eri tavalla.
- (32) Komissiolle on toimitettu myös taulukko, jossa vertailaan jakeluverkkoon liitettyjen fotosähkölaitosten tuotaman ”vihreän” sähkön investointikustannuksia muiden uusiutuvien energialähteiden (tuuli- ja vesivoima, biokaasu, maalämpö ja biomassa) ja perinteisten sähköntuotantolaitosten tuottaman ”harmaan” sähkön kustannuksiin. Kyseiset tiedot on saatu ENEA:n (kansallinen energia- ja ympäristövirasto) alaisuudessa toimivan kestävä kehitystä käsittelevän yksikön laatimasta teknisestä selvityksestä.

(euroa/Kw)

ENERGIALÄHDE	INVESTOINTIKUSTANNUKSET
fotosähkö	7 746-8 263
tuuli	1 033-1 291
vesivoima (pienet, teholtaan 0—3 MW:n laitokset)	1 807-2 324
biokaasu	1 291-1 549
maalämpö	2 324
biomassa	2 324-2 582
muut kuin uusiutuvat	413-464

4.2 Energiansäästötoimenpiteistä ⁽¹⁰⁾

- (33) Menettelyn käynnistyttyä Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle päättäneensä muuttaa joitakin tarkasteltavana olevan toimenpiteen mukaisia tukikelpoisia investointeja. Ilmoitukseen sisältyneen aiemman luettelon korvaava muutettu luettelo on seuraava:
- a) Erittäin tehokkaat lämmönkehittimet;
- b) Lämmöneristys;

⁽⁹⁾ Ks. 1.8.2002 päivätty, 9.8.2002 saapuneeksi kirjattu (viitteellä A/36098) kirje nro 9709.

⁽¹⁰⁾ Ks. tämän päätöksen 11 kohdan b alakohta.

⁽⁸⁾ Ks. tämän päätöksen 11 kohdan a alakohtaa.

c) Erittäin tehokkaat valaisimet;

d) Välitulistimet.

Lisäksi viranomaiset vahvistivat aikovansa soveltaa kaikkiin 11 kohdan b alakohdan toimenpiteen alatoimenpiteisiin 40 prosentin tuki-intensiteettiä.

- (34) Italian viranomaiset liittivät huomautuksiinsa myös seuraavan teknisen selvityksen kustakin alatoimenpiteestä saatavasta energiansäästöstä:

a) Erittäin tehokkaat kattilat

- (35) Kattilasta, jonka energian muuntamisen hyötysuhde on yli 0,92 verrattuna nykyisin käytössä olevan kattilan hyötysuhteeseen 0,75, saatava perusenergiasäästö ilmastovyöhykkeellä D, jonka efektiivinen lämmöntarve on keskimäärin 6 200 Mcal vuodessa kattilaa kohden, on 0,15 toe vuodessa laskentayksikköä kohden (vastaava asuntoyksikkö).
- (36) Italian viranomaisten mukaan kyseisestä arviosta on vähennettävä 0,02 toe/vuosi sähkönkulutuksen kasvun perusteella ja siihen on lisättävä 0,05 toe/vuosi sytetyksien puuttumisesta aiheutuvan kulutuksen alenemisen ja 0,035 toe/vuosi kuumen veden kulutuksen alenemisen takia.
- (37) Energiansäästö on näin ollen kaiken kaikkiaan 0,185 toe/vuosi eli hieman yli 150 euroa vuotta kohden, jos asuintilojen energiakustannukset ovat 800 euroa/toe.

b) Lämmöneristys

- (38) Eristemateriaalien lämmöneristävyyden on ilmastovyöhykkeellä D oltava vähintään 1,1 m² K/W, joka vastaa 4–6 senttimetrin paksuista polystyreeniä.
- (39) Koska lämmönjohtavuus oli ennen toimenpiteen toteuttamista 1,4–1,7 W/m² K pinta-alaltaan 100 neliömetrin lämpöeristetyissä tiloissa, odotettavissa olevat energiansäästöt ovat 0,28–0,36 toe/vuosi asuinrakennusten osalta ja 0,24–0,32 toe/vuosi toimisto- ja liiketilojen osalta.

c) Erittäin tehokkaat valaisimet

- (40) Toimenpide sisältää pien- ja putkiloistelamppuja sekä elohopea- ja natriumhöyrylamppeja.
- (41) Keskimääräisten energiansäästöjen laskentaperusteena on käytetty säästöjä, jotka saadaan hehkulamppujen korvaamisesta pienloistelampuilla, joissa on kiinteä syöttöjohto. Jos sähkönkulutuksen ja primaarienergian muutokertoimeksi otetaan 0,22 10⁻³ toe/kWh ja korvauten hehkulampun teho on 100 wattia, sen korvaavan loistelampun teho 20 wattia ja loistelampun vuotuinen käyttöaika 1 000 tuntia, energiansäästökseksi saadaan 17,6 10⁻³ toe/vuosi lampun kohden.

d) Välitulistimet

- (42) Lämmönvaihtimet, lämpöpumput, lämmönvaraajat sekä lauhteen kierrätys- ja höyryn uudelleenpaineistuslaitokset ovat tässä alatoimenpiteessä tukikelpoisia. Koska kyseinen kierrätyslämpö jäisi muutoin käyttämättä, sen talteenoton ansiosta säästetään vastaavan lämpömäärän tuottamiseen tarvittava energiamäärä.
- (43) Höyryn uudelleenpaineistuslaitosten tapauksessa energiansäästö (ES) lasketaan seuraavasti: $ES = (Hv - E / 0,39) / 4,187 \cdot 10^{-4}$. Koska E (1 höyrykilon paineistamiseen tarvittava energiamäärä) riippuu lämpötilasta ja entalpiaerosta, tulokseksi saadaan vaihtelevia energiansäästöluokkia, jotka esitetään seuraavassa taulukossa:

Lämpötilaero (°C)	E (kJ/kg)	ES (toe/kg)
< 10	75,35	0,0494
10-20	99,52	0,0479
> 20	146,44	0,0450

Primaarienergian säästökseksi saadaan näin ollen 45–50 toe paineistettua höyrytonnia kohden.

- (44) Italian viranomaiset sitoutuivat jälleen laskemaan tukielpoiset kustannukset siten, että niistä vähennetään mahdollisesta kapasiteetin kasvusta saatavat edut, investoinnin pitoajan ensimmäisten viiden vuoden kustannussäästöt ja samana aikana tuotetut ylimääräiset oheistuotteet.

5. ARVIOINTI

5.1 Onko kyse EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta tuesta?

- (45) Komissio on arvioinut ilmoitetun tukiohjelman EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan nojalla. Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätään, että ”jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan”.
- (46) Suunnitellun tukiohjelman mukaiset toimenpiteet toteutetaan julkisesti rahoitettuna harkinnanvaraisina avustuksina. Kyseiset avustukset parantavat tuensaajayritysten taloudellista asemaa ja voivat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Toimenpiteet kuuluvat näin ollen EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

5.2 Onko kyse sääntöjenvastaisesta tuesta?

- (47) Italian viranomaiset ovat täyttäneet perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisen velvoitteensa ilmoittamalla ohjelmasta komissiolle ennen sen voimaansaattamista.

5.3 Tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille

- (48) Komissio on arvioinut tukitoimenpiteet valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen suuntaviivojen⁽¹⁾ (jäljempänä 'suuntaviivat') mukaisesti.

a) Fotosähkölaitokset

- (49) Arvioidakseen, onko Italian viranomaisten uusiin fotosähkölaitoksiin sovellettavaksi ehdottama 75 prosentin tuki-intensiteetti välttämätön, komissio on laskenut Italian valitsemien viiden esimerkkilaitoksen investointikustannukset kilowattia kohden. Kustannukset esitetään seuraavassa taulukossa:

KAPASITEETTI	Kokonais-investointi-kustannukset (euroa)	Investointi-kustannukset (euroa/Kw)
0,2 kW	1 370,00	6 850,00
0,2 kW ⁽¹²⁾	1 420,00	7 100,00
1,6 kW	17 800,00	11 125,00
5 kW	38 280,00	7 656,00
50 kW	347 050,00	6 941,00
KESKIMÄÄRIN		7 934,40

⁽¹²⁾ Erityiskäyttöön tarvittavan pumpun kustannukset (1 900 euroa) on vähennetty investointikustannuksista, sillä komissio katsoo, että niitä ei voida pitää tukikelpoisina kustannuksina, koska pumppu tarvitaan joka tapauksessa, myös perinteisissä laitoksissa.

- (50) Toscanan alueen ehdottamien laitosten keskimääräiset investointikustannukset ovat 7 934,40 euroa/kW. Tämä määrä vastaa myös Italian viranomaisten huomautusten liitteenä toimitettuja ENEA:n laskelmia. Italian viranomaisten mukaan fotosähkölaitosten investointikustannukset kilowattia kohden ovat erityisesti sähköntuotannon osalta 7 746—8 263 euroa tuotantolaitoksessa, joka on yhteydessä jakeluverkkoon.

- (51) Komissio vertaili sittemmin fotosähkölaitosten alkuinvestointien keskimääräisiä lisäkustannuksia muihin uusiutuviin energialähteisiin (tuuli, vesi, biokaasu, maalämpö ja biomassa) ja muihin kuin uusiutuviin energialähteisiin (fossiiliset energialähteet) ja sai seuraavat tulokset:

(euroa/Kw)				
ENERGIALÄHDE	KESKIMÄÄRÄISET INVESTOINTIKUSTANNUKSET	KESKIMÄÄRÄISET LISÄKUSTANNUKSET	TUKI-INTENSITEETTI	TUEN MÄÄRÄ
fotosähkö	8 004	7 566	75 %	5 674
tuuli	1 162	720	40 %	288
vesivoima (pienet, teholtaan 0—3 MW:n laitokset)	2 065	1 627	40 %	651
biokaasu	1 420	982	40 %	393
maalämpö	2 324	1 886	40 %	746
biomassa	2 453	2 015	40 %	806
muut kuin uusiutuvat	438	0	0 % =	0

- (52) Vaikka tuen soveltamisalaan kuulumaton prosenttiosuus fotosähkölaitosten lisäkustannuksista on 25 prosenttia verrattuna muiden uusiutuvien energialähteiden 60 prosenttiin, tuensaajan keskimääräinen maksuosuus lisäinvestointikustannuksista arvioidaan fotosähkön tapauksessa 25 prosentiksi 7 566 eurosta eli 1 892 euroksi/kW ja muista uusiutuvista energialähteistä kalleimman (biomassalaitokset) osalta vain 1 209 euroksi/kW (60 prosenttia 2 015 eurosta).

- (53) Tuensaajien keskimääräinen osuus (ilman tukea) kokonaisinvestointikustannuksista (absoluuttisina lukuina kilowattia kohden) on näin ollen fotosähkölaitosten osalta 2 330 euroa (8 004—5 674) verrattuna biomassalaitosten (fotosähkölaitosten jälkeen kallein vaihtoehto) 1 647 euroon (2 453—806), tuulivoimaloiden (uusiutuvista energialähteistä edullisin vaihtoehto) 874 euroon (1 162—288) ja perinteisten, harmaata sähköä tuottavien laitosten 438 euroon.

- (54) Keskimääräisestä kuulusajasta komissio toteaa, että jos todellinen tuotanto on 3,2 kilowattituntia/päivä 1 kilowatin asennettua kapasiteettia kohden, kuulusaika arvioidaan fotosähkölaitoksiin liittyvien investointien tapauksessa 11 vuodeksi edellyttäen, että ehdotettu tuki-intensiteetti (75 prosenttia lisäkustannuksista) hyväksytään.

- (55) Italian viranomaiset sitoutuivat lisäksi kieltämään kaiken lisätuen myöntämisen kyseisille laitoksille.

⁽¹⁾ Ks. alaviite 5.

- (56) Komissio katsoo edellä esitetyn perusteella, että 75 prosentin tuki-intensiteetin välttämättömyydestä on toimitettu suuntaviivojen 32 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti riittävästi näyttöä uusien fotosähkölaitosten osalta.
- (57) Komissio on kuitenkin sitä mieltä, että Italian viranomaisten on toimitettava vuosittain raportti ohjelman toteutuksesta, jotta komissio voi seurata fotosähkön tuotantotekniikkaan ja muiden uusiutuvien energialähteiden tuotantotekniikkaan liittyvien investointikustannusten välisen erotuksen kehittymistä.
- (58) Jos tuensaajien keskimääräinen osuus (ilman tukea) fotosähkölaitoksiin liittyvistä kokonaisinvestointikustannuksista absoluuttisina lukuina kilowattia kohden laskee alhaisemmaksi kuin muiden uusiutuvaa energiaa tuottavien laitosten tapauksessa, jolloin tukiosuuden on katsottava kasvaneen liian suureksi, komissio voi antaa Italialle asetuksen N:o 659/1999 18 artiklan mukaisen suosituksen, jossa se ehdottaa aiheellisia toimenpiteitä.
- b) Ohjelman toimenpide b) "energiansäästö"
- (59) Toimenpiteen b) alatoimenpiteisiin on tehty muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa komission päätöksessä esitettyjen näkemysten mukaisia muutoksia.
- (60) Komissio katsoo näin ollen, että muutetut alatoimenpiteet täyttävät ympäristöalan suuntaviivojen 30 kohdan edellytykset, sillä toimenpiteissä on selkeästi kyse kyseisten suuntaviivojen 6 kohdan määritelmän mukaisista energiansäästötoimenpiteistä. Suuntaviivojen 6 kohdan mukaisesti ympäristönsuojelutoimenpiteillä on edistettävä luonnonvarojen järkiperäistä käyttöä. Komissio on näin ollen sitä mieltä, että nämä toimenpiteet voidaan katsoa ympäristönsuojelua edistäviksi investoinneiksi.
- (61) Toimitettujen teknisten tietojen perusteella voidaan lisäksi päätellä, että ehdotetut uudet toimenpiteet voidaan katsoa toimiksi, joiden avulla yritykset voivat vähentää tuotantoprosessiensa energiankulutusta ⁽¹³⁾.
- (62) Huomioon otettavat laitokset ja laitteistot määritellään suuntaviivojen 36 kohdan vaatimusten mukaisesti. Investointeja maa-alueisiin ja rakennuksiin ei oteta huomioon. Myöskään arvioituja investointeja aineettomaan käyttöomaisuuteen ei oteta huomioon.
- (63) Käsiteltävänä olevasta toimenpiteestä myönnetään suuntaviivojen mukaisesti tukea sekä pk-yrityksille että suur-yrityksille.
- (64) Tuki-intensiteetti 40 prosenttia brutto noudattaa suuntaviivojen 30 kohdan mukaista enimmäismäärää. Toimenpiteessä ei suunnitella tuki-intensiteetin nostamista tukialueilla sijaitsevien yritysten eikä pk-yritysten osalta.

⁽¹³⁾ Kun erityisesti alatoimenpiteessä A "Erittäin tehokkaat kattilat" on kyse kuumavesikattiloista, noudatetaan uusien nestemäisiä tai kaasumaisia polttoaineita käyttävien kuumavesikattiloiden hyötysuhdevaatimuksista 21 päivänä toukokuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/42/ETY (EYVL L 167, 22.6.1992, s. 17).

- (65) Kyseisen toimenpiteen mukaisiin tukikelpoihin kustannuksiin myönnettävää tukea ei voida yhdistää muuhun perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tukeen eikä muuhun yhteisön avustukseen.

5.4 Loppuhuomautukset

- (66) Komissio on ottanut huomioon, että fotosähkölaitoksiin sovellettavaa tuki-intensiteettiä on sovellettu Italian vastauksen liitteessä A ehdotetuissa skenaarioissa koko investointisummaan pelkkien lisäkustannusten sijaan. Tämän menettelyn tarkoituksena on osoittaa, että myös kyseisessä tilanteessa investointi edellyttää melko pitkää poistoaikaa eikä näin ollen näytä toiminnanharjoittajan kannalta kovinkaan kannattavalta markkinoilla, joilla on kilpailua.
- (67) Komissio toteaa myös, että Italian viranomaiset ovat vahvistaneet sitoumuksensa, jotka koskevat suuntaviivojen 37 kohdan ensimmäisen ja neljännen alakohdan noudattamista ja joiden mukaan huomioon otettavat tukikelpoiset kustannukset rajataan tiukasti lisäkustannuksiin, joita yritykselle aiheutuu perinteisen ja todellisenä tuotantona mitattuna kapasiteetiltaan vastaavan energiantuotantolaitoksen kustannuksiin verrattuna.
- (68) Liitteen A taulukossa 6 a kustannuksista ei myöskään ole vähennetty säästöjä, jotka saadaan kyseisen investoinnin ansiosta perinteisiin energialähteisiin verrattuna jakeluverkkoliitännän muuttuessa tarpeettomaksi. Näin on pyritty osoittamaan, että myös tässä tapauksessa yksittäiseen laitokseen tehtyjen investointien kuoletusaika olisi kahdeksan vuotta.
- (69) Komissio muistuttaa, että Italian viranomaiset olivat sitoutuneet jo aiemmin laskemaan tukikelpoiset kustannukset suuntaviivojen 37 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti siten, että niistä vähennetään mahdollisesta kapasiteetin kasvusta saatavat edut, investoinnin pitoajan ensimmäisten viiden vuoden kustannussäästöt ja samana aikana tuotetut ylimääräiset oheistuotteet. Tämä koskee erityisesti fotosähkölaitoksen polttoainesäästöjä verrattuna perinteiseen sähköntuotantolaitokseen.

5.5 Päätelmät

- (70) Komissio katsoo edellä esitetyn perusteella, että ilmoitetun tukiohjelman N 747/2001 toimenpiteen a) "uusiutuvien energialähteiden käytön edistäminen" alatoimenpide "uudet fotosähkölaitokset" noudattaa valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen suuntaviivojen ⁽¹⁴⁾ 32 kohdan kolmannessa alakohdassa asetettuja vaatimuksia, ja sille voidaan näin ollen myöntää EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen poikkeus.

⁽¹⁴⁾ Ks. alaviite 5.

- (71) Myös edellä mainitun ilmoitetun tukiohjelman muutettu toimenpide b) "energiansäästötoimenpiteet" noudattaa ympäristöalan valtiontuesta annettujen suuntaviivojen 30 kohdassa asetettuja edellytyksiä, ja sille voidaan tämän mukaisesti myöntää EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen poikkeus,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tuki, jonka Italia (Toscanan alue) aikoo myöntää kasvihuonekaasupäästöjen alentamiseksi 20 päivänä toukokuuta 2002 tehdyn Toscanan alueen aluehallituksen päätöksen 481 nojalla, soveltuu yhteismarkkinoille 2 artiklassa säädettyin edellytyksin.

2 artikla

1. Tukiohjelman täytäntöönpanossa huomioon otettavat tukikelpoiset kustannukset rajataan tarkoin ympäristötavoitteiden saavuttamisesta aiheutuviin lisäinvestointikustannuksiin ja erityisesti uusiutuvan energian osalta niihin lisäkustannuksiin, joita yritykselle aiheutuu perinteisen ja todellisenä tuotantona mitattuna kapasiteetiltaan vastaavan energiantuotantolaitoksen kustannuksiin verrattuna.

2. Tukikelpoiset kustannukset on lisäksi laskettava siten, että niistä vähennetään mahdollisesta kapasiteetin kasvusta aiheutuneet edut, investoinnin pitoajan ensimmäisten viiden vuoden kustannussäästöt ja samana aikana tuotetut ylimääräiset oheistuotteet.

3 artikla

Italian viranomaisten on toimitettava vuosittain raportti ohjelman toteutuksesta, jotta komissio voi seurata fotosähkön tuotantotekniikkaan ja muiden uusiutuvien energialähteiden tuotantotekniikkaan liittyvien investointikustannusten välisen erotuksen kehittymistä ja sulkea pois mahdollisuuden liian suurien tukien maksamisesta fotosähkölaitoksille.

4 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta 2 ja 3 artiklan noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 30 päivänä huhtikuuta 2003.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 9 päivänä heinäkuuta 2003,
valtioneuoston N:o C 11/2002 (ex N 382/2001), jonka Italia aikoo myöntää tietyille tiekuljetuksiin
tarkoitetuille raskaille ajoneuvoille kyseisten kuljetusten siirtämiseksi Lago Maggiorin valtatieltä
33 moottoritiele A26

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2154)

(Ainoastaan italianteksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/261/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut Italiaa ja asianomaisia esittämään huomautuksensa ⁽¹⁾ ja ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

- (1) Italia antoi 12. kesäkuuta 2001 päivätyllä kirjeellä tiedoksi konsolidoidun version vuonna 2000 annetuista aluelakiluonnoksista N:o 14 ja N:o 87, joiden kohteena on "Raskaan ajoneuvoliikenteen siirtäminen Lago Maggiorin valtatieltä 33 moottoritiele A26".

tammikuuta 2002 päivätyillä kirjeillä. Erityisesti mainittakoon, että 14. tammikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä (DG TREN/A/51067) Italian viranomaiset toimittivat komissiolle luonnoksen infrastruktuuri- ja liikenneministeriön, Piemonten aluehallinnon, tiekuljetusyhdistysten ja Società Autostrade SpA:n välisestä aiempöytäkirjasta.

- (2) Komissio ilmoitti Italialle 27. helmikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa kyseisen tuen osalta EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.
- (3) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽²⁾. Komissio on pyytänyt Italiaa ja asianomaisia esittämään huomautuksensa kyseisestä tukitoimenpiteestä.

- (4) Italia toimitti huomautuksensa komissiolle 17. toukokuuta 2002 (DG TREN/A/59000) ja 17. tammikuuta 2003 (SG(2003)A/1199) päivätyillä kirjeillä. Komissio ei ole saanut huomautuksia muilta asianomaisilta.

2. YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS TUESTA

2.1 Lyhyt kuvaus alkuperäisistä toimenpiteistä

- (5) Piemonten aluehallinto on ehdottanut Lago Maggiorin alueen asukkaiden turvallisuuden takaamiseksi, ympäristön suojelemiseksi ja matkailuelinkeinon kehittämiseksi, että kaikki tiekuljetuksiin tarkoitetut vähintään 7,5 tonnin ajoneuvot veloitetaan siirtymään kausiluonteisesti Lago Maggiorin valtatieltä 33 moottoritiele A26.
- (6) Tätä varten Piemonten aluehallinto on sitoutunut vastamaan 40 prosenttiin saakka tiemaksuista, jotka peritään näiltä ajoneuvoilta kyseisen moottoritien käyttämisestä. Raskaan ajoneuvoliikenteen tilapäistä siirtämistä muille reiteille koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti Italian viranomaiset perustelevat toimenpidettä muun muassa sillä, että kyseisessä tapauksessa ainoa vaihtoehto valtatielle on maksullinen moottoritie.

2.2 Yksityiskohtainen kuvaus tämänhetkisistä toimenpiteistä

- (7) Aluelakiluonnosten N:o 14/2000 ja N:o 87/2000 konsolidoidun version mukaan Piemonten aluehallinto aikoo siirtää tilapäisesti 1. kesäkuuta 2003—20. syyskuuta 2003 Lago Maggiorin ranta-alueen tietyn raskaan ajoneuvoliikenteen valtatieltä 33 maksulliselle moottoritiele A26 väleillä Gravellona Toce—Castelletto Ticino ja Gravellona Toce—Borgomanero. Toimenpide koskee liikennettä molempiin suuntiin. Toimenpiteen tavoitteena on taata Lago Maggiorin ranta-alueen asukkaiden turvallisuus, joka vaarantuu erityisesti kesäkuukausina ranta-alueen teiden liikennemäärän kasvaessa tuntuvasti alueen turistivirran vuoksi. Lisäksi toimenpide suojelee ympäristöä (vähentämällä ympäristön pilaantumista) ja kehittää alueen matkailuelinkeinoa vähentäen samalla tiekuljetuksiin tarvittavaa aikaa.

⁽¹⁾ EYVL C 87, 11.4.2002, s. 2.

⁽²⁾ Ks. alaviite 1.

- (8) Toimenpiteen piiriin kuuluvat ajoneuvot ovat vähintään 7,5 tonnin tiekuljetusajoneuvoja, erityisesti linja-autoja, vetoajoneuvoja, auton ja varsinaisen perävaunun yhdistelmiä, auton ja puoliperävaunun yhdistelmiä sekä rakennusalan, tiehuollon ja kaivosalan materiaalien kuljetukseen tarkoitettuja ajoneuvoja ⁽³⁾. Società Autostrade SpA, jolla on moottoritietä A26 koskeva käyttöoikeussopimus, tunnistaa nämä ajoneuvot suoraan sähköisen tiemaksujärjestelmän ("Telepass") avulla. Telepass-järjestelmä antaa ajoneuvolle maksuvahvistuksen sen ohittaessa moottoritien maksuportin.
- (9) Italia laajensi 17. tammikuuta 2003 päivätyllä kirjeellä (SG(2003)A/1199) toimenpiteen soveltamisalaa siten, että siihen kuuluvat myös sellaiset italialaiset tai yhteisön vähintään 7,5 tonnin raskaat ajoneuvot, jotka maksavat tiemaksun muulla tavoin kuin Telepass-järjestelmän avulla. Erityisesti on kyse saman luokan ajoneuvoista, jotka suorittavat tiemaksun käteisenä, Bancomat-pankkikortilla, luottokortilla tai Viacard-kortilla ⁽⁴⁾.
- (10) Toimenpide koskee ainoastaan vähintään 7,5 tonnin ajoneuvoja, minkä osalta on syytä todeta, että Italian oikeusjärjestelmässä tämä on se ajoneuvoluokka, jota liikenteen tilapäiseen siirtämiseen liittyvät toimenpiteet tavallisesti koskevat ⁽⁵⁾.
- (11) Tuen soveltamisedot on määritetty infrastruktuuri- ja liikenneministeriön, Piemonten aluehallinnon, Società Autostrade SpA:n ja tiekuljetusyhdistysten välisessä aiepöytäkirjaluonnoksessa. Aiepöytäkirjan mukaan Piemonten aluehallinto sitoutuu vastaamaan osittain eli 40 prosenttiin ja noin 150 000 euron enimmäismäärään saakka tiemaksuista, jotka aiheutuvat moottoritien A26 pakollisesta käytöstä. Tiekuljetusyhdistykset ovat puolestaan sitoutuneet varmistamaan, että niiden jäsenet maksavat vähintään 40 prosenttia näistä maksuista. Lisäksi Società Autostrade SpA tarjoaa toimenpiteen piiriin kuuluville ajoneuvoille 20 prosentin alennuksen.
- (12) Alennukset toteutetaan siten, että Telepass-järjestelmän käyttäjät saavat alennuksen laskussa, ja liikennöitsijät, jotka suorittavat tiemaksun käteisenä, Bancomat-kortilla, luottokortilla tai Viacard-kortilla, saavat sen välittömästi maksaessaan tiemaksun Società Autostrade SpA:lle maksuportilla. Piemonten aluehallinto sitoutuu korvaaharjoittaakseen toimintaansaamaan vastuulleen ottamansa osan kustannuksista (enimmillään 40 prosenttia), jotka aiheutuvat Società Autostrade SpA:lle tiemaksujen alennuksesta.
- (13) Tiemaksujen suuruus riippuu ajoneuvoluokasta ja moottoritieosuudesta ja on 0,77—5,4 euroa ajoneuvoa ja matkaa kohti.
- (14) Toimenpiteen perusteena on se, että ainoa vaihtoehtoinen reitti Lago Maggioreen valtatielle, jota liikennöintirajoitus koskee, on moottoritie A26, jonka käytöstä peritään tiemaksu. Italian oikeusjärjestelmän ⁽⁶⁾ mukaan aina, kun päätetään raskaan ajoneuvoliikenteen tilapäisestä siirtämisestä muille reiteille yleiseen turvallisuuteen, tieturvallisuuteen tai terveydensuojeluun liittyvistä syistä, paikallisten viranomaisten on osoitettava yksi tai useampia vaihtoehtoisia reittejä, joista ainakin yhden on oltava sellainen, ettei siihen liity maksullisten moottoritieosuuksien pakollista käyttöä.
- (15) Italian viranomaiset toimittivat komissiolle 17. tammikuuta 2003 päivätyllä kirjeellä (SG(2003)A/1199) tulokset tutkimuksesta, jossa määritettiin enimmäispainoltaan 26 tonnin ajoneuvon aiheuttama ympäristön pilaantuminen reiteillä Castelletto Ticino—Gravellona Toce ja Borgomanero—Gravellona Toce (sekä menettä paluumatkalla) käytettäessä joko moottoritietä A26 tai valtateita SS 33, SS 142 ja SR 229 ⁽⁷⁾. Tutkimus osoittaa, että moottoritietä A26 käyttäen on mahdollista vähentää tuntuvasti polttoaineen käyttöä ja näin ollen päästöjen määrää, vaikka moottoritiellä kuljettu reitti olisi 10 km pitempi kuin valtateilla kuljettu reitti. Italian viranomaiset ovat myös arvioineet polttoaineen kokonaismäärän, joka voitaisiin säästää vuosina 2003, 2004 ja 2005. Arvio pohjautuu ennusteisiin moottoritietä A26 käyttävien ajoneuvojen määrän kasvusta siinä tapauksessa, että raskasta ajoneuvoliikennettä siirretään sille Lago Maggioreen alueelta. Italia toteaa, että polttoaineen käytön vähenemisestä olisi seurauksena päästöjen väheneminen, mikä parantaisi alueen ympäristöoloja vähentämällä ilman epäpuhtauksia ⁽⁸⁾.
- (16) Tällä hetkellä näyttää siltä, että toimenpide on kokeilu- luonteinen ja rajoittuu ajalle 1. kesäkuuta 2003—30. syyskuuta 2003. Tutkimuksen tulosten arvioimiseksi Piemonten aluehallinto aikoo asettaa työryhmän, jossa kutakin aiepöytäkirjan allekirjoittajaa edustaa yksi edustaja.

⁽³⁾ Ks. Italian tielain (Codice della Strada) 54 artiklan 1 kohdan d, e, h, i ja n alakohdat, 30. huhtikuuta 1992 annettu lakiasetus N:o 285 (Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana 114, 18.5.1992), sellaisena kuin se on muutettuna 10. syyskuuta 1993 annetulla asetuksella N:o 360 (Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana 217, 15.9.1993). Ks. myös 5. joulukuuta 2001 annettu infrastruktuuri- ja liikenneministeriön asetus 5.12.2001 ja 16. joulukuuta 1992 annetun tasavallan presidentin asetuksen nro 495 7 artikla.

⁽⁴⁾ Ks. erityisesti aiepöytäkirjaluonnoksen 5 kohta.

⁽⁵⁾ Ks. myös 5. joulukuuta 2001 annettu infrastruktuuri- ja liikenneministeriön asetus ja 16. joulukuuta 1992 annetun tasavallan presidentin asetuksen nro 495 7 artikla.

⁽⁶⁾ Ks. 5. elokuuta 1993 päivätty ministeriön yleiskirje nro 62, 30. huhtikuuta 1992 annetun lakiasetuksen nro 285 6 ja 7 artikla ja 16. joulukuuta 1992 annetun tasavallan presidentin asetuksen nro 495 7 artikla (Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana 303, 28.12.1992), sellaisena kuin se on muutettuna 16. syyskuuta 1996 annetulla tasavallan presidentin asetuksella nro 610 (Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana 284, 4.12.1996).

⁽⁷⁾ Testi suoritettiin 23. lokakuuta 2002 vetoajoneuvolla IVECO AS 440 S 45 (240 hv), johon oli kytketty enimmäispainoltaan 40,5 tonnin puoliperävaunu.

⁽⁸⁾ Ks. erityisesti alueellinen sanitointi- ja ilmanlaatusuunnitelma (Piano regionale per il risanamento e la qualità dell'aria) (Bollettino Regione ufficiale Piemonte 47, 21.11.2002), joka hyväksyttiin alueneuvoston (Giunta regionale) päätöksellä 21. marraskuuta 2002 ympäristöministerin asetuksen N:o 60/2002 mukaisesti. Kahdeksan kyseisellä alueella sijaitsevaa kuntaa ovat tämän ohjelman mukaan sellaisia, joiden ilman epäpuhtaustaso ylittää raja-arvot ja jotka kuuluvat aluehallinnon toimenpiteiden piiriin.

2.3 Menettelyn käynnistämiseen johtaneet syyt

- (17) Muodollista tutkintamenettelyä käynnistäessään komissio totesi, että kyseisessä tapauksessa Italian viranomaisten suunnittelemat toimenpiteet näyttäisivät kuuluvan EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Toimenpiteellä myönnetään tukea valtion varoista ja suodaan taloudellinen etu pelkästään tieliikenne- ja suodatuksen, tarkemmin sanoen yrityksille, jotka harjoittavat tiekuljetuksia vähintään 7,5 tonnin ajoneuvoilla, joissa käytetään sähköistä Telepass-tiemaksujärjestelmää. Toimenpiteellä vapautetaan nämä yritykset niille normaalioloissa lankeavasta taloudellisesta taakasta. Komissio totesi myös, että toimenpidettä sovelletaan vain pieneen osaan kansallisesta tieverkosta. Lisäksi komissio katsoi, että tällainen toimenpide voidaan katsoa toimintatueksi, joka vääristää tai uhkaa vääristää kauppaa yhteisön sisällä, kun otetaan huomioon, missä määrin tiekuljetussektori on avattu kilpailulle.
- (18) Komissio ilmaisi epäilynsä siitä, onko toimenpide yhteensopiva perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 73 artiklan kanssa. Komissio epäili erityisesti, että toimenpide ei tähtää parempaan tasapainoon eri liikennemuotojen välillä, vaan näyttäisi pikemminkin suosivan tieliikennettä muiden liikennemuotojen (erityisesti rautatieliikenteen ja lähimerenkulun) kustannuksella.
- (19) Niinpä komissio pyysi 27. helmikuuta 2002 tekemässään päätöksessä Italiaa kuukauden kuluessa päätöksen vastaanottamisesta vastaamaan lisäkysymyksiin ja toimittamaan komissiolle kaikki tarvittavat tiedot, jotta toimenpide voitaisiin arvioida. Komissio pyysi myös muita asianosaisia esittämään huomautuksensa.

3. ITALIAN HUOMAUTUKSET

- (20) Italia selvensi toimenpiteen sisältöä 17. toukokuuta 2002 päivätyllä kirjeellä (DG TREN/A/59000). Tämän jälkeen Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle 17. tammikuuta 2003 päivätyllä kirjeellä (SG(2003)A/1199) tukijärjestelmään tehdyistä muutoksista. Italian huomautukset voidaan tiivistää seuraavasti.
- (21) Italian viranomaiset painottivat alun perin, että toimenpidettä sovelletaan kyseisten ajoneuvoluokkien osalta sekä italialaisiin että muiden jäsenvaltioiden raskaisiin ajoneuvoihin, jotka liikennöivät kyseisellä moottoritieosueella ja jotka on varustettu Telepass-laitteella. Sitä ehtoa, että vain sähköistä Telepass-tiemaksujärjestelmää käyttävät ajoneuvot voivat hyötyä toimenpiteestä, Italian viranomaiset perustelivat sillä, että useimmat Italian ja muiden jäsenvaltioiden ajoneuvot käyttävät jo tätä järjestelmää harjoittaakseen toimintaansa. Myöhemmin Italia päätti laajentaa toimenpiteen soveltamisalaa siten, että siihen kuuluvat myös sellaiset vähintään 7,5 tonnin italialaiset tai muiden jäsenvaltioiden ajoneuvot, jotka suorittavat tiemaksun muulla tavalla kuin sähköistä Telepass-tiemaksujärjestelmää käyttäen.
- (22) Italia katsoo, että toimenpide on yhteensopiva ympäristönsuojelun valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen⁽⁹⁾ (erityisesti 50 ja 51 kohdan) kanssa. Italian viranomaisten mukaan toimenpide on tarpeen, jotta voidaan edistää merkittävästi ympäristönsuojelua, turvallisuutta ja kansanterveyttä, jotka vaarantuvat Lago Maggiore valtatie 33 ruuhkaisuuden vuoksi. Lisäksi aluehallinnon ja tieliikennepoliisin allekirjoittamassa aiopöytäkirjassa määrätään edellä mainittujen yhteisön suuntaviivojen 51 kohdan mukaisista aluehallinnon toimenpiteistä.
- (23) Sen perusteen tueksi, että toimenpide edistää ympäristönsuojelua, Italian viranomaiset toimittivat komissiolle tulokset tutkimuksesta, joka tehtiin enimmäispainoltaan 26 tonnin ajoneuvolla reiteillä Castelletto Ticino—Gravellona Toce ja Borgomanero—Gravellona Toce (sekä meno- että paluumatkalla) käytettäessä joko moottoritietä A26 tai valtatieä SS 33 ja SR 229. Italian viranomaiset katsovat, että moottoritietä A26 käyttämällä voidaan vähentää huomattavasti polttoaineen kulutusta ja näin ollen päästöjen määrää. Italia katsoo, että moottoritietä A26 käyttävien ajoneuvojen määrän kasvusta olisi seurauksena, että polttoaineen käyttö ja yleisemmin epäpuhtauspäästöt vähenisivät, millä olisi myönteinen vaikutus ympäristöoloihin Lago Maggiore alueella. Italian viranomaiset tuovat erityisesti esiin, että liikenteen siirtäminen vaikuttaisi parantavasti joidenkin valtatie 33 varrella sijaitsevien kuntien ympäristöoloihin vähentämällä ilman epäpuhtautasoa. Kyseiset kunnat kuuluvat Piemonten aluelain nro 43/2000⁽¹⁰⁾ mukaan aluevyöhykkeille 1 ja 2, joilla epäpuhtautaso ylittää ilmanlaadun raja-arvot.
- (24) Italian viranomaiset katsovat myös, että toimenpiteen perusteena voidaan käyttää EY:n perustamissopimuksen 73 artiklaa. Tässä yhteydessä Italia toteaa, että yleisen turvallisuuden takaaminen on sidoksissa 73 artiklassa mainittuun ”julkisen palvelun” käsitteeseen. ”Liikenteen yhteensovittamisen” tarpeen osalta Italian viranomaiset

⁽⁹⁾ EYVL C 37, 3.2.2001, s. 3.

⁽¹⁰⁾ Huhtikuun 7. päivänä 2000 annettu aluelaki ”Disposizioni per la tutela dell'ambiente in materia di inquinamento atmosferico. Prima attuazione del piano regionale per il risanamento e la tutela della qualità dell'aria.”

katsovat, että alueen topografian, suuren matkailuarvon ja erityisluonteen vuoksi ei ole mahdollista asettaa etusijalle ratkaisua, jossa kuljetuksia siirrettäisiin rautateille, vielä vähemmän lähimerenkulun reiteille. Sen sijaan kyseisellä toimenpiteellä palautetaan kyseisten alueiden arvo ja turvallisuus takaamalla liikenteen parempi hallinta.

- (25) Italia muistuttaa toimenpiteen kokeiluluonteisuudesta ajalla 1. kesäkuuta 2003—30. syyskuuta 2002 ja toteaa, että jos komissio ei ehdi saattaa menettelyä päätökseen ajoissa, toimenpidettä sovelletaan 1. kesäkuuta 2003—30. syyskuuta 2003. Italian viranomaiset täsmentävät vielä, että toimenpide ei voi missään oloissa johtaa yleisten tavoitteiden vastaisiin tuloksiin.

- (26) Komissio ei ole saanut virallisesti huomautuksia muilta asianosaisilta.

4. TOIMENPITEIDEN ARVIOINTI: TUEN OLEMASSAOLO

- (27) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotain yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

4.1 Julkisten varojen siirto

- (28) Kyseisessä tapauksessa Piemonten aluehallinto vastaa 40 prosenttiin saakka tiemaksuista, jotka peritään tietyiltä moottoritietä A26 käyttäviltä liikenteenharjoittajilta. Tämä toteutetaan korvaamalla Società Autostrade SpA:lle alennukset, jotka se myöntää näille liikennöijille. Valtion varojen siirto näyttää siis kiistattomalta. Società Autostrade SpA:n liikennöijille suoraan myöntämästä 20 prosentin alennuksesta on sen sijaan todettava, ettei siinä ole kyse valtion varojen siirrosta, kun otetaan huomioon, että kyseinen yritys on ensisijaisesti yksityisomistuksessa ⁽¹⁾.

4.2 Toimenpiteestä saatava taloudellinen hyöty

- (29) Tietyille raskaille ajoneuvoille koituu ilmeistä taloudellista hyötyä siitä, että Società Autostrade SpA voi myöntää niille alennuksia tiemaksuista aluehallinnon tuen turvin. Tästä seuraa, että tukea saavat yritykset

vapautuvat kokonaan tai osittain tavanomaisista juoksevan hallinnon kustannuksista tai kustannuksista, jotka niille tavanomaisesti aiheutuisi moottoritien käytöstä.

4.3 Tuen valikoivuus

- (30) Tukea sovelletaan vain tiekuljetussektoriin, tarkemmin sanoen vähintään 7,5 tonnin tiekuljetusajoneuvoihin ⁽¹²⁾ varsin pienessä osassa kansallista tieverkkoa.

4.4 Vaikutukset kilpailuun ja yhteisön sisäiseen kauppaan

- (31) Koska suunnitellulla tuella vapautetaan tietyt yritykset kustannuksista, jotka lankeaisivat niille niiden tavanomaisen toiminnan puitteissa, toimenpide määrittellään toimintatueksi ja näin ollen tueksi, joka periaatteessa vääristää kilpailua ⁽¹³⁾ suhteessa sellaisiin italialaisiin tai muiden jäsenvaltioiden yrityksiin, jotka eivät saa tällaista tukea.

- (32) Kun otetaan huomioon, missä määrin tiekuljetussektori on avattu kilpailulle ⁽¹⁴⁾, voidaan olettaa, että kyseisestä tuesta hyötyvät ajoneuvot toimivat samoilla markkinoilla kuin ajoneuvot, jotka eivät hyödy vastaavista tiemaksujen alennuksista, ja että tiettyjä ajoneuvoja suosimalla tällainen tuki voi vääristää kilpailua tiekuljetussektorilla. Lisäksi ei voida sulkea pois sitä, että tuella on vaikutusta eri liikennemuotojen väliseen kilpailuun. Tuella voi myös olla vaikutuksia yhteisön sisäiseen kauppaan.

⁽¹²⁾ Ks. moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6. helmikuuta 1970 annettu neuvoston direktiivi 70/156/ETY (EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/3/EY (EUVL L 49, 19.2.2004, s. 36). Tiekuljetuksiin tarkoitettuja ajoneuvoja ovat kaikki N-luokan ajoneuvot, joissa on joko vähintään neljä pyörää taikka kolme pyörää ja yli 1 tonnin enimmäispaino. Luokkaan N1 kuuluvien ajoneuvojen enimmäispaino on 3,5 tonnia, luokkaan N2 kuuluvien ajoneuvojen enimmäispaino on 3,5—12 tonnia ja luokkaan N3 kuuluvien ajoneuvojen enimmäispaino on yli 12 tonnia.

⁽¹³⁾ Ks. erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen 8. kesäkuuta 1995 antama tuomio asiassa T-45993, Siemens v. komissio (s. II-1675), kohdat 48 ja 77, ja 30. huhtikuuta 1998 annettu tuomio asiassa T-214-95, Vlaams Gewest v. komissio (s. II-717), kohta 64 tai 46.

⁽¹⁴⁾ Ks. erityisesti 26. maaliskuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 881/92 (EYVL L 95, 9.4.1992, s. 1), jonka myötä kansainvälisten tavaraliikenteen markkinat avattiin täysin kilpailulle 1. tammikuuta 1993 alkaen siten, että tästä hyötyvät liikenteenharjoittajat, joilla on kyseisessä asetuksessa säädetty yhteisön lupa. Ks. myös 25. lokakuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3118/93 (EYVL L 279, 12.11.1993, s. 1), jonka myötä kaikki kabotaasin määrälliset rajoitukset on vaiheittain poistettu ja kansallinen liikenne avattu täysin kilpailulle 1. heinäkuuta 1998.

⁽¹⁾ Joulukuussa 1999 toteutetun yksityistämisen jälkeen Società Autostrade SpA:n pääoma on suurimmaksi osaksi yksityisten osakkeenomistajien hallussa.

5. TUEN SOVELTUVUUS YHTEISMARKKINOILLE

- (33) Vaikka toimenpide voidaan määritellä EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi, on vielä tarkasteltava, voidaanko siihen soveltaa jotakin 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrittyjä poikkeuksista. Samoin on tutkittava sen yhteensopivuus perustamissopimuksen 73 artiklan ja ympäristönsuojelun valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen⁽¹⁵⁾ kanssa.

5.1 Toimenpiteen arviointi 87 artiklan mukaisiin poikkeuksiin nähden

- (34) Tarkasteltaessa yhteensopivuutta 87 artiklan 2 kohdan kanssa voidaan todeta, että Italian toimenpiteeseen ei voida soveltaa kyseisessä kohdassa määrittyjä poikkeuksia, koska toimenpiteessä ei ole kyse yksityisille kuluttajille myönnettävästä sosiaalisesta tuesta, tuesta luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi eikä tuesta sellaisille Saksan liittotasavallan alueille, joille Saksan jako on aiheuttanut taloudellista haittaa.
- (35) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa määrätyn poikkeuksen osalta voidaan todeta, että kyseistä tukea ei voida pitää tukena taloudellisen kehityksen edistämiseen alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma. Siinä ei liioin ole kyse tuesta Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämiseen tai jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen. Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdan mukaisia poikkeuksia ei voida niiden luonteesta johtuen soveltaa tähän toimenpiteeseen.
- (36) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätyn poikkeuksen osalta komissio katsoo, että tarkasteltavana olevassa tapauksessa ei voida vedota mihinkään yhteisön sääntöihin, joilla kyseinen poikkeus sallitaan. Kun on kyse tällaisen poikkeuksen soveltamisesta ympäristönsuojeluun, on erityisesti huomattava, että Italian viranomaisten argumenteista huolimatta toimenpide ei täytä ympäristönsuojelun valtiontukea koskevilla yhteisön suuntaviivoissa asetettuja ehtoja, erityisesti niitä, joiden mukaisesti toimenpiteeseen voitaisiin soveltaa E.3.2 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia.
- (37) Ensinnäkään toimenpiteessä ei viitata "veroon" kyseisten suuntaviivojen E.3.2 kohdan merkityksessä vaan tiemaksuun tai tietyn summan maksamiseen infrastruktuuriin käytöstä kuljetun etäisyyden ja ajoneuvoluokan perusteella⁽¹⁶⁾. Tästä seuraa, että toimenpidettä ei voida myöskään katsoa ympäristönsuojelullisista syistä käyttöön otetuksi "uudeksi veroksi" suuntaviivojen 51.1

kohdan merkityksessä. Siihen ei liioin voida soveltaa 51.2 kohdan mukaisia poikkeuksia, koska sitä ei voida pitää "jo kannettavana verona", jolla on selkeästi myönteinen vaikutus ympäristönsuojeluun. Tällainen poikkeus voi olla perusteltu joidenkin yritysten osalta, jos merkittävä muutos niiden taloudellisissa olosuhteissa on asettanut ne erityisen vaikeaan kilpailutilanteeseen.

- (38) Näistä syistä 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeusta ei voida soveltaa ympäristönsuojeluun kyseisessä tapauksessa.

5.2 Tuen yhteensopivuus perustamissopimuksen 73 artiklan kanssa

- (39) Ensinnäkin on todettava, että Italia on poistanut Telepass-järjestelmää käyttäviin liikenteenharjoittajiin sovellettavan etuuskohtelun. Telepass-järjestelmää käyttävät ensisijaisesti italialaiset eivätkä niinkään muiden jäsenvaltioiden liikenteenharjoittajat. Tätä varten Italian viranomaiset ovat määränneet, että toimenpiteen piiriin kuuluvat myös muut maksujärjestelmät (kuten käteismaksut), joita voivat pääsääntöisesti käyttää myös muiden maiden liikenteenharjoittajat. Tämän myötä poistuu pääasiallinen epäily siitä, että toimenpide johtaa syrjintään eri jäsenvaltioiden liikenteenharjoittajien välillä. Komissio katsookin, että tämä muutos on ratkaiseva toimenpiteen tarkastelun kannalta.
- (40) Komission on tutkittava toimenpiteen yhteensopivuus perustamissopimuksen 73 artiklan ja tuen myöntämisestä rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteeseen 4 päivänä kesäkuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1107/70⁽¹⁷⁾ 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa.
- (41) Perustamissopimuksen 73 artiklan mukaan tuki on perustamissopimuksen mukainen, jos se on tarpeen liikenteen yhteensovittamiseksi tai korvausta julkisten palvelujen käsitteeseen kuuluvien velvoitteiden täyttämiseksi. Mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan jäsenvaltiot saavat toteuttaa liikenteen yhteensovittamistoimenpiteitä "siihen asti, kunnes yhteiset säännöt infrastruktuurikustannusten jaosta tulevat voimaan, jos tukea myönnetään yrityksille, jotka vastaavat käyttämänsä infrastruktuuriin liittyvistä kuluista, kun taas muilla yrityksillä ei ole samanlaisia kuluja. Määritettäessä näin myönnettävän tuen määrää otetaan huomioon ne infrastruktuurikustannukset, joita kilpailuille kuljetusmuodoille ei aiheudu."
- (42) Liikenteen yhteensovittamisen katsotaan yleensä vastaavan liikennepoliittisista syistä tapahtuvaa valtion väliintuloa markkinoilla.

⁽¹⁵⁾ EYVL C 37, 3.2.2001, s. 3.

⁽¹⁶⁾ Ks. erityisesti verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä 17. kesäkuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/62/EY 2 artiklan b alakohta (EYVL L 187, 20.7.1999, s. 42).

⁽¹⁷⁾ EYVL L 130, 15.6.1970, s. 1.

- (43) Tarkasteltavana olevassa tapauksessa on aluksi todettava, että siirtäessään raskasta ajoneuvoliikennettä Lago Maggiorin ranta-alueelta muille reiteille aluehallinto pyrkii parantamaan liikenteen hallintaa tällä alueella. Lago Maggiorin alueen topografia hankaloittaa alueen liikennettä, joka vaikeutuu entisestään kesäkaudella, kun liikenteen määrä kasvaa merkittävästi. Toimenpiteen voidaan siis katsoa olevan tarpeen liikenteen yhteensovittamiseksi sikäli kuin se tarjoaa paikallisviranomaisille edellytykset vähentää rannikkoteillä liikennöivien ajoneuvojen määrää ja organisoida tieliikenne paremmin kyseisellä kaudella.
- (44) Tällä hetkellä ei ole voimassa infrastruktuurimaksuja koskevia yhteisön sääntöjä. On muistettava, että toimenpiteen piiriin kuuluville ajoneuvoille (vähintään 7,5 tonnin ajoneuvot) lankeaa infrastruktuurin käyttöön liittyvä maksu, mutta muut ajoneuvot eivät kuulu tämän maksun piiriin (koska ne voivat käyttää rantatietä). Korvauksen määrä katsotaan siksi kohtuulliseksi.
- (45) Koska kyseisessä toimenpiteessä on kyse liikenteen yhteensovittamisesta, koska sitä sovelletaan ilman infrastruktuurimaksuja koskevia yhteisön sääntöjä ja koska toimenpiteen piiriin kuuluvien yritysten on maksettava infrastruktuurin käyttöön liittyvä maksu kun taas muut yritykset eivät kuulu maksun piiriin, asetuksen (ETY) N:o 1107/70 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan ehtojen katsotaan täyttyvän ja Italiassa on lupa vahvistaa toimenpiteen etenkin, koska sen soveltaminen rajoittuu hyvin lyhyelle ajalle, koska se koskee tarkasti määritettyä infrastruktuuria ja koska se liittyy tyypillisesti paikalliseen ongelmaan.
- (46) Toimenpide on arvioitava uudelleen siinä tapauksessa, että infrastruktuurimaksuja koskevat yhteisön säännöt tulevat voimaan, ja mahdolliset muut vastaavat toimenpiteet on joka tapauksessa arvioitava niiden omien erityispiirteiden valossa.
- (47) Komissio katsoo, että vaikutukset yhteisön sisäiseen kauppaan ovat käytännössä olemattomat, kun otetaan huomioon tuen hyvin rajallinen luonne. Toimenpiteen lyhyen soveltamisajan vuoksi sen vaikutukset kilpailuun ovat hyvin vähäiset, eikä se vääristä kilpailua yleisen edun vastaisella tavalla.

- (48) Mitä tulee toimenpiteen yhteensopivuuteen Euroopan liikennepolitiikan kanssa, komissio toteaa, että parantaessaan yleistä turvallisuutta paikallisilla teillä kyseisellä alueella toimenpide on sopusoinnussa yhteisen liikennepolitiikan tavoitteiden kanssa ⁽¹⁸⁾.

6. PÄÄTELMÄT

- (49) Komissio katsoo, että kyseinen toimenpide on perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.
- (50) Komissio katsoo kuitenkin asetuksen (ETY) N:o 1107/70 73 artiklan 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla, että tuki on perustamissopimuksen mukainen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Enintään 155 000 euron suuruinen valtiontuki, jonka Italia aikoo myöntää siirtääkseen vähintään 7,5 tonnin painoisten raskaiden ajoneuvojen liikenteen Lago Maggiorin valtatieltä 33 moottoritiele A26 ajanjakson 1. kesäkuuta 2003—30. syyskuuta 2003 välisenä aikana, soveltuu yhteismarkkinoille asetuksen (ETY) N:o 1107/70 ja perustamissopimuksen 73 artiklan mukaisesti.

Hyväksytään näin ollen kyseisen tuen myöntäminen enintään 155 000 euroon saakka.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italialle.

Tehty Brysselissä 9 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta
Loyola DE PALACIO
Varapuheenjohtaja

⁽¹⁸⁾ Ks. erityisesti vuonna 2002 annettu valkoinen kirja "Eurooppalainen liikennepolitiikka vuoteen 2010: valintojen aika", jossa suositellaan tieturvallisuuden tehostamista (s. 16).

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 17 päivänä maaliskuuta 2004,
eräistä Etelä-Afrikasta lähtöisin oleviin rekisteröityihin hevosiin liittyvistä suojaustoimenpiteistä

(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 808)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/262/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY⁽¹⁾, ja erityisesti sen 18 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/426/ETY⁽²⁾ säädetään afrikkalaista hevosruttoa koskevista toimenpiteistä.

(2) Rekisteröityjen hevosten tilapäiseen tuontiin ja tuontiin tietyistä Etelä-Afrikan osista yhteisöön sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset vahvistetaan komission päätöksellä 97/10/EY⁽³⁾.

(3) Afrikkalaisen hevosruton on ilmoitettu puhjenneen Etelä-Afrikan Länsi-Kapmaan valvontavyöhykkeellä ja päätöksen 97/10/EY mukaisesti vahvistetusta afrikkalaisesta hevosrutosta vapaasta alueesta noin 40 kilometrin päässä olevissa hevosissa; kyseinen tautivapaa alue on ainoa alue Etelä-Afrikassa, josta hevosten vienti muihin maihin on sallittu.

(4) Etelä-Afrikan toimivaltaiset eläinlääkintäviranomaiset ovat toteuttaneet tarpeelliset toimenpiteet taudin torjumiseksi, mukaan luettuna 20 kilometrin säteellä taudin puhkeamisalueesta olevien taudille alttiiden eläinten rokottaminen.

(5) Tämän taudin esiintyminen Länsi-Kapmaan valvontavyöhykkeellä saattaa uhata vakavasti yhteisön hevoseläimiä; rokotuksiin turvautuminen tautivapaan alueen lähellä estää lisäksi aluejaon jatkamisen yhteisön lainsäädännön ja kansainvälisesti hyväksyttyjen terveysvaatimusten mukaisesti.

(6) Vaikka viranomaiset ovat keskeyttäneet rekisteröityjen hevosten tuonnin tautivapaalta alueelta jäsenvaltioihin, yhteisön tasolla on vahvistettava Etelä-Afrikasta lähtöisin olevien rekisteröityjen hevosten tilapäistä tuontia, kauttakulkua ja tuontia koskevia suojaustoimenpiteitä.

(7) Etelä-Afrikasta lähtöisin olevien rekisteröityjen hevosten tilapäinen ja pysyvä tuonti sekä kauttakulku olisi keskeytettävä. Tilanne olisi kuitenkin arvioitava uudelleen toimivaltaisten viranomaisten toimittamien tietojen ja taudin torjumiseksi toteutettujen toimenpiteiden vaikutusten perusteella.

(8) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketietä ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on kiellettävä Etelä-Afrikasta lähtöisin olevien rekisteröityjen hevosten tilapäinen tuonti, kauttakulku ja tuonti.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on muutettava Etelä-Afrikasta lähtöisin olevien rekisteröityjen hevosten tilapäisen tuonnin, kauttakulun ja tuonnin osalta soveltamansa toimenpiteet tämän päätöksen mukaisiksi. Niiden on ilmoitettava niistä komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 96/43/EY (EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 42. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 3, 7.1.1997, s. 9. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2004/117/EY (EUVL L 36, 7.2.2004, s. 36).

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 17 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,**tehty 17 päivänä maaliskuuta 2004,****Vietnamin sosialistisesta tasavallasta peräisin olevien simpukoiden, piikkinahkaisten, vaippaeläinten ja merikotiloiden tuontia koskevista erityisedellytyksistä tehdyn päätöksen 2000/333/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse toimivaltaisen viranomaisen nimeämisestä***(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 824)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)***(2004/263/EY)*

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon terveyttä koskevista vaatimuksista elävien simpukoiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/492/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vietnamin sosialistisesta tasavallasta peräisin olevien simpukoiden, piikkinahkaisten, vaippaeläinten ja merikotiloiden tuontia koskevista erityisedellytyksistä 25 päivänä huhtikuuta 2000 tehdyssä komission päätöksessä 2000/333/EY⁽²⁾ ilmoitetaan, että "National Fisheries Inspection and Quality Assurance Centre (NAFIQACEN) of the Ministry of Fisheries" on Vietnamin toimivaltainen viranomainen, joka tarkastaa ja todistaa, että simpukat, piikkinahkaiset, vaippaeläimet ja merikotilot täyttävät direktiivin 91/492/ETY vaatimukset.
- (2) Vietnamin hallinnon uudelleenorganisoinnin vuoksi toimivaltainen viranomainen, joka tarkastaa ja todistaa, että simpukat, piikkinahkaiset, vaippaeläimet ja merikotilot täyttävät vaatimukset, on nykyään "National Fisheries Quality Assurance and Veterinary directorate (NAFIQAVED)". Tämä uusi viranomainen pystyy tehokkaasti tarkastamaan voimassaolevan lainsäädännön soveltamisen.
- (3) Päätös 2000/333/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (4) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

1 artikla

Muutetaan päätös 2000/333/EY korvaamalla 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

'National Fisheries Quality Assurance and Veterinary Directorate (NAFIQAVED)' on Vietnamin toimivaltainen viranomainen, joka tarkastaa ja todistaa, että simpukat, piikkinahkaiset, vaippaeläimet ja merikotilot ovat direktiivin 91/492/ETY vaatimusten mukaisia."

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 3 päivästä toukokuuta 2004.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 17 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 114, 13.5.2000, s. 42.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 18 päivänä maaliskuuta 2004,

Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan, läpimitaltaan yli 80 millimetrin kappaleina olevan kivihiilikoksin tuonnissa komission päätöksellä N:o 2730/2000/EHTY käyttöön otetun polkumyynnitullin suspendoimisesta

(2004/264/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1972/2002⁽²⁾, ja erityisesti sen 14 artiklan 4 kohdan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa asiasta,

sekä katsoo seuraavaa:

(4) Pyyntöä esittäjän peruutettua pyyntönsä komissio esitti neuvostolle välivaiheen tutkimuksen päättämistä.

(5) Komissiolle toimitettiin kuitenkin 1 päivän lokakuuta 2001 ja 30 päivän syyskuuta 2002 välistä aikaa, jäljempänä 'tutkimusajanjakso', koskevassa välivaiheen tarkastelua koskevassa tutkimuksessa tietoja markkinaolosuhteiden muuttumisesta tutkimusajanjakson jälkeen (eli 1 päivän lokakuuta 2002 ja 30 päivän syyskuuta 2003 välisenä aikana), ja näiden tietojen perusteella saat-
taisi olla perusteltua suspendoida tällä hetkellä voimassa olevat toimenpiteet perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Komissio tarkasteli tämän vuoksi, oliko suspendointi perusteltua.

A. MENETTELY

(1) Komissio otti päätöksellä N:o 2730/2000/EHTY⁽³⁾ käyttöön lopullisen polkumyynnitullin CN-koodiin ex 2704 00 19 luokiteltavan, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan läpimitaltaan yli 80 millimetrin kappaleina olevan kivihiilikoksin, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', tuonnissa. Polkumyynnitullin määrä on kiinteä 32,6 euroa tonnilta nettokuivapainosta määritet-
tyinä.

(2) Koska Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopi-
muksen voimassaolo päättyi 23. heinäkuuta 2002, neuvosto päätti asetuksella (EY) N:o 963/2002⁽⁴⁾, sellai-
sena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1310/2002⁽⁵⁾, että komission päätöksen N:o 2277/96/
EHTY⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä N:o 435/2001/EHTY⁽⁷⁾, nojalla vireille pannut ja edelleen kesken olevat polkumyynnin vastaiset menettelyt pysyvät edelleen voimassa, ja että niihin sovelletaan 24 päivästä heinäkuuta 2002 perus-
asetuksen säännöksiä. Samaten meneillään olevien pol-
kumyynnitutkimusten perusteella käyttöön otettaviin pol-
kumyynnitoimenpiteisiin sovelletaan perusasetuksen säännöksiä 24 päivästä heinäkuuta 2002.

(3) Komissio pani joulukuussa 2002 vireille välivaiheen tutkimuksen, jota oli pyytänyt Eucok-EEIG, jäljempänä 'pyynnön esittäjä', edustaen tuottajia, joiden tuotanto muodostaa pääosan yhteisön koko läpimitaltaan yli 80 millimetrin kappaleina olevan kivihiilikoksin tuotan-
nosta, perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

B. PERUSTEET

(6) Perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdan mukaan polku-
myyntitoimenpiteet voidaan yhteisön edun mukaisesti jättää väliaikaisesti soveltamatta eli suspendoida, jos markkinaolosuhteet ovat väliaikaisesti muuttuneet siten, ettei suspendoinnista todennäköisesti aiheutuisi vahinkoa ja sillä edellytyksellä, että yhteisön tuotannonalalla on ollut mahdollisuus esittää huomautuksiaan ja että nämä huomautukset on otettu huomioon. Lisäksi 14 artiklan 4 kohdassa säädetään, että asianomaisia polkumyynnitoi-
menpiteitä voidaan milloin tahansa alkaa uudelleen soveltaa, jos niiden soveltamatta jättäminen ei ole perus-
teltua.

(7) Välivaiheen tarkastelua koskevan tutkimuksen aikana eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että markkinati-
lanne on tutkimusajanjakson jälkeen muuttunut huomattavasti. Väitteet perustuivat tarkasteltavana olevan tuot-
teen tarjonnan vähyteen ja kauppiaiden yhteisön mark-
kinoilla veloittamien hintojen korkeuteen.

(8) Näiden väitteiden vakavuuden vuoksi komissio on tehnyt lisätutkimuksen arvioidakseen tarkasteltavana olevan tuotteen määrien ja hintojen viimeaikaista kehitystä 1 päivän lokakuuta 2002 ja 30 päivän syyskuuta 2003 välisenä aikana. Kaikille asianomaisille osapuolille annettiin mahdollisuus esittää näkökantansa. Kaikki asian-
omaiset osapuolet toimivat uudessa tutkimuksessa yhteistyössä, käyttäjät kuitenkin hieman vähemmän.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 305, 7.11.2002, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 316, 15.12.2000, s. 30.

⁽⁴⁾ EYVL L 149, 7.6.2002, s. 3.

⁽⁵⁾ EYVL L 192, 20.7.2002, s. 9.

⁽⁶⁾ EYVL L 308, 29.11.1996, s. 11.

⁽⁷⁾ EYVL L 63, 3.3.2001, s. 14.

- (9) Yhteistyössä toiminut tuoja toimitti tietoja siitä, että Kiinan kansantasavallasta tuodun tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat nousivat 20–50 prosenttia tarkasteltuna ajanjaksona, minkä käyttäjät vahvistivat. Myös yhteisön tuotannonala vahvisti kyseisen hintakehityksen. Myös terästeollisuus, joka ei ole osapuolena tässä tutkimuksessa, ilmoitti kaikenkertyyppisen koksen hintojen nousseen 76 prosenttia.
- (10) Koska yhteisön tuottajat eivät osta tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan Kiinan kansantasavallasta vaan kauppiailta, jotka eivät tee täsmällistä eroa tuotteen alkuperän mukaan, tarkasteltavana olevan tuotteen määrää koskevat tiedot perustuvat The Coke Market Report -nimisen, koksimarkkinoiden luotettavana tietolähteenä pidetyn lehden tietoihin. Julkaisussa esitettiin tietoja siitä, että kaikenkertyyppisen koksen tuonti Kiinan kansantasavallasta oli vähentynyt 15,5 miljoonasta tonnista vuonna 2002 12 miljoonaan tonniin vuonna 2003 eli 23 prosenttia. Vähentyminen johtuu lähinnä Kiinan viranomaisten politiikan äskettäisestä muutoksesta. Viranomaiset ovat päättäneet suunnata Kiinan tuotantoa kotimarkkinoille niiden kysynnän lisääntymisen vuoksi vähentämällä kiinalaisille viejille annettavien vientilupien määrää. Kiinasta tulevan tuonnin odotetaan vuonna 2004 vähenevän edelleen 6,5 tonnia, vaikkakaan näitä tietoja ei vielä ole vahvistettu, sillä Kiinan viranomaiset eivät ole vielä antaneet kyseisiä lupia. Koska Kiinan viranomaiset antavat entistä vähemmän vientilupia, tarkasteltavana olevan tuotteen hinnan odotetaan nousevan vuonna 2004 vielä 19 prosenttia. Koska tarkasteltavana olevan tuotteen tarjonnan merkittävä muutos johtuu Kiinan viranomaisten politiikan muutoksesta, käytettävissä ei ole tietoja, joiden perusteella komissio voisi päätellä, että muutokset ovat luonteeltaan pysyviä.
- (11) Yhteisön tuotannonalan tilanne on parantunut vuonna 2000 tapahtuneen toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Myynti- ja tuotantomäärät vähenivät hieman kuten myös yhteisön kulutus, mutta myyntihinnat nousivat merkittävästi. Investoinnit lisääntyivät kolmanneksen ja työllisyys 10 prosenttia. Ainoastaan markkinaosuus pysyi vakaana (33 prosenttia), mutta tämä johtui siitä, että markkinoille tuli uusia viejämaita kuten Tšekki ja Puola, kun taas Kiinan markkinaosuus pieneni yli 10 prosenttiyksikköä ja sen osuus oli tutkimusajanjakson aikana 9 prosenttia yhteisön markkinoista. Myös kannattavuus parani, vaikka se ei ole vielä saavuttanut komission päätöksessä N:o 2730/2000/EHTY tavoitteeksi asetettua 10,5 prosentin tasoa. Yhteisön tuotannonalan kannattavuus on kuitenkin lisääntynyt 17 prosenttiyksikköä vuodesta 2000, ja sen toiminta tuli kannattavaksi tutkimusajanjakson aikana. Tutkimusajanjakson jälkeisen ajan (eli 1 päivän lokakuuta 2002 ja 30 päivän syyskuuta 2003 välisen ajan) tilanteesta todettakoon, että vaikka yhteisön tuottajat ovat ilmoittaneet, että niiden tuotanto on lisääntynyt 20 prosenttia ja niiden yhteisön

markkinoilla tapahtuva myynti on lisääntynyt 40 prosenttia, tuonti Kiinasta on edelleen olennaisen tärkeää yhteisön markkinoiden tarjonnan kannalta, sillä yhteisön tuottajat tuottavat vain kolmanneksen yhteisön markkinoiden tarkasteltavana olevan tuotteen kysynnästä.

C. PÄÄTELMÄT

- (12) Kun otetaan huomioon markkinaolosuhteiden tilapäinen muutos ja erityisesti tarkasteltavana olevasta tuotteesta yhteisön markkinoilla veloitetujen hintojen korkea taso, joka on huomattavasti korkeampi kuin alkuperäisessä tutkimuksessa todettu vahinkoa aiheuttava taso, sekä se, että tarkasteltavana olevan tuotteen tarjonnan väitetään olevan liian vähäistä, päätellään, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin liittyvää vahinkoa ei todennäköisesti aiheutuisi uudelleen yhteisön edun mukaisen tullien suspendoinnin vuoksi. Sen vuoksi ehdotetaan, että voimassa olevat toimenpiteet suspendoidaan yhdeksän kuukauden ajaksi perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (13) Komissio on perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdan mukaisesti ilmoittanut yhteisön tuotannonalalle aikomuksestaan suspendoida voimassa olevat polkumyymintöimenpiteet. Yhteisön tuotannonalalle on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa. Yhteisön tuotannonala ei vastustanut voimassa olevien polkumyymintöimenpiteiden suspendoimista.
- (14) Komissio katsoo tämän vuoksi, että kaikki tarkasteltavana olevaan tuotteeseen sovellettavan polkumyymintötilin suspendoinnin edellytykset täyttyvät perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Komission päätöksellä N:o 2730/2000/EHTY käyttöön otettu polkumyymintötili olisi sen vuoksi suspendoitava yhdeksän kuukauden ajaksi.
- (15) Komissio jatkaa edelleenkin tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin ja hintojen seurantaa. Jos jossain vaiheessa käy niin, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyyminnillä tapahtuva tuonti lisääntyy uudelleen ja tämän vuoksi aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, komissio ottaa polkumyymintötilin uudelleen käyttöön kumoamalla nyt voimaan tulevan suspendoinnin.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Suspendoidaan komission päätöksellä N:o 2730/2000/EHTY CN-koodiin ex 2704 00 19 (Taric-koodi 2704 00 19 10) luokiteltavan, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan läpimitaltaan yli 80 millimetrin kappaleina olevan kivihiilikoksen tuonnissa käyttöön otettu lopullinen polkumyymintötili yhdeksän kuukauden ajaksi.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

OIKAISUJA

Oikaistaan komission direktiivi 2004/4/EY, annettu 15 päivänä tammikuuta 2004, elintarvikehygieniasta annetun neuvoston direktiivin 93/43/ETY eräistä määräyksistä, jotka koskevat irtotavarana nestemäisessä muodossa olevien öljyjen ja rasvojen kuljetusta, annetun direktiivin 96/3/EY muuttamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 15, 22. tammikuuta 2004)

Sivu 29, LIITE, "LIITE, Hyväksyttävien edeltävien lastien luettelo"

1. Korvataan ilmaisu:

"Metyylioleaatti (metyylioktadekenaatti)	112-62-9
Glykolit:"	

Ilmaisulla:

"Metyylioleaatti (metyylioktadekenaatti)	112-62-9
Muurahaishappo (metaanihappo, vetykarbonihappo)	64-18-6
Glyseriini (glyseroli, glyseriini)	56-81-5
Glykolit:"	

2. Korvataan ilmaisu:

"Iso-oktanoli (iso-oktyyialkoholi)	26952-21-6
Magnesiumkloridiliuos	7786-30-3"

Ilmaisulla:

"Iso-oktanoli (iso-oktyyialkoholi)	26952-21-6
Isopropanoli (isopropyialkoholi, IPA)	67-63-0
Limoneeni (dipenteeni)	138-86-3
Magnesiumkloridiliuos	7786-30-3"